

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

X legislatura
Segon període

Sèrie P - Número 20
6 de juny de 2013

Ple del Parlament

Presidència de la M. H. Sra. Núria de Gispert i Català

Sessió núm. 12, segona i darrera reunió

SUMARI

Dossier

Interpel·lació

al Govern sobre la política industrial i el model productiu (tram. 300-00051/10) p. 3

Interpel·lació

al Govern sobre les perspectives del sector turístic (tram. 300-00052/10) p. 7

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la formació professional (tram. 302-00042/10) p. 13

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'impuls d'un contracte programa que garanteixi l'estat del benestar i la recuperació del nivell dels serveis bàsics fonamentals (tram. 302-00043/10) p. 19

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les mesures per a millorar la situació de la justícia i els centres penitenciaris (tram. 302-00044/10) p. 28

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació de col·lapse provocada per la supressió de places de jutges substituïts (tram. 302-00046/10) p. 37

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de prevenció i extinció d'incendis (tram. 302-00045/10) p. 44

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la política d'immigració (tram. 302-00047/10) p. 52

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del Ple.

Imprès a Multitext, SL · ISSN: 0213-7976 (general), 0213-7984 (sèrie P) · DL: B-27.966-1980
www.parlament.cat

SESSIÓ NÚM. 12.2

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les nou del matí i dos minuts. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per la secretària general i la lletrada Esther Andreu i Fornós.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la vicepresidenta del Govern i titular del Departament de Governació i Relacions Institucionals i els consellers d'Economia i Coneixement, d'Ensenyament, de Salut, d'Interior, de Territori i Sostenibilitat, d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural, de Benestar Social i Família, d'Empresa i Ocupació i de Justícia.

La presidenta

Reiniciem la sessió –bon dia, senyores diputades, senyors diputats– amb el tretzè punt de l'ordre del dia, que és la interpellació al Govern sobre la política industrial i el model productiu.

Interpel·lació

al Govern sobre la política industrial
i el model productiu (tram. 300-00051/10)

La presenta el Grup Parlamentari de Ciutadans, i té la paraula l'illustre senyor Jordi Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Gracias, presidenta. Buenos días. *Conseller*, diputados, diputadas, ¿por qué Ciutadans quiere hablar de política industrial a través de una interpelación y su subsiguiente moción? Nos hubiera gustado que este debate hubiera podido tener lugar en un debate más amplio, que era el debate monográfico sobre reactivación económica y creación de empleo. De hecho, uno de los puntos de ese debate era la política industrial, y nos hubiera gustado que hubiera estado en ese entorno global, porque entendemos que las políticas industriales, o la política industrial, tiene que estar en un contexto amplio para que su desarrollo sea realmente eficiente en función de la voluntad de convertir la industria de nuestra comunidad en un motor de crecimiento y de prosperidad. Ha sido imposible hacerlo así por la permanente voluntad de boicot de su grupo, de *Convergència i Unió* i *Esquerra Republicana*, de cara a traer aquí este debate. Por lo tanto, decidimos traer el debate sobre la política industrial a esta cámara vía interpelación y la subsiguiente moción.

¿Cuál es la situación de la industria en Cataluña? Voy a dar algunos datos para ponerla en contexto. Podríamos resumirlos en simple y llanamente catastróficos, cosa que usted, *conseller*, conocerá de buena mano. Desde el año 2008 se han destruido en Cataluña más de 210.000 empleos vinculados a la industria; han cerrado más de 8.500 empresas vinculadas a la industria; la producción industrial ha sufrido una caída del 16 por ciento; el peso específico de la industria en

el PIB catalán ha pasado del 25,2 por ciento al 17, una caída de más del 8,2 por ciento...

Han pasado cosas sorprendentes, pero menos cuando ve uno cuál es el paisaje político catalán desde que ustedes llegaron al Gobierno en 2010. Ha pasado que mientras en el año 2010 la ratio de inversión extranjera productiva en España era equilibrada entre Cataluña y Madrid, Cataluña superaba a Madrid con un 39,5 por ciento y Madrid tenía un 36,4, en solo dos años hemos pasado a que Madrid reciba del total de la inversión extranjera productiva en España el 64,8 por ciento, mientras Cataluña un 19,3, cosa que desmonta sus argumentos, estos permanentemente..., que su política no espanta la inversión productiva. Claro que la espanta. Fíjese: 64,8 a 19,3, cuando estaba equilibrada hace dos años. Son datos terribles.

¿Qué han hecho ustedes? Yo, en primer lugar, antes de poner el retrovisor, que lo pondremos, lo pondremos un rato..., hemos cogido su acuerdo de legislatura, en teoría el manual de instrucciones de este Gobierno, la hoja de ruta, el rumbo, el GPS, como quieran llamarlo ustedes. El acuerdo de legislatura. Y hemos hecho algo que se suele hacer para ver cuánto de importante es para un gobierno un tema, y es buscar cuántas veces cita un concepto. Hemos encontrado que la palabra «consulta» se repite en 21 ocasiones; la palabra o el concepto «transición nacional» en 12; el «dret a decidir» en 7. ¿Y la industria, queridos amigos? ¿Cuántas veces repite este acuerdo de legislatura entre *Convergència i Unió* i *Esquerra Republicana* la palabra «industria»? La friolera de..., una. ¡Madre mía, qué importante es la industria para este gabinete de operaciones por la sedición! Debe ser que la industria no es algo relevante en esto. Desde luego no lo es... Para usted, no lo sé; para su Gobierno, desde luego no. Yo estoy convencido de que para usted quizás algo más, le doy ese punto de confianza. Pero para su Gobierno y su socio, su colaborador necesario, su cómplice necesario, no. Lo citan de pasada, de una forma que desde luego es bastante, por decirlo de una forma suave, lamentable, ¿eh? Punto 15 de las «mesures per abordar la recuperació econòmica». Bueno.

Este es el acuerdo de gobierno. Pero entonces ponemos un poco el retrovisor, desde el 2010, desde que ustedes tienen la nueva responsabilidad de gobernar Cataluña. ¿Qué han hecho? Fundamentalmente, nada. Esto no siempre está mal. Yo siempre les he dicho que ustedes algunas cosas cuando las tocan las estropean. Pero nada sería lo mejor que podrían haber hecho, aunque sustancialmente es nada. ¿Qué han hecho? Desarrollar una industria, eso sí. Ustedes han sido motor de una industria, pero de la industria de la deslocalización. Ustedes han creado una nueva industria muy suya, muy suya porque está directamente vinculada a ustedes o a familias muy singulares o muy nombradas de su grupo..., que es crear una industria de la deslocalización. ¿Le suena a usted Yamaha? ¿Verdad? Yamaha. ¿Sabe lo que pagó Yamaha por deslocalizarse al señor Sergi Alsina, bien conocido de la familia Pujol y suyo? 5,5 millones de euros. ¿Qué decía el presidente de Yamaha, José Escribese, al respecto? Pues, «¿por qué tuvimos que intermediar con el señor Sergi Alsina?»

na? Pues porque el señor Pujol llamó personalmente a los responsables de Yamaha Europa en España para convencerles de la necesidad de contratar al señor Alsina. Presionó a otras personas en Barcelona para que se hicieran cargo.» Muy bien, 5,5 millones. Yamaha. ¿Solo Yamaha? No, Sony, Alta Partners... ¿Les suena? 3,3 millones. La industria de la deslocalización. Los patriotas, los que tienen la boca siempre llena de Cataluña, y la principal industria que desarrollan es la de la deslocalización, la de la destrucción de tejido empresarial y la de los despidos masivos.

¿Hace más cosas? Sí, espantar la industria. Eso también lo hacen. Tienen una política del espanto: espantar las industrias, espantar las inversiones, espantar aquellos que consideraban Cataluña el principal espacio donde colocar la industria en España... Espantarla. Es lamentable.

¿Dice Ciutadans solo que son ustedes incapaces de generar una política industrial? No, para nada. Lo dicen personas tan conocidas también por ustedes como el señor Miquel Valls, que dice: «Desde hace diez años no hay política industrial en Cataluña.» Miquel Valls, ¿les suena? No creo que sea sospechoso de ser de Ciutadans, ¿no? Miquel Valls: «Hace diez años que no tenemos política industrial.» Pues, ¿por qué? Pues porque, mire, hemos pasado de la Cataluña productiva a la Cataluña subvencionada. ¿Les suena, lo que dijo ayer el señor Mas sobre la Cataluña productiva y la España subvencionada? Aquí, por desgracia, y bajo su tutela, hemos pasado de la Cataluña productiva a la Cataluña subvencionada. ¿Por qué? Porque ustedes han dejado de estar al lado de la Cataluña productiva, de las empresas, de la industria, para ponerse al lado y liderar la Cataluña subvencionada, la de la industria identitaria y aquella que secunda y aplaude su política de confrontación, esa política que significa inestabilidad política e incertidumbre económica, un ecosistema que, como usted comprenderá, espanta las empresas productivas.

Mire, le voy a poner un ejemplo de la decadencia industrial de Cataluña. Ustedes conocerán que teníamos un parque, un parque aeronáutico, el parque aeronáutico de Viladecans. Pues hemos pasado de un parque aeronáutico a un *outlet* de ropa. Probablemente haya pocos ejemplos tan gráficos a la hora de entender la decadencia industrial de Cataluña bajo su tutela. De un parque aeronáutico, un nicho industrial de un presente y un futuro excepcional, a un *outlet* de ropa. De la Cataluña industrial a la Cataluña *outlet* –de la Cataluña industrial a la Cataluña *outlet*– bajo su responsabilidad.

Mire, este es el ejemplo claro, el ejemplo claro de la incapacidad de este Gobierno y de los que le precedieron de diseñar e implementar un conjunto de actividades públicas específicamente dirigidas a fortalecer la competitividad de las empresas, que es como se define actualmente una política industrial, como garantía de crecimiento económico y de prosperidad. Mire, nosotros no nos resignamos. No queremos ser una Cataluña *outlet*, queremos ser una Cataluña industrial. No vamos a aceptar lo que parece nuestro destino inevitable, fiar nuestro futuro económico al turismo y al juego, y a los servicios a ellos asociados, ni vamos a consolarnos otorgando las culpas a otro sin extraer

lecciones de lo que hemos hecho mal. Y por eso planteamos esa interpelación.

Cataluña debe recuperar su vocación industrial, porque con esta crisis hemos sabido lo que sucede cuando un modelo productivo renuncia a la industria; porque esta está regresando a Europa y tenemos que recogerla; porque hay oportunidades, y porque industrialmente podemos ser muy competitivos, porque tenemos el complejo entramado socioeconómico que requiere y sustenta una industria, lo tenemos, y necesitamos recuperarlo.

Esta interpelación tiene como objetivo que ustedes expliquen cuál es su plan. Tenemos uno –acabo, presidenta– que ustedes simplemente no implementan. Queremos escucharles antes de proponer.

Gracias, *conseller*, presidenta, diputados, diputadas...

La presidenta

Té la paraula l'honorable senyor Felip Puig, conseller d'Empresa i Ocupació.

El conseller d'Empresa i Ocupació (Felip Puig i Godes)

Molt bon dia, presidenta. Senyores i senyors diputats, molt bon dia a tothom, i sort que aquesta interpel·lació la fem a primera hora del matí, perquè, si no, la seva acidesa, senyor Cañas, segurament no ens permetria contestar amb prou ponderació.

Té un curiós sentit de la democràcia, vostè. Quan una majoria en un parlament no accepta una de les seves propostes, parla de «boicot». I quan hi ha un acord de legislatura intenta ridiculitzar-lo parlant de «GPS» i, bé, aquests adjectius que a vostè li agrada més fer. Per cert, adjectius que és l'únic que ha fet, perquè no ha parlat de res de la indústria.

En qualsevol dels casos, jo intentaré explicar-me davant de la cambra, perquè dubto que vostè escolti massa, sincerament. Per la seva exposició inicial, dubto que tingui cap intenció d'escoltar res. Vostè ve amb el seu full de ruta que, com deia el president de la Generalitat ahir, caracteritza el seu grup, «plagat» de populisme i demagogia, fa afirmacions incertes –el senyor Sergi Alsina jo no el conec de res i diu que és conegut meu– i fa una sèrie d'afirmacions que lamentablement demostren una profunda ignorància.

Hauria estat bé que aquest matí hagués llegit els diaris, només aquest matí. No li dic que ho faci cada dia, perquè segurament tampoc deu ser en aquest sentit massa productiu per a la seva visió negativa i destructiva. Avui els diaris diuen que precisament l'any passat Barcelona ha superat Madrid en captació d'inversió estrangera. I si llegís els diaris internacionals que cada sis mesos, com el *Financial Times*, actualitzen uns indicadors, els *FDI market*, on avaluen la captació d'inversió estrangera de tot el món, o d'Europa en aquest cas, doncs resulta que Catalunya l'any 2012 va ser líder a l'Europa continental com a regió que va captar més inversió estrangera de tot el nostre entorn europeu continental. Excepte una regió anglesa i Irlanda.

És per tot això que dubto que la meva exposició serveixi per vostè per orientar amb visió productiva i constructiva, però és obvi que aquesta és la meva intenció.

Per cert, més enllà de la broma de l'*outlet* de Viladecans, si vol li puc concertar una cita al campus universitari de Castelldefels, on podrà visitar un dels millors simuladors que hi han avui a Europa i a tot el món d'operativa aeroportuària, que actua en aquests moments amb companyies i en aeroports de tot el món amb un nivell d'eficàcia i d'innovació tecnològica excepcional.

Bé. Suposo que a vostè no li serveix de res, doncs, que Nissan fa uns mesos apostés per Catalunya com a conseqüència de la nostra capacitat d'adaptar-nos i de situar-nos en els nivells de competitivitat que aquest món global exigeix; que les decisions estratègiques d'IKEA, que les decisions estratègiques de moltes multinacionals, continuïn apostant per Catalunya; que Hutchinson, la primera logística del món, doncs, hagi agafat Barcelona com la seva base operativa des d'un punt de vista de l'intercanvi del comerç internacional... Tot això deuen ser indicadors, evidentment, que, davant de l'anècdota que vostè ha preferit situar, no deuen tenir cap –cap– interès.

I si avui resulta que Catalunya continua sent competitiva, no és casualitat ni per un motiu, d'alguna manera, d'una flor d'estiu, sinó perquè al llarg dels anys aquest és un país que, amb alts i baixos, ha apostat per tenir un bon nivell d'infraestructures, que té un bon nivell de recerca, i així és reconegut a tot Europa, que té una bona xarxa de formació universitària i de capacitat dels nostres professionals, com així es reconeix arreu de l'entorn de les multinacionals, on es valora el nivell de la formació del nostre capital humà, on hi ha una diversificació industrial que permet que qualsevol sector trobi resposta en tot allò que representa la cadena de valor i que, per tant, doncs, hi hagi molta capacitat de desenvolupar en qualsevol àmbit iniciatives...

Crec que malgrat la situació complicada..., que, per cert, m'ha agradat molt la seva capacitat de contextualitzar-ho. Ha analitzat, si és que ho ha fet, la situació de Catalunya al marge de l'entorn en què vivim, cosa que és bastant sorprenent. No ho fa cap industrial, avui en dia. Tothom sap que estem en un món global i que hem de tenir molt present quines són les tendències, què és el que passa al món, quines són les incerteses, com funcionen els mercats financers, on se situen les decisions energètiques, què és el que en aquests moments passa... De tot això, quan vulgui, en podrem parlar amb molta més extensió.

La indústria, per a Catalunya és fonamental. Catalunya serà industrial o no serà. Però, a més, Catalunya resulta que ha aconseguit –i quan parlem de Catalunya parlem d'aquesta petita economia regional, d'aquest sistema de valors, d'aquesta cultura global que, en definitiva, els ciutadans, les famílies, les empreses, les institucions, hem anat construint al llarg d'anys, de dècades i de segles– una vocació turística també molt potent, una vocació industrial –del sud d'Europa, els únics que vam fer revolució industrial en el seu moment i que avui continuem estant en el mapa de les

multinacionals–, una actuació, en definitiva, també, en el camp de la logística que ens situa en un punt de cruïlla estratègic... Tot això són vocacions que Catalunya sap compaginar.

En aquest entorn, la indústria, avui, a Catalunya, compta amb una mà d'obra qualificada d'alt nivell; impulsem decididament, malgrat les incerteses financeres i econòmiques, les activitats de recerca i desenvolupament; el focus serà, en els propers anys, la transferència tecnològica; la cohesió territorial del país i la seva competitivitat avui és un element d'atracció per a tot el món des d'una perspectiva inversora, i a més avancem no només en sectors d'alguna manera molt consolidats –l'agroalimentari, el primer sector industrial, el químic, l'energètic, l'automoció, el metallúrgic–, sinó, al mateix temps, també, en àmbits emprenedors o en àmbits innovadors al voltant de les noves tecnologies o de la biotecnologia.

Catalunya està en una posició, ho repeteixo, molt sòlida. Som els que exportem més del nostre entorn mediterrani, som els que captem més inversió estrangera, som els que captem més turisme de l'exterior... Tot això, també, evidentment, equilibra els nostres comptes.

Per resumir, és clar, que tenim política industrial. I estem en aquests moments, d'una banda, decidits a intentar salvar al màxim possible les empreses que estan en dificultats, i a això el Govern de Catalunya en els darrers anys hi dedica una atenció especialíssima, perquè tota indústria que desapareix costa molt més de tornar a redreçar. I, per tant, primer punt: detecció d'empreses industrials en situació de risc o d'oportunitat. El mapa de riscos i el mapa d'oportunitats industrials de Catalunya és el full de ruta del Govern des de ja fa més de dos anys.

A través d'ACCIO treballem intensament amb Invest in Catalonia en la captació de projectes d'inversió al nostre país. Com he dit abans, els indicadors internacionals, no els nostres propis, valoren la capacitat de Catalunya de captar inversió estrangera.

Impulsem també d'una manera decidida la reemprenedoria industrial. Com he dit abans, no només salvar empreses, sinó també donar continuïtat a una bona part de les empreses que en aquests moments treballen a casa nostra. En aquest sentit, el programa «Catalunya emprèn» també anirà orientat a identificar professionals d'alt nivell amb experiència en el sector industrial, amb capacitat financera per liderar projectes de reconversions mitjançant reformulacions de negoci. Treballem en aquest camp intensament.

Dissenyem, conjuntament amb altres corporacions de dret públic i amb la Unió de Polígons Industrials de Catalunya, i amb altres operadors, la definició de la disponibilitat de sòl industrial, urbanitzat, amb serveis, per poder localitzar millor i més eficaçment noves indústries al llarg del territori.

Estem, també, evidentment, en la mesura de les nostres possibilitats, i la possible, en el futur, carta bancària de l'Institut Català de Finances i el seu fondejament suficient, que avui no és possible..., hauríem d'aportar encara una millor estratègia de finançament,

orientada de manera preferent, sobretot, a la recuperació industrial. I en aquest sentit, els diferents instruments en els darrers mesos..., des de l'Institut Català de Finances es focalitzen, i concentren, i coordinen, també, amb ACCIÓ, amb Avalis, amb Avançsa, per ser molt més efectius en aquest sentit.

També creiem que hauríem d'avançar millor amb instruments per a la reindustrialització que també té el Govern de l'Estat, i en aquest sentit treballarem conjuntament perquè la Comissió Europea reformuli el mapa d'ajuts regionals que es prepara per al nou període 14-20.

I també posem en marxa nous instruments legals i associatius que ens permetin d'alguna manera la relocalització de les indústries o, en definitiva, generar entorns de major facilitat per a indústries, com la constitució del clúster de l'automoció, que va ser una de les fites, també, dels darrers temps.

En tot cas, en el torn de rèplica continuarem explicant la política industrial; evidentment, si a vostè li interessa, senyor Cañas.

La presidenta

Per a la rèplica, té la paraula l'il·lustre senyor Jordi Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Presidenta... *Conseller*, diputados, diputadas, mire, yo no sé, la acidez, pero usted más vale que no se muera, ¿eh?, porque probablemente no acabe bien. Es decir, yo también me acostumbro a esta falta de respeto que tiene usted cuando sale aquí a este *faristol*.

Fíjese si me interesa la política industrial, y si nos interesa, que a pesar de que ustedes no hacen absolutamente nada, repito, más allá de deslocalizar empresas... Ya sé que a usted le molesta que le recuerde Lear, Sony, Yamaha... Les molesta mucho. Claro, porque se enriquecieron deslocalizándola y despidiendo a ciudadanos. Pero eso no es una buena política industrial. Eso es una política de desindustrialización. A mí me hace gracia leerle sus propias palabras. Quedó usted muy bien en esta foto. Dice: «Catalunya no ha perdut *tota* la indústria.» ¡Menos mal que nos queda algo! Pero usted no se ha referido a los datos que yo le he dado de caída de los índices industriales, de producción industrial, o de la caída del peso específico, o relativo en este caso, de industrias en el PIB. Fíjese si nos preocupa, que estamos aquí para hacer su trabajo, el que ustedes no hacen. Y repito: y no es un tema que solo preocupe a Ciutadans; preocupa, creo, a gente tan poco sospechosa..., que presentaron el 4 de enero del 2013 una petición, casi una alerta, ¿eh?, a la presidenta, a la señora Núria de Gispert, que tengo, supongo, el placer de tener detrás mío, diciendo: «Se necesita más industria; más industria, la respuesta catalana a la crisis», alertando de la falta de política industrial. ¿También están todos equivocados? ¿Es usted el único que tiene la razón, y su Gobierno? Creo que no.

Otra cosa. Fíjese, usted decía: «No sé si a usted le interesará.» No, lo que pasa es que lo que usted dice

no es interesante, que es algo muy diferente. Porque usted repite los viejos tópicos. Lamentablemente –lamentablemente–, usted no hace su trabajo. Su Gobierno no hace su trabajo. Y, por eso, lamentablemente, la Cataluña industrial se está convirtiendo en una Cataluña *outlet*. Y repito: algunos no estamos dispuestos.

Más allá de sus ironías, su cinismo, que no voy a entrar aquí ahora a debatir más o a recorrer más, esta es una interpelación que se convertirá en moción y que está abierta a que todos aquellos grupos, que evidentemente no son ni Convergència ni Esquerra, que tengan la intención y la voluntad de aportar soluciones, propuestas, a esta cámara para impulsar una política industrial generadora de riqueza, de diversificación de nuestro tejido productivo como garantía de prosperidad..., les animo a que lo hagan. Es una moción abierta a su participación para hacer aquello que este Gobierno no hace. Entre otras cosas, política industrial.

Mire, yo no sé si el separatismo está *on fire* en el mundo, en el mundo global. Yo creo que no. Y, evidentemente, el ecosistema político por ustedes diseñado espanta las empresas –espanta las empresas. Las espanta. No se fíen solo de lo que dice el *Financial Times*, que creo que ustedes riegan bastante a menudo con recursos públicos. Hay muchos más; hay informes de consultoras que alertan y que recomiendan la deslocalización de los centros de decisión de Cataluña a fuera, hacia el resto de la península, por sus decisiones políticas. ¡Es que ustedes son el principal problema de la recuperación económica! Artur Mas, el señor Junqueras, Convergència y Esquerra son el principal problema para la recuperación económica de Cataluña, y con su intervención ha quedado manifiestamente claro. Son ustedes un problema. Pero hay partidos que queremos plantear soluciones. Y repito: no en solitario, con ayuda de los demás.

Esta moción tendrá como objetivos intentar proponer alternativas que el sector, las industrias, el mundo académico, el mundo empresarial, el mundo sindical, están reclamando; una verdadera política industrial para Cataluña. Y estas ideas las intentaremos centrar en diez puntos: una circulación estratégica para optimizar las zonas industriales de Cataluña; una definición de una estrategia operativa clara; programas de financiación y de acceso a liquidez para las empresas; acciones de apoyo a aquellos sectores industriales con importantes nichos de creación de empleo; ayudas a las concentraciones empresariales; clusterización con universidades y mejora de los procesos industriales; potenciar las patentes industriales como una garantía de futuro; el aumento de la calidad y la sistematización de la información del sector industrial; protocolos en la actividad industrial empresarial; reforzar las funciones del Consejo de Política Industrial de Cataluña; intentar un pleno monográfico de reactivación económica, por fin, y sobre todo poner en marcha el Plan industrial de Cataluña. Eso, contando con las empresas y los agentes sociales, para hacer aquello que ustedes no hacen, que es gobernar, intentar dar soluciones para convertir la industria en ese motor de la salida de la crisis, como vector fundamental para la recuperación económica y la creación de empleo.

Sé que a ustedes esto les molesta; puede ser que les haga gracia; puede ser que usted en la réplica utilice su cinismo habitual para darme réplica. Sí, sí. Pero, ¿sabe lo que va a pasar? Que se presentará una moción, que esta aportará ideas y dejará en evidencia que ustedes son incapaces de gobernar y que son el principal problema de Cataluña.

Gracias, presidenta, *consellers*, diputados, diputadas...

La presidenta

Per a la rèplica, té la paraula l'honorable senyor Felip Puig.

El conseller d'Empresa i Ocupació

Si no fos perquè em miro el rellotge pensaria que estic en un viatge oníric, que el diputat més mal educat del Parlament parli de «falta de respecte» és una incongruència en si mateix.

(*Alguns aplaudiments.*)

La presidenta

Senyors diputats, els demano respecte a tots els diputats; ho dic per tots.

El conseller d'Empresa i Ocupació

Hi insistiré: avui, un dels diaris del país parla, i no per boca del Govern, sinó per les anàlisis que fan diferents consultores i diferents analistes objectius, ni el seu grup ni el Govern, doncs, de la capacitat d'atracció d'inversió estrangera que la ciutat de Barcelona i l'*hinterland* de Catalunya ofereixen en aquests moments. Bé, vostè veig que desqualifica el *Financial Times*, perquè deu ser un diari poc llegit i poc escoltat en el món, i en qualsevol dels casos continua amb la seva lletania predeterminada.

Que Catalunya ha tingut una pèrdua de pes industrial és una obvietat. Com tot el nostre entorn europeu. Hi ha una crisi mundial, en aquests moments. Que els Estats Units, en aquests moments –en aquests moments–, comencen, des de fa dos anys, a reindustrialitzar-se com a conseqüència de decisions estratègiques energètiques. Ho observem amb molta atenció, i fóra bo que del tema d'energia en parléssim, com també que parléssim, perquè veig que li interessa, del tema de les patents, d'aquest entorn tan apassionant que vostè sempre s'hi refereix. Tant de bo que l'Estat espanyol adopti la patent única europea, perquè és l'únic país d'Europa que, juntament amb Itàlia, no l'ha adaptada, i això genera sobre costos a tots els nostres investigadors i a totes les nostres empreses avançades.

Jo tinc l'obligació de continuar insistint-hi: les dades d'exportació són bones per a Catalunya. En el nostre entorn i amb una visió relativa? Està clar. Ens hem de contextualitzar en un entorn complex, difícil, cada vegada més competitiu, i també en una Europa que té també reformes estructurals pendents. A Catalunya l'exportació està permetent, d'alguna manera, compensar en part una bona..., en bona mesura, la caiguda del

consum intern i, evidentment, doncs la caiguda de la demanda interna. La captació de turisme estranger?, que també forma part no només d'una visió industrial en general, sinó una part del nostre projecte de país: funciona positivament, molt bé. La captació d'inversió estrangera? Doncs miri, li deu saber greu, a vostè, però resulta que Catalunya és referent, i no s'espanten els diners ni els mercats financers per tot això que a vostè sí que l'espanta. Qui està espantat és vostè. Sí, se li nota quan surt aquí. És a dir... Quan surt amb aquesta acritud i amb aquesta crispació és que vostè és el que està espantat, senyor Cañas. És vostè, el que està espantat. I deixi'm que acabi. Perquè clar, que jo li digui que la relocalització d'una part de les empreses tecnològiques que els anys vuitanta van venir aquí a Catalunya i que per després decisions també de l'economia global s'han relocalitzat o deslocalitzat, però que després hi han hagut operacions en què ens han permès situar empreses catalanes com a grans multinacionals en el sector de l'automòbil..., doncs no ho ha citat, no? Però m'ha agradat molt perquè el guió de la moció ja li dic jo que l'observarem amb molta atenció. Crec que serà de les mocions rècords en què el Govern en el seu informe de compliment batrà tots terminis possibles. Perquè si és el que vostè ha anunciat, ja li anuncio que el Govern està aquí i va per endavant.

Moltes gràcies, senyor Cañas.

La presidenta

La següent interpellació és sobre les perspectives del sector turístic.

Interpellació

al Govern sobre les perspectives del sector turístic (tram. 300-00052/10)

La formula el Grup Parlamentari Socialista, i té la paraula l'il·lustre senyor Juli Fernandez.

Juli Fernandez Iruela

Moltes gràcies, presidenta. Conseller, diputats, diputades, molt bon dia. Bé. El nostre grup ha volgut fer aquesta interpellació sobre el sector turístic en aquests moments per dos motius: primer, per la importància d'aquest sector per al nostre país, i segon perquè estem a l'inici d'una temporada turística d'estiu malgrat que seria bo que comencessin a parlar del turisme de tot l'any; no tant, diguéssim, de temporada d'estiu. Una interpellació, conseller, en positiu, per posar sobre la taula els actius del nostre model turístic com a país. Malgrat això, ja hem vist que el Govern ha aprovat el nou Pla estratègic de turisme per al període 2013-2016. Coincidències del temps: la nostra interpellació es va presentar la setmana passada i vostès el dimarts aproven aquest pla estratègic. Malgrat això, benvingut sigui aquest pla estratègic.

Fa unes setmanes també el Govern va aprovar el pla de màrqueting, però un pla estratègic que vostès han presentat a l'opinió pública abans que el coneguem en aquesta cambra. Penso que hauria sigut bo que primer hagués passat per aquest Parlament i després, en tot

cas, s'hagués donat a conèixer. Malgrat això, el nostre grup vol fer algunes precisions a aquest pla estratègic que vostès han aprovat.

Primer, quant a la metodologia. Pensem que ha estat una mica erràtica, perquè hi han hagut sectors que no han acabat de participar del tot, pensem. Pensem que no ha tingut una visió àmplia per permetre integrar tots els àmbits d'espais culturals, de la natura, de ciutat. Les línies d'actuació pensem que són previsible i poc innovadores. Ha arribat tard: vull recordar que vostès ja el 22 de febrer del 2011 varen acordar la redacció del pla 2011-2015, el desembre del 2012 varen aprovar el pla 2012-2016 i finalment arriba el pla 2013-2016. I a més a més, pensem que l'acord inicial era primer aprovar el pla estratègic i després el pla de màrqueting, i ha passat al contrari: primer el pla de màrqueting i després el pla estratègic, i pensem que hi han algunes contradiccions entre el pla de màrqueting i les orientacions del mateix pla estratègic.

De totes formes, senyor conseller, caldrà esperar a veure els pressupostos del 2013 per mirar quina és la destinació de recursos per poder veure quina és la intenció real del Govern. Vostè va dir en un diari, el 14 de maig de 2013, que dedicarà el doble a promoció. Crec que estaria bé que expliqués com ho farà sense pressupostos. Bé, tècnicament sí que hi han pressupostos, evidentment, perquè pressupostos prorrogats vol dir que hi han pressupostos; el que passa és que no són els pressupostos del tràmit parlamentari habitual, que és que passin per aquest Parlament. El nostre grup pensa que és el moment de fer algunes aportacions; totes, com he dit abans, en positiu per voler ajudar aquest sector turístic, que és molt important per al nostre país.

Senyor conseller, vostè sap que el turisme és més que una activitat econòmica, al nostre país: és una forma de fer pobles i ciutats; inclús una conquesta social, que podem assenyalar alguns dels factors que, fruit de canvis socials, econòmics, tecnològics i polítics, han permès l'avanç del turisme: conquestes en el temps d'oci, per exemple, fruit de les reduccions de jornades i, diguéssim, dels permisos reduïts; conquestes en l'espai, gràcies a la disminució de les distàncies pel nou sistema de transport; conquestes de l'augment de rendes, que ha permès també l'increment de la despesa; i altres, en podria assenyalar.

Vostè sap, senyor conseller, que el sector turístic representa aproximadament el 12 per cent del nostre PIB, un 13 per cent dels llocs de treball, aporta una despesa directa –consum dels turistes– d'uns 10.000 milions d'euros a l'any; 13.500 milions d'euros si tenim en compte els efectes indirectes i induïts. Estem parlant de 37 milions d'euros diaris, i això posa de manifest la importància d'aquest sector per a la nostra economia. És evident que aquest sector en aquests moments de crisi econòmica també està patint, però també cal dir que és precisament el sector serveis del turisme i les exportacions, com vostè ha dit abans, el que ha permès que la crisi econòmica, malgrat els seus efectes destructius, a Catalunya el seu comportament tinguí alguns elements diferents que a la resta de territoris d'Espanya.

La crisi està afectant molt sobretot el turisme interior; per tant, perquè està baixant la capacitat de consum; no així tant el turisme estranger. Una crisi econòmica que –vull fer un apunt–, evidentment, aquí es manifesta de forma global però que a Espanya i a Catalunya té les seves pròpies característiques: estarà d'acord vostè amb mi que es posa de manifest cap al 2007, 2008 –feia temps que es gestava–; vull parlar que els orígens d'aquest gran excés de dependència del sector de construcció immobiliari ve de la Llei del sòl, una llei del sòl aprovada pel Partit Popular i per vostès també, a Madrid l'any 98; un excés d'endeutament, sobretot privat, no tant públic, perquè a l'inici de la crisi econòmica l'endeutament públic no arribava al 37 per cent del PIB; una manca de reformes estructurals a la nostra economia, de diferents governs –també hi incloc el Govern Socialista quan ha governat a Madrid: no hem sigut capaços, segurament, de fer a temps totes les reformes que calien–, i també, en èpoques concretes, poca inversió en recerca, innovació i investigació. Tot això fa que el nostre model productiu no sigui del tot competitiu en alguns casos.

I, arribat aquí, és on el nostre grup vol proposar o posar de manifest algunes mancances, però alhora sobretot posar les oportunitats, per avançar en el repte d'un canvi de model econòmic amb més valor afegit, més competitiu i que, per tant, ens permeti crear ocupació en ritmes de creixement més baixos.

Senyor conseller, necessitem avançar cap a la nova economia del sector turístic, una nova economia diguem més globalitzada, que, per tant, ha d'adaptar totes les estratègies cap a potenciar el coneixement, la innovació, la informació, la qualitat, les noves tecnologies i mitjans de comunicació, sobretot amb internet, per tal de poder mantenir una plaça important en el sistema econòmic global. Vostè sap, senyor conseller, que el nostre país és un destí turístic important, potent i, per tant, requereix una oferta diferenciada, amb personalitat i alhora segmentar el mercat. Vostè també sap que a qualsevol destí turístic ens trobem amb elements tangibles: físics, recursos naturals, paisatge, territori –molt importants en el nostre país– i infraestructures –ports, aeroports, ferrocarrils, carreteres–, equips humans quant a la formació, coneixement, i també intangibles, molt importants: globals –la marca, la informació, preus. El nostre model no ha de buscar l'avantatge competitiu en preus sinó, precisament, en el valor afegit de la diferència quant al destí. Per tant, no podem només basar la nostra competitivitat en preus baixos, sinó fer un equilibri entre preus i qualitat, i posar com a valor afegit el nostre fet diferencial del territori i el paisatge. I també de coherència: seguretat, neteja, sanitat.

Bé. La gestió d'aquests elements tangibles i intangibles de forma harmonitzada i coherent fa que un destí turístic pugui ser sostenible, i jo afegiria també, amb la col·laboració i la cooperació del sector públic i privat. Aquests són elements bàsics per a un model turístic.

Senyor conseller, disposem d'un turisme en funció de la seva ubicació territorial: muntanya o natura, urbs, sol i platja –encara que a mi m'agrada més parlar de turisme de costa o litoral, perquè també estem lluint

per no dir-ne «sol i platja» per crear un turisme que sigui tot l'any; un turisme també temàtic, quant a la cultura, esportiu, familiar, gastronòmic, de natura o de congressos, i molts més. També tenim informació sobre la demanda –vostè sap de la importància del turisme estranger per al nostre país–; sabem de la fidelitat dels visitants –més del 63 per cent de visitants repeixen–, sabem de la valoració que fan els turistes del nostre destí turístic –8,5 sobre 10–, sabem inclús de l'evolució i les preferències dels tipus d'allotjaments i del pes que tenen –sabem que apartaments i hotels aproximadament tots dos tenen un 23 per cent de preferències–, sabem del pes del turisme familiar –un 47 per cent dels visitants ho fan per temes familiars; per tant, reforça la marca Catalunya com a destí familiar.

I ara, senyor conseller, és l'hora de seguir treballant en la planificació estratègica. Per tant, caldrà avaluar el pla estratègic 2005-2010, caldrà veure quins són els seus rendiments, i veure que el nou pla haurà de contemplar –i veurem si realment ho contempla– en primer lloc la sostenibilitat, la identitat cultural, paisatgística i patrimonial al nostre país, la qualitat integral, l'orientació de la demanda, la innovació, la competitivitat i l'equilibri territorial i la col·laboració entre sector públic i privat. La suma d'aquests elements farà que el nostre model turístic sigui molt més sostenible.

Un pla estratègic, el que vostès han aprovat, que espero que tingui els recursos suficients. I si mirem, analitzem l'evolució dels últims anys de pressupostos fets per vostès, bé, permeti'm que dubtem d'això. Vull recordar que en polítiques de foment i ordenació del turisme l'any 2008 es van dedicar 65 milions d'euros; l'any 2012, 57 milions d'euros. Vull recordar que en recursos destinats a innovació –element clau per poder avançar cap a aquest model molt més competitiu–, es van dedicar el 2009 143 milions d'euros i l'any 2012, 60 milions d'euros. Per tant, senyor conseller, aquestes dades posen de manifest que, malgrat que puguem tenir un pla estratègic de turisme, malgrat que puguem tenir un pla de màrqueting, caldrà dotar-lo econòmicament dels recursos suficients, conscients de la problemàtica, conscients de les dificultats que pot tenir el Govern a l'hora de fer els pressupostos. Per tant, deixaré la meua segona part d'intervenció per fer les propostes concretes, en les quals estarà basada la moció que vindrà fruit d'aquesta interpellació.

Moltes gràcies.

La presidenta

Té la paraula, per respondre, l'honorable senyor Felip Puig, conseller d'Empresa i Ocupació.

El conseller d'Empresa i Ocupació

Moltes gràcies, presidenta. I moltes gràcies, senyor diputat, malgrat la seva discrepància en alguns aspectes, li agraeixo el seu to constructiu i la visió, en definitiva, de trobar consensos al voltant d'una de les polítiques jo diria que estructurèn, com he dit abans, doncs no només els nostres sectors econòmics sinó el nostre projecte de país.

El turisme és una vocació per a Catalunya que va molt més enllà de la nostra magnífica realitat natural, els nostres recursos naturals, climatològics, geogràfics..., sinó que, a més, el país no només ha sabut construir-hi una important planta hotelera, indústria turística, sinó que al mateix temps n'ha fet, sincerament, doncs una de les seves vocacions, si em permet, doncs, essencials de país, no? El nostre caràcter acollidor, el nostre sentiment de solidaritat, la nostra convivència fa que la nostra oferta turística vagi molt més enllà del que és estrictament, com he dit abans, doncs la nostra base estructural.

Només unes referències a algunes de les coses que ha fet per passar a definir... A nosaltres també ens agradaria tenir més pressupostos, li sóc molt sincer; i ens hauria agradat, com vam quedar en evidència ahir, doncs que l'any 2010 no haguéssim estirat més el braç que la màniga, haguéssim gastat 8.500 milions més d'euros del que ens podíem gastar, i no haguéssim de fer els esforços d'ajust als pressupostos que estem fent. Bé. Algú de vostès veig que riu, però, és clar, gastar 8.500 milions d'euros més en un any del que un ingressa és molt fort. Aleshores, clar, com no vol que hàgim d'ajustar pressupostos?, en temes tan sensibles, fins i tot, com els del turisme, no?

Bé. En qualsevol dels casos, aquí és on hem de posar en evidència que hi ha un bon nivell de compromís empresarial, social, institucional, perquè hem tirat endavant d'una manera consensuada –amb tensions però, finalment, doncs d'una manera molt positiva–, doncs, una nova figura fiscal, un impost sobre les estades turístiques, la taxa turística, que ens equipara a bona part dels països d'Europa. Ahir em deien que algunes de les ciutats més importants d'Alemanya s'estan plantejant, doncs, introduir-la prenent com a model també el que està fent en aquests moments Catalunya i Barcelona, i, per tant, doncs, vull fer reconeixement, en aquest cas, de l'esforç que està fent tot el sector del turisme, d'una manera molt clara els responsables dels allotjaments turístics –hotels, càmpings, turisme rural, habitatges i apartaments turístics–, però que ens permetrà, com jo vaig anunciar ahir, disposar..., les meves estimacions són de més del doble en matèria de promoció. Si l'any passat vam poder destinar de l'ordre de 12 milions d'euros estrictament a campanyes de promoció... –en aquest cas, parlo només des de l'Agència Catalana de Turisme, sense comptar el que també patronats de les diputacions, que fan una molt bona feina, doncs, podrien aportar de l'ordre de 7 o 8 milions més–, estic convençut que aquest any aquests 20 milions, doncs, es veuran pràcticament doblats entre les aportacions que farem tots plegats, en aquest sentit, amb el 30 per cent d'aquesta taxa que anirà als ajuntaments, que intentarem coordinar i integrar i amb la despesa que la Generalitat destinarà al cent per cent a la finalitat d'aquesta recaptació.

Només una referència breu per anar, ja, entrant en matèria, no? La seva intervenció m'ha provocat una reflexió: som molt..., tots plegats, eh?, som allò que s'anomena..., o Vicenç Vives identificava, no?, aquest caràcter psicològic català que ens ho carreguem tot a les espatlles i som capaços de tirar-nos més cendra a sobre de la que ens convindria en alguns moments,

no? Quan vostè ha parlat que el nostre model productiu no arriba a ser prou competitiu.... Diguem-ho clar, perquè tota la gent estigui confiada en el futur d'aquest país, no? Si no tinguéssim les mancances fiscals, el dèficit fiscal que patim i tinguéssim capacitat de decidir en el nostre model energètic, en la gestió de les nostres infraestructures, el model productiu d'aquest país seria competitiu en la línia de la mitjana europea. No en tinguin cap dubte. El que passa és que fem aquesta abstracció i fem aquest esforç d'imaginar-nos que som un país normal quan no tenim els instruments d'un país normal, perquè els instruments d'un país normal vol dir disposar –bé, amb la solidaritat europea o la que ens pertoqui, doncs– de bona part dels 16.000 milions d'euros de què el país no pot disposar per polítiques de recerca, d'innovació, de desgravacions fiscals, per baixar la pressió fiscal... Dic això perquè estic cada vegada més convençut que aquest país sí que té unes estructures econòmiques, dins de l'entorn difícil en el qual ens movem, dintre dels moviments cíclics o traumàtics, doncs, que determinats sectors industrials estan patint, però té unes estructures productives molt sòlides, molt diversificades i al mateix temps molt especialitzades i molt obertes i una internacionalització espectacular.

Bé. Tot això fem l'esforç de comparar-ho, d'homologar-ho als països normals i aleshores diem: «És que no arribem a ser prou competitiu.» Com hem de ser competitiu al cent per cent si nosaltres estem competint amb els països amb igualtat de condicions ells i nosaltres amb un braç lligat a l'esquena i amb «entrebanquetes» cada dos per tres.

Dit això, podria tenir una part de raó quan ha dit: «Escolti, com és que han aprovat, primer, el pla de màrqueting i després el pla estratègic?» Són processos que s'han fet en paral·lel; han tingut, doncs, la seva aprovació en qüestió de dues o tres setmanes de diferència, però estan clarament coordinats i clarament orientats. I, a més, hi ha una diferència: primer, el pla de màrqueting és nou. És veritat que en els anteriors exercicis i el Pla de turisme del 2005-2010 hi havien hagut experiències i projectes i plans estratègics –plans estratègics–, però pla de màrqueting a Catalunya no n'havíem fet mai cap, avui tenim un pla de màrqueting.

El pla estratègic a qui s'adreça? Òbviament, el pla estratègic s'adreça, sobretot, a l'oferta, a analitzar com poder treballar l'oferta turística de Catalunya. I el pla de màrqueting? El pla de màrqueting s'orienta a treballar la demanda, i, per tant, anar a veure els mercats i veure com ho promocionem. Està molt clarament identificat.

I, segurament, doncs, senyor diputat, senyor alcalde, algú pot haver-li dit: «Escolta, jo no he estat consultat.» Podem haver tingut alguna falla, però que pensi que el pla estratègic s'ha efectuat durant més d'un any i mig amb centenars d'entrevistes personals en el sector privat, de llistes de distribució amb qüestionaris a multiplicitat d'agents del sector públic, del sector privat, enquestes a operadors turístics en cinc idiomes, a més de nou mil operadors turístics de tot el món; s'han organitzat taules territorials pel territori; s'han utilitzat fonts secundàries; s'han visitat llocs d'interès

turístic; s'han utilitzat tècniques de *benchmarking*, i també la visió internacional. Per tant, li ofereixo –perquè veig que se l'ha llegit, almenys el document resum– que tot això ho puguem compartir per tenir una convicció que ha sigut un pla molt –molt, molt– participat, no?

És des d'aquesta perspectiva que li puc dir que estem en aquests moments orientant dins d'una evolució raonablement positiva del que és el turisme estranger sobretot, hem de recordar que aquest primer trimestre també va en la bona línia, l'any passat a Catalunya va venir un 10 per cent més de turistes estrangers, però que ens van deixar un 14 per cent més de recursos. Per tant, en la línia que vostè demanava, exigia, i dir: «Hem de vetllar pel valor afegit, hem d'apostar no pel *low cost*, sinó per, precisament, més producte, més desestacionalitat, més ingressos.» Tot això és el que configura una estratègia en la qual estem treballant i que està donant bons fruits.

És evident que el turisme interior, sobretot espanyol, està patint la crisi, i, en canvi, el turisme interior català té una doble, diguem-ho així, tendència que s'equilibra: hi ha menys turista català que se'n va a fora i que, per tant, es queda a dintre a fer turisme interior. I això ens està equilibrant. I, per tant, l'any passat vam tenir un 5 per cent d'increment de turisme interior del país, un 10 per cent de l'estranger, una caiguda del primer mercat emissor per nosaltres que és l'espanyol encara, i que és molt important i que continua formant part també de les nostres estratègies.

El pla estratègic, senyor diputat, vostè sap s'estructura en cinc grans directrius: primer, aquesta és una estratègia per situar Catalunya com un projecte de país internacional, Catalunya com una destinació de destinacions, i, per tant, no pas un projecte, d'alguna manera, que vingui a ofegar les realitats, Barcelona al capdavant, Barcelona és model d'èxit, Barcelona és la capital de Catalunya, Catalunya és aquell país del qual Barcelona és la seva capital, Barcelona com a capdavantera, però la Costa Brava, la Costa Daurada, els Pirineus, les Terres de l'Ebre, la Catalunya central, la costa de Barcelona, les planes de Lleida... En definitiva, tenim tota una sèrie de posicions i aquí és on «apretarem» fort.

I també li dono la raó que estem molt ben posicionats, sobretot pel que és el turisme d'oferta del litoral, i hem d'apostar sobretot pel turisme interior, per l'equilibri territorial, per la desestacionalització. S'està fent raonablement bé, però treballarem aquí.

Tercer eix: el producte turístic ha de ser, sobretot, la nostra base del nostre màrqueting com a visió turística, i, per tant, orientada a una segmentació dels mercats, a una identificació de productes de qualitat, a noves experiències, a donar valor afegit. Creiem i compartim aquesta visió d'una direcció de turisme transversal. Li agraeixo, doncs, aquesta voluntat de consensuar i d'acordar, i aquí en el Parlament crec que podem també treballar conjuntament per incorporar, doncs, totes les visions positives en aquest sentit. I la tendència a l'excel·lència, que és també un esforç que està fent el sector i que hem de continuar ajudant i impulsant.

Com li he dit abans, amb la incorporació de la taxa turística incorporarem nous recursos també que ens permetran tirar endavant totes aquestes intencions definides en el pla estratègic i en el pla de màrqueting, que estic a la seva disposició, ara en aquest interpellació, en la moció, però en tot moment, de compartir amb vostè i amb el seu grup per intentar, ho repeteixo, ser més eficaços en una de les grans polítiques econòmiques, però també en una de les grans polítiques de país que és el turisme.

Gràcies, senyor diputat.

La presidenta

Per a la rèplica, té la paraula l'il·lustre senyor Juli Fernandez.

Juli Fernandez Iruela

Gràcies, presidenta. Gràcies, conseller. Bé, abans de passar a concretar alguna de les propostes que farem, deixi'm que faci unes referències a la seva intervenció. Bé. En primer lloc, ha fet referència als comptes generals del 2010, que van passar ahir per aquest plenari. Evidentment, doncs, posar de manifest algunes pràctiques, però també cal dir que si el Govern anterior hagués acceptat les seves propostes, que bàsicament totes eren abaixar impostos i apujar despeses, potser hauria sigut encara pitjor.

I jo crec que faria bé..., jo abans ho he dit quan he parlat de reformes estructurals, he dit que segurament que els nostres governs, tant a Madrid com aquí, potser no han estat a l'altura a l'hora de fer les reformes estructurals per fer el nostre model més competitiu, i és, d'alguna manera, fer autocrítica. Jo crec que vostès, senyor conseller, han governat vint-i-cinc anys Catalunya, i, per tant, alguna cosa segurament que també deuen haver fet malament, alguna. Per tant, està bé també que fem tots plegats un pèl d'autocrítica.

I després sempre parlem del tema de finançament. El nostre grup és conscient que estem mal finançats, no ara, històricament hem estat mal finançats, també quan vostès van firmar l'anterior pacte de finançament, l'any 2000, el qual, inclús, no preveia ni l'actualització de la població. I hem estat liquidant el 2008 a raó de 6 milions d'habitants quan érem 7 milions i mig. Però, malgrat això, és indubtable l'avenç que ha fet Catalunya els últims trenta anys –i això no ho pot negar ningú–, l'avenç industrial, econòmic i social; per tant, en alguna cosa s'ha de veure l'esforç que hem fet tots plegats: nosaltres i, també, la resta d'Espanya.

Però, concretament algunes propostes que el nostre grup farà: primer, en primer lloc, crec que hauríem de ser capaços de treballar per intentar crear línies d'ajuts a les pimes per a la innovació i les noves tecnologies. Caldrà, segurament, implantar alguna línia de finançament a través de l'Institut Català de Finances per a la modernització d'instal·lacions. Vull recordar que hi han hagut diferents propostes en el passat que han funcionat: el pla Renova Turisme de l'ICO 2009 va funcionar, el pla Futur 2009, 2010, 2011 va funcionar i va permetre que moltes instal·lacions poguessin ac-

tualitzar-se. Caldrà treballar en la simplificació administrativa. Vostè ho ha dit alguna vegada i penso que aquest és un dels reptes que hauréu d'afrontar.

Segurament que caldrà afrontar un element bàsic que fa que el nostre model turístic sigui diferent, que és el tema de la protecció del paisatge i el territori. Caldrà dir què pensen fer amb els plans costaners, si els pensen mantenir o els pensen, d'alguna manera, modificar. Caldrà que pensem si vostès pensen portar la Llei de costes al Tribunal Constitucional, per nosaltres inconstitucional quant a competències i quant a l'article 132 de la Constitució –recordem aprovada a Madrid amb la seva abstenció. Per tant, suposo que això li deu portar dubtes a l'hora de portar-la davant del tribunal.

Caldrà veure què pensen fer amb els plans directores urbanístics, perquè recordem que en la protecció del territori la clau està en com dissenyem el planejament urbanístic; per tant, en funció de si realment ho fem més o menys flexible podem tenir un impacte considerable. I vull recordar que en algunes zones concretes del nostre país el paisatge del territori és un element diferencial estratègic.

Caldrà pensar en una reflexió al voltant de la fiscalitat del sector turístic. Hem vist com s'ha apujat l'IVA, hem vist com durant quatre anys vostès estaven parlant a Madrid de posar l'IVA al tipus superreduït del 4 per cent; vostès i el PP durant dotze ocasions van demanar al Congrés dels Diputats baixar el tipus de l'IVA del turisme al superreduït. Caldrà veure i analitzar i avaluar el comportament del import de les taxes turístiques, la previsió inicial era recaptar 100 milions d'euros, es va baixar a 50 i ara la previsió és 40. Bé. Caldrà avaluar com ha funcionat, i segurament que caldrà obrir un altre debat amb el sector per ajustar el funcionament d'aquest impost turístic.

Caldrà, també, segurament, fer un debat sobre la fiscalitat en el seu àmbit també..., en l'àmbit municipal, per exemple. Ha entrat en vigor la normativa d'habitatges d'ús turístic, i aquí podem veure una disparitat important, malgrat que s'ha de mantenir l'autonomia municipal, evidentment, però estem veient com determinats..., no hi ha un criteri massa clar de com estipulem la taxa a l'hora d'inscriure aquests apartaments d'ús turístic, habitatges per a ús turístic en els censos municipals.

Segurament que també caldrà, sobretot, afrontar un debat sobre el finançament de municipis turístics, senyor conseller. Parlem molt del finançament autonòmic, parlem molt del finançament, diguéssim, podríem dir de les finances públiques en general, però parlem poc dels ajuntaments. Una llei d'hisendes locals del 1988, que només ha tingut tres o quatre revisions, una d'elles pel PP per eliminar l'IAE, amb els impostos que jo no gestiono els elimino i els altres que s'espavil·lin. Després sí, es varen compensar, però molt per sota del que realment tocava.

Caldrà fer un debat sobre la fiscalitat, els impostos i la millora del finançament dels ajuntaments. I aquí pensem que en aquesta normativa que estem fent de la normativa catalana amb relació al món local, podríem estipular un requisit de millora del finançament muni-

cipal a aquells municipis que tinguin la categoria de municipis turístics.

Per tant, una proposta de moció amb propostes concretes, amb l'ànim, com he dit abans, de consensuar, d'avançar, de pactar, perquè entenem que aquest model turístic, el sector turístic per al nostre país, senyor conseller, és molt estratègic.

Moltes gràcies, diputats, diputades, conseller.

La presidenta

Per a la rèplica, té la paraula l'honorable senyor Felip Puig.

El conseller d'Empresa i Ocupació

Moltes gràcies, presidenta. Moltes gràcies, diputat. Anem per feina. Estic convençut que la moció serà una moció positiva en la qual coincidirem, ho espero, molts dels grups de la cambra. Crec que la nostra estratègia i el nostre màrqueting, la nostra aproximació, com he dit abans, a una de les parts més estructurants de la nostra economia, però també de la nostra manera de ser col·lectiva, que és el turisme, requereix aquesta visió de consens.

I estic convençut que la seva visió crítica sobre determinats pactes polítics a l'hora de sumar i restar li farà veure que aquest pacte a què ha fet referència, m'ha semblat, del 2000, de finançament, doncs, va permetre que l'any 2003 –és l'últim que jo recordo, perquè va ser quan vam deixar el Govern– el pressupost de la Generalitat de Catalunya tenia 18.000 milions d'euros i l'any 2010, quan vam, democràticament, tornar al Govern, el pressupost de la Generalitat de Catalunya estava a 34.000 milions d'euros; amb aquell model de finançament, en sis, set anys, es van quasi doblar els recursos del país. No deuria anar tan malament. Una altra cosa és com es gastessin, senyor diputat. D'acord?

De totes maneres, amb algunes de les pinzellades que vostè ha fet jo hi coincideixo, hi estic d'acord. Una certa reflexió sobre els determinats instruments urbanístics tant dels que s'aproven a l'Estat com dels que tenim aquí; són els moments segurament per fer-ho en aquest marc de reflexió estratègica, per veure com orientem determinades transformacions del nostre territori amb perspectiva no per als propers tres o quatre anys, sinó amb una perspectiva d'un horitzó de l'any 2020 o 2030, que és on hem de situar ara ja la nostra segura represa i recuperació econòmica, no?

Segueixo mantenint que l'horitzó, l'escenari, el llindar potencial de recaptació de la taxa turística són els 100 milions d'euros aproximadament, però per a això farà falta..., i això ja vam dir-ho, que no ho aconseguirem recaptar tot en el primer any, primer, perquè tenim més d'1 milió d'habitatges d'ús turístic i apartaments turístics per legalitzar i regularitzar. Vostè sap, i li ho agraeixo, que som els únics que aquí, a l'entorn de l'Estat espanyol i també de part d'Europa, ens hem proposat i hem aprovat un decret per regularitzar, per legalitzar aquesta situació, per acreditar-la, per entrar-la en la nostra oferta de qualitat, i això requereix, doncs, tot un

procés que s'està treballant conjuntament amb la Federació de Municipis i amb l'Associació Catalana de Municipis. Avançarem en aquest sentit.

La taxa turística..., farem un balanç amb el sector, i políticament també, quan tinguem un any de recorregut. Aquest és un compromís també polític. I estic d'acord que una reflexió paral·lela en el marc del finançament dels municipis turístics, al voltant, per exemple, de l'impost de l'IVA, l'hauré de fer, tard o d'hora s'haurà de fer; no pot ser que no hi hagin mecanismes pels quals municipis de mil, dos mil, tres mil habitants durant nou mesos de l'any passin a tenir trenta, quaranta, cinquanta o cent mil habitants, i no hi hagi un mecanisme de finançament dels seus serveis en aquest sentit, cosa que no hem aconseguit fins ara, i que caldrà o bé que allà escoltin propostes del Parlament de Catalunya, o bé que el Parlament de Catalunya pugui decidir per ell mateix aquestes propostes.

La taxa, que és un instrument important –mal anomenada «taxa», l'impost turístic–, es destinarà al cent per cent –al cent per cent– a la promoció turística de Catalunya, a l'impuls del turisme sostenible, i això forma part de la definició estratègica, del turisme responsable i de qualitat, a la conservació i protecció dels recursos turístics; tercer, al foment, creació i millorament de productes turístics, i, quart, al desenvolupament d'infraestructures relacionades directament amb el turisme. I, per tant, vol dir que en aquest sentit precisament avui comencem ja, amb un comitè bilateral amb Economia, a treballar aquest tema, i la setmana que ve, amb el sector, amb les entitats municipalistes, a orientar ja les decisions de criteri al voltant d'aquest instrument.

I, sobretot, continuarem, senyor diputat, intensificant la promoció de Catalunya com a destinació turística en tots els mercats: els més madurs, els més propers; a Espanya, mercat intern, França –el primer mercat emissor–, però també a Alemanya; també, evidentment, doncs, a països molt importants com el Regne Unit; a països que ja no són emergents però que es demostra la bona feina i la bona visió estratègica que es va tenir fa més de vint anys: Rússia. Avui Rússia és un mercat emissor per a Catalunya, doncs, molt important i que ens està permetent, en definitiva, compensar aquesta baixa del mercat intern. I també hem d'anar veient aquests mercats tradicionals –els països nòrdics, el Benelux, els països europeus–; també aquests nous mercats –Rússia, els Estats Units, el Canadà, la Xina, el Sud-est asiàtic, Llatinoamèrica.

I també fent polítiques i accions adreçades al mercat interior. Deu ser coincidència. Vostè té telepatia política. Avui i demà hi ha una actuació de promoció del mercat interior amb més de cent cinquanta empreses i de vuitanta «touroperadors» de tretze països diferents, aquí, a Catalunya, a la Seu d'Urgell, i a les comarques del Pirineu, per promoure el Buy Catalunya: Natura, Interior, Muntanya, Pirineus, perquè també creiem que, evidentment, ens hem de situar en una estratègia de màrqueting d'internacionalització del nostre producte també interior i per anar-ho equilibrant.

En definitiva –i acabo, presidenta–, Catalunya és un país de recursos culturals i naturals de gran diversitat,

però que hi podem encara dibuixar molt valor afegit d'alta qualitat, d'excel·lència i que ens permeti continuar sent, que això és el més difícil, no només arribar on hem arribat, sinó continuar sent, una de les potències turístiques del món, perquè això ens dóna riquesa però també ens dóna projecció i ens dóna identitat.

Moltes gràcies, senyor diputat; moltes gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Continuem amb la primera moció del dia, subsegüent a la interpellació al Govern sobre la formació professional, presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre la formació professional (tram. 302-00042/10)

Té la paraula l'il·lustre senyor Marc Vidal.

Marc Vidal i Pou

Gràcies, senyora presidenta. En primer lloc, essent la primera moció del dia, permetin-me començar agraint la participació intensa de gairebé tots els grups parlamentaris, perquè tothom ha fet aportacions en aquesta moció. En aquest Parlament, que gairebé vivim de gestos i vivim d'escenificacions, perquè legislar pràcticament no legislem, és positiu si més no mostrar preocupació o si més no interès en aquells temes que segurament són transcendents, o són més transcendents que d'altres, i ens sembla que la formació professional ho és. Ho és perquè relliga elements que són de creixement personal, formatiu, amb elements que són de caràcter social, de construcció de teixit en el territori, amb els elements que són estrictament laborals i econòmics. Tenir un sistema de formació professional potent en el nostre país és, per tant, un treball extraordinàriament col·lectiu, que per ser eficient necessita clarament la col·laboració d'àmbits, d'institucions i d'organitzacions molt diversos.

Segurament per això, perquè necessita tanta col·laboració diversa, no hem acabat mai de tenir la formació professional que voldríem al dia; mai ha acabat sent la punta de la llança, tot i que sempre n'hem parlat.

Sembla mentida, de vegades, que, si som capaços de teoritzar que això és així, i coincidir en això, no hàgim estat capaços de construir en tants anys un sistema de formació professional molt més sòlid que el que tenim i sobretot molt més valorat socialment del que tenim.

En qualsevol cas, ens sembla que és important que canviem la percepció social a l'entorn del prestigi dels estudis de formació professional. I per fer-ho cal dignificar-los, cal promoure'ls, cal planificar-los i cal pagar-los.

La moció va en aquest sentit; no té la més mínima pretensió d'exhaustivitat, sinó de destacar alguns dels elements clau de present i de futur del nostre sistema de formació professional, amb una idea, que és posar la formació professional en l'ordre del dia col·lectiu, en l'agenda col·lectiva.

I tenim, tenim ja una eina col·lectiva, ho manifestava en la interpellació, magnífica, de la qual hem extret moltes de les propostes que avui aquí discutim, o bé per concretar-les, o bé per temporalitzar-les, que és el tercer Pla de la formació professional de Catalunya.

Hem agrupat les propostes en tres grans grups. El primer grup serien les mesures d'ordenació del sistema. La primera mesura que proposem és la imprescindible coordinació de les accions formatives per integrar tota la formació professional com un element formatiu al llarg de tota la carrera professional, i no només en un inici, perquè ara està en mans de dos departaments diferents, i la tradició departamental en aquest país tendeix a un cert autisme administratiu des dels seus orígens gairebé; calen mitjans de governança o calen protocols d'actuació comuna.

La segona és tenir una xarxa de centres que ho facilitin.

La tercera proposta que fem és: si tenim la formació i tenim els centres, ens cal l'orientació i la informació sobre els itineraris formatius més adequats; hi ha passes fetes, però encara s'hauria de construir de manera definitiva.

I la quarta proposta és el sistema de qualificacions i la necessitat urgent de millorar com s'acredita la formació i l'experiència laboral.

I finalment el territori. Qui coneix millor que ningú el teixit productiu i les necessitats futures d'aquest és el mateix territori, és allà on es desenvolupen precisament les activitats econòmiques. Per tant, cal crear consells territorials per poder fer les actuacions de manera coordinada.

Per tant, coordinació d'accions formatives, xarxa de centres, itineraris formatius, sistema de qualificacions i xarxa territorial.

El segon apartat fa referència a la planificació. Cal ampliar aquest any l'oferta de formació professional inicial, però per als cursos següents cal tenir un sistema de recollida d'informació per poder elaborar un mapa de necessitats que ens sigui la base per fer la planificació de l'oferta inicial. I hem d'apostar per la formació dual, naturalment, però amb garanties, amb garanties que els nostres joves estaran formats i tindran possibilitats de treballar, però amb condicions laborals i amb la protecció social que ha de tenir el treball. I finalment, cal introduir la perspectiva de gènere en la relació entre oferta i demanda formativa.

Per acabar, si volem incentivar i donar suport a la formació professional, ens cal invertir-hi, i per això, el tercer Pla de la formació professional ha de tenir una previsió econòmica clara, perquè, si no, serà fum. També proposem eliminar les taxes que es van posar als cicles formatius per poder garantir la igualtat d'oportunitat en l'accés.

I ens cal incrementar, finalment, l'aportació econòmica que reben els nostres centres per assegurar el seu correcte funcionament.

La presidenta

Senyor diputat...

Marc Vidal i Pou

Moltes gràcies. Espero que donin suport a aquesta moció.

La presidenta

Per defensar les esmenes presentades, té la paraula, en primer lloc, en nom del Grup Socialista, l'il·lustre senyor Xavier Sabaté.

Xavier Sabaté i Ibarz

Moltes gràcies, presidenta. De l'escó estant, per dir que hem arribat a un acord amb Iniciativa, i hi ha una transacció que ens satisfà. Votarem el conjunt de la moció. I particularment ens interessava..., les dues esmenes nostres, naturalment, però, pel que fa a la primera, perquè pensàvem que complementa adequadament una moció que és molt completa pel que fa al seu contingut. Pensem que la informació en el món de l'empresa és quelcom que encara manca. És sorprenent, però és així.

I, per tant, que s'hagi inclòs aquesta aportació nostra ens satisfà, i, en definitiva, hi votarem a favor.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor Sabaté. A continuació, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula l'excellentíssim senyor Rafael Luna.

Rafael Luna Vivas

Senyora presidenta... Senyores i senyors diputats, en primer lloc, vull agrair al senyor Marc Vidal que hagi fet i possibilitat que aquesta moció tingués el consens que ha tingut, un consens ampli, perquè vull suposar que vostè ha anteposat realment el que és el pràctic al que és el polític, que a vegades ens passa això, que amb els manaments polítics ens evitem realment de poder fer el que és pràctic.

Jo no començaré la meua intervenció, com vostè va començar amb la consellera, parlant de la LOMCE, i llançant-se caramels entre vosaltres, entre vostès, perquè sap molt bé, doncs, el que pensem nosaltres. Per tant, ho obviaré.

També és ben cert, senyor Vidal, que, repassada la seua interpellació amb la consellera, la veritat és que quan arriba la moció no hem vist un encaix realment, que aquesta moció tingués una correlació molt directa amb la seua interpellació.

I després volíem saber d'on partia tot això, no? I quan comencem a buscar-ho, vostè ens dóna una pista, ens parla del tercer Pla general de formació professional solament en un dels seus punts. Quan vostès ens dóna aquesta pista, jo automàticament ho consulto i trec el que és el pla general, que el tinc aquí.

Quan trec el pla general, m'adono que vostè el que ha fet és un «picoteig» dintre d'aquest pla general. I nosaltres podríem fer tres coses. La primera és votar-li a

tot que sí, perquè està dintre del pla general, amb algunes matisacions en temes econòmics i en uns altres aspectes. Podríem votar-li que no, per dir: «Escolti'm, tot això ja està al pla general, no cal que es faci.»

O podríem fer la tercera, que penso que ha estat la més constructiva per poder tirar endavant; és presentar-li esmenes en aquelles qüestions que nosaltres pensàvem que hi havien d'anar; esmenes que han anat molt lligades al fet que el que vostè proposa estiga encaixat dintre del Pla general de formació professional, perquè no pot ser d'una altra manera. Si tenim un pla general de formació professional consensuat i aprovat, no és lògic que féssim coses que siguin diferents a aquest pla general que ha tingut aquest ample consens.

Per tant, el primer que fem és aquestes esmenes que vénen a dir «i d'acord amb el pla general», perquè no creguéssim o no... –no, no–, perquè no..., sí, per no buscar funcionalitats paral·leles que el que faria és crear més burocràcia i entorpir realment el que tots volem que segueixi endavant.

També..., ho trobo lògic, senyor Vidal, que vostè sempre s'oblidi dels agents econòmics. És evident –és evident. Nosaltres, amb alguna esmena que li hem fet, li hem recordat que els agents econòmics també tenen una importància; també els socials, però també els econòmics. Perquè la formació professional no pot funcionar sense tres caps: el que és l'educació, el que és l'empresa i el que són els agents socials, perquè al cap i a la fi són els actors amb els quals el que se persegueix és la inserció de les persones, de la formació professional al món laboral.

També nosaltres en el tema econòmic..., home, doncs, la veritat és que vostè té raó: no es pot fer res si no hi ha diners i no hi ha partida econòmica. Jo entenc fins ara per què el Govern de Convergència i Unió no ha portat cap projecte de llei en aquest Parlament; si no hi ha pressupostos, quina partida econòmica vostè fica per presentar aquests projectes de llei?

Però també som sensats, i per això hi ha qüestions que vostè, lleugerament, sense dir d'on traurà els diners, diu: «Escolti, traïem unes taxes, ep!, pugem, incrementem...» Home, mirem-ho. El més important és no abaixar el que tenim i, amb els recursos que tenim, poder fer allò que vostè ha demanat.

Per tant, jo li diré una cosa. Nosaltres en aquests punts ens hem abstingut per una qüestió òbvia: perquè pensem que hem de tocar de peus a terra i hem de veure el que tenim i com ho fem. Això sí, molt vigilants que als pressupostos no siguin menys dels que hi ha, però també veure que aquest increment..., de quin lloc i com podem treure aquests diners.

Doncs, aquestes han sigut les nostres esmenes presentades. La veritat és que agraïm que ens hagi facilitat molt..., que la majoria de tota la moció que vostè presenta la votarem a favor, amb aquestes abstencions que ja li he comunicat per endavant. I també felicitar que aquestes accions siguin unes accions conjuntes i que al cap i a la fi el que vostè presenta està recollit, dirigit i està emmarcat en el que és el tercer Pla general de formació professional de Catalunya.

Moltes gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula l'il·lustre senyor Carlos Carrizosa.

Carlos Carrizosa Torres

Señora presidenta... Señores diputados, un tema importante, el de la formación profesional, también para nuestro partido. Entendemos la formación profesional como una salida a todas aquellas personas que no han podido terminar sus estudios o que precisan una formación necesaria para acceder a un puesto de trabajo.

Por ello en general nos parece correcto el texto propuesto por ustedes en la moción, con la enmienda que hemos, nosotros, introducido, ya que ustedes en un principio nos ha parecido que priorizaban mucho el peso del sector público como una cuestión, digamos, ideológica o de concepto. Nosotros hemos propuesto..., creíamos que era un error la creación de un organismo público para coordinar las acciones del Departament d'Ensenyament i de Empresa i Ocupació. Creemos que no debemos asfixiar a los ciudadanos con la creación de nuevas estructuras administrativas que generen más déficit y más costes. Y por ello se propuso, pues, más que nada, la creación de un protocolo de coordinación para esta cuestión. Y que quede claro también que cuando votamos, como en el punto 5, a la creación de consejos, lo estamos haciendo sin apoyar la creación de nuevas estructuras en este ámbito, sino en apoyo de una reorganización de los órganos y de las personas que ya prestan sus servicios en el ámbito de la formación profesional. No hay que crear cosas nuevas, sino aprovechar las que ya tenemos.

Es cierto que el sector público debe tener su protagonismo en el ámbito de la formación profesional, pero no puede desconocerse que el sector privado también puede aportar mucho valor añadido, por ejemplo, como sería una escuela de cocina de alto nivel que diese formación a una veintena de jóvenes, y probablemente ese concepto podría dar muchas veces unas mayores oportunidades de encontrar un empleo que en el ámbito estricto del sector público. Por ello creemos que no debemos estar condicionados por una determinada visión de la sociedad y del mundo, sino que el sector público ha de tener su peso como una estrategia que puede ser conveniente en general, pero que también puede ser revisada si conviene.

También abogamos por la coordinación entre las *conselleries* responsables de la formación y los organismos implicados, evitando la duplicidad de las ofertas formativas, y también las aulas vacías. Debe efectuarse una adecuada coordinación entre la formación profesional, las empresas, el SOC y los agentes sociales. Debe coordinarse también el servicio de formación profesional, aparte de con el SOC, con el servicio de empleo estatal —el SOC y el servicio de empleo estatal—, tanto en materia de cualificación profesional, el establecimiento de las categorías profesionales co-

munes, como en el pensamiento en las personas y no tanto en el territorio, en el sentido de que quizá le interese más a un parado de Lleida que haya un puesto de trabajo en el primer pueblo de Huesca antes que en la costa de Tarragona, y ello requiere coordinación entre los servicios de empleo.

También nos parece que el Servei d'Ocupació de Catalunya ha tenido poco peso en esta moción y que debe tener más en el ámbito de la formación profesional. Ciutadans presentó últimamente un proyecto de reforma integral del SOC, y entendemos que la formación profesional es una de las patas de las políticas activas de empleo. No puede acometerse un diseño serio de la formación profesional sin referirse al Servei Català d'Ocupació. Los empleos más demandados por las empresas, que conoce perfectamente el SOC, deben ser tenidos en cuenta en el diseño de la formación profesional. No era esta la filosofía de su moción, que regula otras cosas, buenas o deseables, pero nos parece que aquí se ha ignorado esta relación entre la FP y el SOC, lo cual nos parece un error de planteamiento.

Insistimos en la necesidad de implantar sistemas de evaluación en la formación profesional. Los gestores de la formación profesional deben responder de la efectividad de la formación que prestan para encontrar un empleo. Se dedican ingentes cantidades de dinero a la formación, y los agentes sociales no están obligados a acreditar que los alumnos encuentran un empleo, y esto debe cambiar, en beneficio del resultado del sistema.

Por todo ello, nosotros agradecemos a ICV-EUiA la aceptación de la enmienda de Ciutadans, en el sentido de elaborar un protocolo de coordinación con el marco ya existente del Consell Català de la Formació.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre senyor Xavier Cima.

Xavier Cima Ruiz

Moltes gràcies, presidenta. Permetin-me fer una prèvia que ajudarà a exposar el posicionament del Grup Parlamentari de Convergència i Unió en aquesta moció. El dia 30 d'abril de 2013, la consellera d'Ensenyament, Irene Rigau, i el conseller d'Empresa i Ocupació, Felip Puig, van presentar l'aprovació per part del Govern de la Generalitat de dues mesures dirigides a donar un nou impuls a l'ensenyament i a l'ocupació, com a eixos prioritaris de la legislatura: el tercer Pla de formació professional de Catalunya i la Memòria de la futura Llei de la formació professional. Totes dues decisions del Govern de la Generalitat s'emmarquen en el projecte de l'executiu d'avançar cap a un nou model de formació professional.

Treballat al si del Consell Català de Formació Professional, el tercer Pla general de formació professional de Catalunya pivota en el consens entre els integrants d'aquest òrgan de participació: la Generalitat, els sindicats Comissions Obreres i UGT, les patronals Foment del Treball i Pimec, el Consell General de Cambres de Comerç de Catalunya i les dues entitats

municipalistes del país, la Federació de Municipis de Catalunya i l'Associació Catalana de Municipis.

Per assolir el seu objectiu general, el tercer pla defineix quatre eixos estratègics on incidir: la planificació i adaptació de l'oferta formativa integrada a les necessitats del mercat de treball i de les persones, l'impuls dels centres de formació professional integrats, l'organització d'un mecanisme integrat de reconeixement i acreditació de les competències professionals, i el desenvolupament d'un sistema integrat d'informació i orientació professional.

L'altre acord del Govern d'impuls a l'ensenyament i a l'ocupació és la Memòria de l'Avantprojecte de llei de la formació professional. Es tracta del pas previ a la tramitació de l'avantprojecte de llei que integrarà les distintes modalitats de la formació professional, una eina clau per ajudar a la millora de l'ocupació a Catalunya.

Dit això, el motiu principal d'introduir en aquest debat aquest antecedent és perquè la moció presentada pel Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa conté catorze punts que, en bona part, són de temàtica coincident amb els continguts del tercer Pla general de la formació professional de Catalunya, elaborat pel Consell Català de Formació Professional i aprovat pel Govern de la Generalitat. Per tant, el Grup Parlamentari de Convergència i Unió som plenament conscients del gran consens que genera la millora del sistema de la formació professional a Catalunya, i amb aquest esperit de consens hem redactat les nostres esmenes.

Totes les esmenes recullen la missió de contribuir a la implementació d'un model de formació, qualificació i orientació professional de Catalunya que impulsi la competitivitat de les empreses i millori la competència professional de les persones i, alhora, la seva capacitat i ocupabilitat. Totes les esmenes també s'han redactat compartint l'objectiu general del pla d'adaptar el sistema de formació i qualificació professional a les necessitats prioritàries de l'economia catalana i a la millora de l'ocupabilitat de la població, fent-la més atractiva i millorant la qualitat i el rendiment de l'oferta formativa, i consolidant la integració del conjunt del sistema. I també s'han redactat compartint els mateixos principis rectors: el d'innovació, per aportar noves perspectives i nous mecanismes per afrontar els reptes de futur i adaptar-se permanentment a les necessitats sectorials i territorials del sistema productiu; el de la integració, perquè tot el sistema de formació comparteixi una mateixa estratègia i uns objectius comuns, alhora que optimitzi els recursos; el de la qualitat, perquè esdevingui un sistema de formació orientat a respondre tant a les necessitats de desenvolupament econòmic com a les de qualificació de les persones al llarg de la vida; el d'articulació, per consolidar la coherència de tot el sistema, facilitant les passarelles amb l'educació general i amb l'ocupació; el d'accessibilitat per a totes les persones al sistema de formació professional, el qual ha de formar part de l'espai europeu de formació i qualificació; també el de flexibilitat, per adaptar-se a les necessitats de les empreses i les persones al llarg de la vida; el de participació activa de les empreses i dels agents socials, per respondre a les

seves necessitats, i el de coresponsabilitat dels departaments de la Generalitat de Catalunya, de l'Administració local i dels diferents agents econòmics i socials.

Creiem que les esmenes que hem presentat posicionen els punts de la moció en l'àmbit del ja existent tercer Pla general de formació professional, i per això pensem que el consens en aquest àmbit és del tot possible. Els deia la consellera Rigau a la interpellació prèvia a la moció i els ho repeteixo jo ara: estem precisament avançant en un model de formació professional molt més modern, i no ens interessa gens de tornar al dels anys setanta. Estem d'acord en quasi tot; per això creiem que podem fer camí, perquè estem d'acord amb la necessitat d'avançar en un nou model de formació professional.

Moltes gràcies, presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

A continuació, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la il·lustre senyora Agnès Russiñol.

Agnès Russiñol i Amat

Bé, bon dia; gràcies, presidenta. Deixin-me dir d'inici que, des d'Esquerra Republicana de Catalunya, compartim l'essència de la moció que ens han presentat els companys d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Compartim que hem de garantir un sistema de formació professional que sigui accessible a totes les persones com a recurs per a la millora de la seva qualificació professional i l'ocupabilitat, i més en l'actual situació econòmica, que creiem que està generant i perpetuant que moltes persones del nostre país no tinguin la capacitat econòmica per cobrir les seves necessitats bàsiques, i en aquest context la igualtat d'oportunitats en l'accés a l'educació és bàsica per a la construcció d'un país més just.

La formació professional és la formació que facilita les competències i les qualificacions necessàries per a l'accés i la progressió professional en el món laboral, i cal destacar que els últims deu anys s'ha doblat el nombre d'alumnes que han cursat aquest tipus d'estudis, que han passat de 59.000 als 120.000 actuals. Per tant, potenciar la formació professional ens ha de permetre impulsar la recuperació econòmica i posar una base formativa sòlida per a l'equilibri entre l'ocupabilitat de les persones i els llocs de treball presents i de futur.

En aquest sentit, i en el context econòmic actual, Catalunya no ens podem permetre que cap persona es quedi sense estudiar formació professional per raons econòmiques. Per aquest motiu, Esquerra Republicana de Catalunya no hem estat mai a favor de posar un preu públic a la matriculació dels cicles formatius de grau superior. Ara bé, som conscients que en l'actual escenari econòmic la Generalitat de Catalunya no pot retirar d'un dia per l'altre aquesta taxa. La nostra aposta, l'aposta d'Esquerra Republicana de Catalunya, és la d'anar eliminant progressivament, quan la situ-

ació econòmica ho permeti, aquest preu públic. Per tant, en la votació d'aquest punt ens abstenem.

A dia d'avui, la proposta econòmicament viable, la proposta possibilista, que hem intentat transaccionar amb els companys d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa per tal d'assegurar que cap persona es quedi sense estudiar perquè no pugui fer front als costos econòmics d'aquests estudis, segons el nostre entendre, era la següent: en primer lloc, congelar els preus públics de la matriculació dels cicles formatius de grau superior; en segon lloc, demanar a l'Estat espanyol el traspàs efectiu de les beques, i, en tercer lloc, l'articulació de manera immediata d'un nou sistema d'exempció complementari a l'existent que cobreixi un mínim del 50 per cent dels preus públics d'aquells alumnes que estan actualment becats. Per tant, la nostra proposta era la d'introduir una nova exempció que completés les actuals i que, per tant, millorés la situació que tenim actualment.

En aquest sentit, ho considerem una llàstima, que des del Grup d'Iniciativa no s'hagi acceptat aquesta transacció, que, al nostre entendre, era una possibilitat o una proposta possibilista que hauria millorat substancialment la situació que tenim actualment.

D'altra banda, i en la línia de la moció presentada, compartim que cal una coordinació real i efectiva dels departaments implicats per tal de promoure la integració de la formació professional. Entenem també que és important l'impuls dels centres integrats de formació professional i que, per tant, ha de ser una prioritat; i entenem i som conscients que així està reflectit en el tercer Pla de la formació professional. Estem d'acord que cal regular un mecanisme de reconeixement i acreditació de les competències professionals per garantir i millorar l'accés de les persones treballadores a través de l'acreditació de competències adquirides tant en el món actual com promoure la seva equivalència en títols i certificats de professionalitat, perquè entenem que és essencial reconèixer, no només reconèixer les unitats de competència a través de l'experiència laboral, sinó també aquella que es pot fer a través de la formació. Entenem que cal treballar –cal seguir treballant– per consolidar la formació en alternança.

I ja, per acabar, i malgrat que no m'agradaria haver de parlar de la necessitat d'augmentar les places dels programes de qualificació professional inicial, entenem que actualment la demanda de joves que volen cursar estudis del PQPI és superior a l'oferta, i, per tant, valorem molt positivament que s'estigui treballant per adequar aquesta oferta d'aquest programa a la realitat actual.

La presidenta

Per fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Grup Mixt, el senyor Quim Arrufat.

Quim Arrufat Ibáñez

Bon dia a tothom. Abans de començar i amb les vostres disculpes, un record al jove assassinat aquesta nit a París, a Clément Méric, pel feixisme. I res més.

Bé. Volem començar l'exposició sobre aquesta moció de formació professional emmarcant una mica quina és la situació en què es troben aquest tipus d'estudis en el nostre país, a Catalunya, i què és el que està fent Europa, el que estan fent els països punters en formació professional a Europa.

Catalunya presenta nivells d'escolarització en la formació professional inferiors a la mitjana europea, deu punts percentuals inferiors. Aquesta dada és negativa si es té en compte que els territoris amb més oferta de formació professional presenten nivells d'abandonament educatiu prematur més baixos. Cal recordar que la formació professional conforma l'itinerari formatiu més seguit per l'alumnat amb més dificultats d'escolarització. Per tant, com més pes té la formació professional, menys prevalença de l'abandonament educatiu, i tot just en parlàvem fa poques hores.

L'anàlisi comparada per països europeus conclou que Catalunya és el país amb el pes més baix de formació professional en conjunt sobre el total del sistema. I, pel que fa al pes de la formació professional en relació amb els ensenyament obligatoris per països europeus, sobre la base d'anàlisi de vint-i-nou països, Catalunya se situa en la posició vint-i-set, a la cua, la qual cosa significa que el pes de la formació professional respecte als ensenyaments obligatoris representa el 16,1 per cent, quan la mitjana europea és del 27,3 per cent.

Mireu, en situacions de crisi i de baixada dels ingressos de l'Administració pública com la que vivim, de desocupació tan alta com la que tenim, al que hauríem d'aspirar no és a reconduir per la via, simplement, de proporcionar-li els mateixos pressupostos que tenia fa pocs anys, el mateix sistema de formació professional, sinó a avançar cap a un pacte per la formació professional que assegui a la mateixa taula el capital industrial, l'economia del turisme, els itineraris econòmics que han de ser nínxols d'ocupació en els propers anys, i preguntar quants diners i quants milions d'euros estan disposats a posar sobre la taula per fer que en aquest país hi hagi una formació professional que serveixi d'ancoratge de l'economia al territori, perquè formi una població laboral amb alta qualificació i que eviti que les empreses marxïn d'aquest país i que sigui, a més a més, escenari de futures inversions i de creació d'ocupació.

Això, aquest model de concertació és el model de concertació del país que segurament té la millor formació professional a nivell industrial del continent d'Europa, que és Alemanya. Aquest model de concertació, que és el capital industrial posant diners extraordinaris més enllà de les tributacions que té per poder garantir una formació professional continuada en el temps, que permeti tenir escenaris de futur amb garanties de creixement econòmic i d'ocupació de qualitat, és el que hauríem d'estar buscant, i més en aquests temps de crisi on dels pressupostos públics, per A, per B, per C, per totes les raons que aquí s'esgrimeixen cada dos per tres de per què hi ha tan pocs ingressos, etcètera, no permetran –no permetran– elevar el nivell de la formació professional ni arribar a tot arreu on s'hauria d'estar arribant per garantir un futur adequat.

Pensem, i entrant ja en la matèria de la moció, que cal prioritzar efectivament l'ampliació de l'oferta dels plans de qualificació professional inicial perquè són garantia de reconducció de l'abandonament escolar cap a formació laboral. Pensem que cal eliminar, com més aviat millor, les taxes que es van imposar els dos darrers anys per poder accedir a la formació professional. Pensem que cal potenciar, a més a més, el programa «Qualifica't», l'experiència laboral –i en aquest país, en moltes àrees d'ocupació, d'experiència laboral en tenim, dels darrers deu anys, molta gent té experiència laboral– ha de ser reconvertible en qualificació professional que els permeti accedir a noves feines.

Cal controlar adequadament les pràctiques en empreses perquè no serveixin, les pràctiques, per proporcionar treball en negre a les empreses i de forma gratuïta, i controlar que s'hi fa realment formació, que moltes empreses sí que l'ofereixen, però que d'altres se n'aprofiten pel baix control de qualitat que existeix.

Cal fomentar el reciclatge permanent, òbviament, dels professors de formació professional; són la garantia que allò que s'ensenya té valor de futur. I és prioritari augmentar la dotació pressupostària destinada a la formació professional després que s'hagi anat retallant fins a, per exemple, un 14 per cent l'any passat.

Per tant, nosaltres votarem que sí al conjunt de la moció, sabent que el que el país necessita no és el que expressa aquesta moció, sinó que és una política de concertació i un pacte amb el capital industrial i amb l'economia turística per poder formar els professionals de demà.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, l'il·lustre senyor Marc Vidal té la paraula.

Marc Vidal i Pou

Gràcies, senyora presidenta. Bé. Deixin-me començar tornant a agrair a tothom la participació a l'hora de presentar esmenes perquè, com a mínim, és un senyal de dues coses, que hi ha un cert interès en tots els grups parlamentaris i que, si es presenten esmenes, no deu ser tan innocu el que es presenta perquè vostès tenen interès a participar-hi.

Ho dic perquè és evident i és cert que es basa en gran part, tal com deia el senyor Luna, en el tercer Pla de la formació professional, però és que això ja és el que vaig dir en la interpellació, exactament, entre altres coses perquè aquest tercer pla és fruit d'un ampli consens i no aniríem aquí a inventar la sopa d'all. El que passa és que el tercer Pla de la formació professional conté un grapat d'elements que són del segon Pla de la formació professional, uns quants. I, per tant, vol dir que moltes de les coses que allà es varen decidir i es varen consensuar, va aprovar el Govern en el seu moment, no s'han portat a terme per les raons que siguin –per les raons que siguin–, i, per tant, no està de més la insistència. I no està de més fer-ho en seu parlamentària quan, a més a més, posem l'accent sobre deter-

minats aspectes que ens sembla que cal posar l'accent segons la nostra perspectiva. Per tant, no s'estranyi, i, evidentment, he acceptat les seves esmenes en el sentit que estiguessin emmarcades en el tercer Pla de la formació professional, naturalment.

Al senyor Carrizosa, la seva esmena no entenc que tingui a veure amb la qüestió de públic-privat, no anava la nostra proposició en aquest sentit. És evident que la formació professional no té sentit sense una estreta col·laboració de l'estament públic amb el teixit productiu privat, perquè no pot ser d'una altra manera, sinó en el sentit de l'ordenació. I precisament allò que diu vostè, «no hi entra el SOC, o no», és que el SOC depèn del Departament d'Empresa i Ocupació i la formació inicial depèn del Departament d'Ensenyament, i, per tant, cal una governança única per posar d'acord tots aquells elements que s'estan fent, de vegades no prou coordinats. I, en aquest sentit, anava l'esmena.

Al senyor Cima, bé, d'acord. El Govern aprova el tercer Pla de la formació professional. Aquest és fruit d'un ampli consens. Nosaltres, hi insisteixo, recolzem aquest amplíssim consens.

I, a la senyora Russiñol, llàstima que no ens votin allò que és més transcendent encara que és poder-ho finançar. Llàstima que no ens votin l'aspecte econòmic. I vostè ens diu: «És que la nostra proposta és possible». Oh, i tant que és possible! com correspon a un partit de govern, és possible; la nostra proposta és ideològica, com correspon a un partit d'oposició, i la mantenim, perquè entenem que no es pot defensar que potenciarem la formació professional i al mateix temps posar pals a les rodes. En qualsevol cas...

La presidenta

Senyor diputat...

Marc Vidal i Pou

Deixi'm acabar.

La presidenta

Sí. Se li acaba, eh?

Marc Vidal i Pou

Amb l'agraïment a aquest intens debat que hem tingut i aquesta transacció permanent que hem estat fent durant aquestes vint-i-quatre hores.

(Jordi Turull i Negre demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Turull...?

Jordi Turull i Negre

Sí, moltes gràcies, presidenta. Volíem votació separada dels punts 13 i 14. Per a nosaltres, es poden votar conjuntament.

(Santi Rodríguez i Serra demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Rodríguez...?

Santi Rodríguez i Serra

Votació separada dels 11, 13, 14 i 15.

La presidenta

I el 13 i 14, si no hi ha cap altra petició, es podria fer junt? Sí. (*Marta Rovira i Vergés demana per parlar.*) Senyora Rovira...?

Marta Rovira i Vergés

Presidenta, és que no he entès si el 13 i el 14 es votaven separatament ells mateixos també.

La presidenta

Es poden votar junts.

Marta Rovira i Vergés

No, per a nosaltres, demanaríem votació separada del 13 i del 14.

Gràcies.

La presidenta

D'acord. Alguna altra petició de votació separada?

(*Pausa.*)

Començarem les votacions amb la petició de votació separada dels punts, cada un per separat, 11, 13, 14 i 15, i després votarem la resta de la moció.

Per tant, comença la votació amb el punt 11.

Senyor Millo? (*Pausa.*)

Ha estat aprovat per 109 vots a favor i 16 abstencions.

Votem ara el punt 13.

Comença la votació.

Senyor Millo? (*Pausa.*)

Ha estat rebutjat per 42 vots a favor, 48 en contra i 37 abstencions.

Passem a votar el punt 14.

Comença la votació.

Senyor Millo? (*Pausa.*)

Ha estat rebutjat per 42 vots a favor, 68 en contra i 17 abstencions.

Votem ara el punt 15.

Comença la votació –comença la votació, el punt 15.

Senyor Millo? (*Pausa.*)

Ha estat aprovat per 110 vots a favor i 17 abstencions.

I ara votem la resta de la moció.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 127 vots a favor.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'impuls d'un contracte programa que garanteixi l'estat del benestar i la recuperació del nivell dels serveis bàsics fonamentals (tram. 302-00043/10)

Passem a la següent moció, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'impuls d'un contracte programa que garanteixi l'estat del benestar i la recuperació del nivell dels serveis bàsics fonamentals, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Té la paraula l'il·lustre senyor Pere Aragonès. (*Remor de veus.*)

Pere Aragonès i Garcia

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyors consellers, senyores conselleres, diputades, diputats, presento, en nom del grup parlamentari... (*Persisteix la remor de veus.*)

La presidenta

Un moment... –un moment–, senyor Aragonès.

Pere Aragonès i Garcia

Bé. M'esperaré per presentar quan hi hagi silenci...

La presidenta

Un moment...

(*Pausa.*)

Ja pot començar.

Pere Aragonès i Garcia

Gràcies, senyora presidenta. Tornem a començar. Diputades, diputats, consellers, conselleres, presento en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana aquesta moció que té per objectiu acordar els instruments per generar acords importants en les matèries més sensibles de les polítiques públiques que gestiona el Govern de la Generalitat; unes polítiques públiques que, com hem anat debatent en aquest ple, però també hem anat debatent tota aquesta legislatura i també la passada legislatura, unes polítiques públiques que estan afeblides per un moment de crisi econòmica que té un fort impacte en les finances de la Generalitat. Més enllà de l'impacte estructural d'infrafinançament i de dèficit fiscal, la mateixa crisi econòmica genera unes dificultats afegides a les finances de la Generalitat, cosa que ha portat a reduir..., que alguna de les mesures per mantenir l'equilibri pressupostari hagi estat reduir despeses en àmbits de serveis públics i que, per tant, calgui, al costat d'aquesta reducció de les despeses, generar els acords per marcar quina és la prioritat en aquests ajustos als quals ens

veiem obligats governi qui governi –ho fa el Govern de la Generalitat de Catalunya, ho fan els governs de les altres comunitats autònomes i del conjunt d'estats del nostre entorn.

Aquests ajustos es poden prioritzar; en la prioritització d'aquests ajustos nosaltres creiem que cal defensar al màxim les polítiques de l'estat del benestar i cal acompanyar-ho també d'un concepte redistributiu i aplicar el criteri de progressivitat en aquestes polítiques, en la part de la despesa relacionada amb les polítiques econòmiques.

Per tant, nosaltres el que proposem és que, a través de l'acord estratègic, aquesta figura que s'ha recuperat i creiem que és important, que cal posar en valor, que representa la concertació social en aquells àmbits que tenim de decisió en l'àmbit de la Generalitat de Catalunya, entre sindicats, entre organitzacions patronals, entre entitats del tercer sector, entre les diferents administracions, aquesta concertació que representa la recuperació de l'acord estratègic, incloquem el que nosaltres anomenem «el contracte programa», que un contracte programa que signifiqui un compromís conjunt d'acordar la magnitud i la incidència dels ajustos i, sobretot, quins criteris posem sobre la taula pel que fa a la reversió de les retallades que en aquests moments s'estan patint.

Per tant, nosaltres proposem una moció de set punts. És una moció, sobretot, que el que vol és posar els instruments, els continguts entenem que els hem de concertar amb els agents socials i econòmics i, per tant, el que volem és posar sobre la taula aquest instrument. La creació d'instruments és també important i la creació d'espais de diàleg i de concertació és molt important en un moment en què s'han de prendre decisions importants, com és el moment actual. Partim d'una idea, i és que creiem que els ajustos, la reducció de despesa ha de ser conjuntural; aquí no anem a desmuntar cap estat del benestar; l'estat del benestar ha de ser un dels elements identificadors de com s'organitza la nostra societat i, per tant, és important que concentrem en aquest aspecte de temporalitat els ajustos que hi hagi.

Per tant, plantejem set punts. En primer lloc, que es modifiqui la Llei d'estabilitat per vincular la recuperació dels ingressos públics a la reversió de les retallades. En segon lloc, que en base a aquesta modificació de la Llei d'estabilitat pressupostària ens permeti també marcar aquestes prioritats en la distribució dels recursos futurs, amb la voluntat de prioritzar el restabliment de les cobertures socials. Que les polítiques d'ajustos que encara es puguin fer, tot i que hi ha poc marge per fer-ho, es basin en l'augment de l'eficiència i en prescindir d'aquelles despeses que no són prioritàries; hi ha hagut un esforç important, no des de la passada legislatura, també des de l'anterior, però, en tot cas, creiem que si encara s'ha de fer ajust hauria de ser centrat en aquest aspecte.

En quart lloc, que la prioritització dels recursos que obtinguem de liquiditat es faci no només per mantenir les polítiques de l'estat del benestar, sinó per reduir la morositat, també, de les administracions respecte a les

petites i mitjanes empreses catalanes, als proveïdors, i serveix també com a instrument per donar suport a l'activitat econòmica. Introduir el criteri de progressivitat en els ajustaments que s'hagin de fer. Ahir en vam tenir una bona mostra, en què els salaris més baixos de la Generalitat no queden afectats pels ajustos, a diferència de l'any passat. Aquest gir o aquest canvi entenem que és positiu, creiem que aquesta idea de progressivitat s'ha de mantenir i s'ha d'ampliar a altres aspectes de les polítiques públiques. Que tot això ho podem fer amb molts instruments, però, entre altres, actuar conjuntament contra el frau fiscal. I, finalment, entendre que ha de ser una prioritat també d'aquest Govern i d'aquest Parlament prendre mesures per situar la morositat del nostre país dins dels estàndards europeus.

Aquesta és la proposta, i esperem rebre el suport de la resta de grups en aquest instrument que, després, hi hem de posar, conjuntament amb els agents socials, els continguts.

Moltes gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

El vicepresident segon

Gràcies, il·lustre diputat. Hi han presentat esmenes dos grups parlamentaris. I, en primer terme, té la paraula el senyor Josep Vendrell, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Josep Vendrell Gardeñes

Gràcies, president. Aquesta moció que presenta el Grup d'Esquerra Republicana és certament peculiar, no?, i ho és per dues raons: perquè és un grup que forma part de la majoria de Govern que presenta una moció que reproduceix en bona mesura el contingut de l'Acord de govern que va signar ara fa sis mesos amb el Grup de Convergència i Unió, tot i que hi ha algun oblit significatiu, per exemple, en matèria fiscal, no? I no sabem si és perquè hi ha dubtes sobre el seu compliment o per quina raó presenten ara les mesures d'aquest acord a través d'una moció.

Si volen concertació social... –nosaltres estem molt d'acord amb la concertació social, amb dialogar amb els agents socials–, si volen concertació social, una idea: per què no negocien amb els sindicats, per exemple, les mesures alternatives que han plantejat per evitar les retallades de la paga extra? Si volen fer gestos de concertació social, per exemple, podrien començar per aquí, no? El que han de portar al Parlament, si em permeten el suggeriment, és simplement les iniciatives legislatives, si així ho consideren, previstes en el seu Acord de Govern.

Que volen modificar la Llei d'estabilitat pressupostària? No ens presentin una moció, que el Govern presenti un projecte de llei al Parlament. Que volen actuar contra el frau fiscal? Doncs, presentin un pla, com els hem demanat en tantes ocasions. Que aquest procés el fem en paral·lel i d'acord amb els agents socials? Doncs, fem-lo en paral·lel i d'acord amb els agents so-

cials. Però ens fa la impressió que tiren la pilota cap endavant en aquestes qüestions, que són qüestions absolutament fonamentals.

Mirin, l'Acord de govern, Convergència i Unió - Esquerra Republicana, preveu impulsar aproximadament unes vint-i-tres lleis; si descomptem les lleis que s'està impulsant a través de ponència conjunta, una vintena. De totes aquestes lleis, per aquí, el Parlament, de moment, només se n'estan tramitant dues, d'aquestes lleis, i algunes són molt importants, i en algunes podríem estar d'acord, com, per exemple, bona part de les mesures fiscals que hi ha en aquest acord i que, de moment, tret d'aquestes dues, no veiem per enlloc.

Mirin, en lloc de presentar mocions, presentin lleis. Aquest és el suggeriment que nosaltres els fem. I ja les parlarem, ja les dialogarem, ja les debatrem amb els agents socials. Però el que els demanem és que no venguin fum, que governin, que prenguin decisions, que no tirin la pilota cap endavant.

I la segona peculiaritat d'aquesta moció és que és una declaració de bones intencions a futur. Plantegen un contracte programa per al futur. Establir un ordre de prioritats dels recursos públics, dels futurs recursos públics; revertir les retallades quan es recuperin els recursos públics. Mirin, quan el futur arribi ja en parlarem, perquè és fàcil comprometre's de cara al futur, però l'important en aquests moments és quines són les mesures que prenem per sortir de la crisi, què cal fer en aquests moments per fer front a la crisi. I, mirin, jo crec que hi ha una certa mala consciència, fins i tot, diria en aquesta moció. Vénen a dir: «Ara ho retallarem. Ara hi hauran retallades. Ja ho trobarem en el futur, ja en parlarem més endavant.»

Que els plantegem? Les següents qüestions concretes. Primer, la modificació de la Llei d'estabilitat pressupostària. Entomem el repte que vostès plantegen. Modifiquem la Llei d'estabilitat pressupostària, però agafant-se amb el que vostès deien en l'anterior legislatura. Superem el dèficit més dogmàtic encara que la llei de l'Estat del 0,14 per cent a assolir el 2018, dos anys abans que la llei de l'Estat. Siguin coherents amb el posicionament que tenien en l'anterior legislatura. Introduïm el debat de vincular el procés d'estabilitat pressupostària a la generació d'ocupació i a l'atur, i a la necessitat de la convergència social amb la Unió Europea.

Segon, no podem acceptar el marc pressupostari de la Llei d'estabilitat pressupostària perquè és contrari a la idea de preservar l'estat del benestar, i cal presentar unes mesures, realment, i uns pressupostos per preservar les cobertures socials i les polítiques socials. Vostès difonen una idea que és falsa, que és: «No presentem els pressupostos perquè, si no, hi haurà més retallades.» La paradoxa és que governen amb uns pressupostos prorrogats que van ser pactats amb el PP que reflecteixen l'ordre de prioritats del PP i que, a més a més, obliguen al compliment d'uns determinats objectius de dèficit. Vostès potser s'estalviaran la foto d'aprovar aquests pressupostos, que això no els agrada, però la societat catalana no s'estalvia les retallades, són retallades silencioses i sense fotos, però en aquests

moments ja hi ha retallades i, a més, no les podem debatre democràticament en aquest Parlament.

I tercera qüestió –n'hi ha d'altres, però tercera qüestió–, i per anar acabant, política fiscal. Si és que ahir la resposta del conseller Mas-Colell a la interpellació del senyor Pere Aragonès va ser molt clara: no hi haurà noves mesures fiscals si no hi ha establert el límit de dèficit i pressupostos. Es pot retallar la paga extra als treballadors públics i reduir 5.500 llocs de treball, i, en canvi, es pot salvar un any més les famílies més riques, les rendes més altes, de l'impost de successions, perquè tenim la impressió que potser són els *lobbys* econòmics els que han dit que ni parlar-ne de nous impostos, és que, fins i tot, s'hi ha posat l'ambaixada americana dient que està en contra, no?, de pujar la taxa aquesta sobre les begudes amb excés de sucre.

El vicepresident segon

Senyor diputat...

Josep Vendrell Gardeñes

Per tant, el que nosaltres plantegem –ja acabo, president– és..., la concertació a la qual cal arribar, la concertació important és com donem conjuntament, col·lectivament, la batalla política contra les polítiques d'austeritat dogmàtica que ens estan portant a un desastre social i econòmic.

Gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, il·lustre diputat. També hi ha presentat esmenes el Grup Parlamentari Socialista, i, en el seu nom, té ara la paraula la il·lustre diputada senyora Alícia Romero.

Alícia Romero Llano

Gràcies, president. Diputats, diputades, la veritat és que els hem de dir que al Grup Socialista també ens ha sorprès bastant aquesta moció d'Esquerra Republicana per tres elements, bàsicament, que m'agradaria destacar. Podríem estar d'acord, eh?, amb el títol d'aquesta moció: «Instar el Govern de la Generalitat a establir uns elements claus per fomentar un contracte programa dins l'acord estratègic.» Fins aquí, bé. El que sorprèn és que ho presenti Esquerra Republicana, perquè Esquerra Republicana el 19 de desembre de l'any passat va signar un acord de govern per donar estabilitat a aquest Govern amb un seguit d'accions que, ho entenem nosaltres, el que ha de fer Esquerra Republicana és portar-los a terme. Deia en el seu pacte, número 3: «Garantirà l'estabilitat parlamentària de l'acció de govern, tirarà endavant les accions executives que estableix aquest acord.» I nosaltres això no ho veiem per enlloc.

Què veiem? Això sí, que ens porten mocions aquí; suposem que pressionats pel Grup de Convergència. És a dir, la seva picabaralla interna, que fa que acabem portant aquí temes que nosaltres creiem que no toca-

ria discutir. Perquè el que haurien de fer vostès és parlar-ho en aquetes fantàstiques comissions bilaterals que van crear, i, per tant, portant aquí, com molt bé deia el diputat Vendrell, lleis, lleis que permetin debatre-les, dialogar-les i, en tot cas, aprovar-les.

Però el que no s'hi val és que ens facin aquestes trampes portant-nos aquestes mocions en què nosaltres no ens sentim còmodes, sobretot perquè, entre altres coses, ja per dues vegades, vostès van votar en contra que poguéssim fer una cimera econòmica i social amb els agents socials i econòmics i els partits per parlar-ne, de tot. I, per tant, no entenem com ara sí que val que puguem parlar, per exemple, doncs, d'aquesta moció en termes lligats a l'acord estratègic.

Per tant, escolti'm, el que han de fer vostès és governar. Senyors d'Esquerra Republicana, senyor Aragonès, el que han de fer és governar amb Convergència i Unió, que per això van signar un acord, i no deixar de banda les seves responsabilitats. Clar que és més còmode això, no?, perquè venir a portar uns pressupostos aquí, incòmodes, doncs, no agrada a ningú, però és que és la seva responsabilitat; si no, no haurien signat aquell acord de govern. És que els ho diem cada vegada, és que ho hem dit en aquestes esmenes que presentem, els ho diem dia sí dia també: presentin vostès uns pressupostos on vegem quines són les seves prioritats de govern i on puguem realment respondre les necessitats que té el país en l'àmbit de la cohesió social i també en l'àmbit de la reactivació econòmica, i, si us plau, deixin de fer aquest número i a posar-nos trampes en què nosaltres, doncs, no volem caure, perquè el que ens sembla que han de fer vostès és governar.

Després hi ha una altra cosa que ens sorprèn, que és que totes les propostes que vostès fan aquí són instruments a mitjà i llarg termini. Bé, amb alguns hi podem estar d'acord, és veritat, ho ha dit també el diputat Vendrell, però, escoltin, és que el país té necessitats avui –avui. Hi ha una notícia avui en el diari que gairebé tres mil nens en aquests moments a Barcelona estan mal nodrits, perquè només fan un àpat, que és el de l'escola. Escoltin, com diu la meua companya Granados, la gana no entén ni de carències, ni de vacances. Per què no hi han aquí propostes per resoldre avui problemes que té el país? És que vostès parlen d'instruments a mitjà i llarg termini, fantàstic: lluitem contra el frau fiscal. Es va aprovar, eh?, una proposta en aquest Ple, per fer un pla de treball: que el presenti el Govern, que el presenti aquest pla contra el frau fiscal. Però això és a mitjà termini. I avui el país té molts problemes i vostès aquí no hi donen cap solució.

Nosaltres hem fet unes esmenes, amb algunes propostes, que ja vam presentar, per debatre durant la cimera que finalment no es va realitzar. I això ens sorprèn, que vostès, doncs, amb els problemes que té el país, ara que veig aquí la consellera Munté, que justament l'altre dia va reconèixer que estem en un moment d'emergència social, home, no plantegem com a elements clau d'un contracte programa per garantir l'estat del benestar algunes propostes per resoldre avui la gana que passen molts nens, la vulnerabilitat que viuen moltes famílies. Això és el que nosaltres no entenem. Instruments a mitjà i llarg termini? Escolti'm, perfec-

te; treballin amb el Govern, que a més a més ja apareixen en el seu acord signat el 19 de desembre, i no ens maregin més la perdiu.

I, escoltin, les esmenes que li fem, que no sabem si aprovaran, li haig de dir que coincideixen amb alguns dels punts d'aquest acord, eh?: el 31, el 34, el 35, el 36, el 39, el 40, és a dir que hi coincideixen bastant. Espero que les acceptin, perquè, si no, tampoc nosaltres no entendrem res, no entendrem quins són aquests elements clau que vostès volen que s'aprovin dins d'un contracte programa en l'acord estratègic, amb els agents socials i econòmics. No ho entendrem.

I, tercer element que ens sorprèn d'aquesta moció, ens sorprèn aquest diàleg que porten avui aquí amb aquesta moció, però és que és un diàleg que desapareix en molts casos; desapareix perquè no es va celebrar la cimera. Però és que justament l'altre dia a la Comissió d'Empresa i Ocupació vostès, senyors d'Esquerra Republicana, conjuntament amb Convergència i Unió, el seu grup, el grup de govern, el seu soci de govern, van votar en contra que compareguessin els agents socials i econòmics a la comissió per parlar de com anava l'acord estratègic. Hi van votar en contra. No van voler que vinguessin a la comissió a parlar de com estava anant l'acord. I van dir: «No, escoltin, ja vindran a explicar els resultats.» Home, doncs, a nosaltres ens agradaria que poguéssim ser més transparents, que poguéssim dialogar, i, en canvi, vostès, doncs, veten aquestes intervencions. Per tant, no volen cimera, no volen que els agents compareguin a la Comissió d'Empresa i Ocupació, però, en canvi, sí que hem de debatre aquí una moció que nosaltres creiem que és totalment sobrer, perquè no està responant als problemes que avui té el país.

Per tant, facin el que els toca, siguin responsables, presentin els pressupostos, i, en tot cas, allà, on veurem quines són les seves prioritats, la seva política fiscal i moltes altres coses, podrem dialogar i veure si aprovem o no aquests pressupostos que vostès, doncs, ens haurien ja d'haver presentat.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, diputada. Per fixar posició, en nom del Grup Mixt, té ara la paraula el diputat senyor Quim Arrufat.

Quim Arrufat Ibáñez

Bon dia de nou. Bé. Com vostès deuen haver vist a la televisió i deuen haver llegit als diaris, aquest matí, el Fons Monetari Internacional ha anunciat, ha fet un «lo siento mucho, no volverá a ocurrir» i ha anunciat greus errors de càlcul en el seu rescat a Grècia, greus errors de càlcul que han costat desenes, centenars de vides i un patiment enorme a la població grega. Havia calculat altres escenaris, havia fet projeccions macroeconòmiques que li determinaven uns escenaris, doncs, amb un 15 per cent de desocupació, amb una baixada de l'economia d'un 5,5 per cent. Resulta que no, resulta que s'havien equivocat; sembla que a l'origen de tot plegat hi ha errors en els Excel, errors

també en l'avarícia de determinat..., del sistema financer, però que finalment d'allò que ells havien projectat..., un munt d'experts analitzant la situació de Grècia i fent-se els entesos científics sobre com es podia projectar l'economia, o no, havien projectat una sèrie d'ajustaments –justament com es parla en aquesta moció–, havien projectat una sèrie de rescats que havien de portar a Grècia una situació que no ha estat la que hi ha portat. No han servit de res totes les escoles de negocis, totes les universitats on s'han format aquesta gent; tota l'expertesa del Fons Monetari Internacional ha servit bàsicament per equivocar-se de molt en les projeccions, però de molt, d'enviar un país a la misèria i a més a més pensant-se que no l'enviaven a la misèria o almenys fent-ho veure per fora.

Bé. Això està en el moll de la qüestió de la moció que tenim sobre la taula. S'estan plantejant uns ajustos, s'estan plantejant unes retallades, bàsicament una adaptació a les demandes del sistema financer, que ens porten a una situació de misèria; s'intenta camuflar amb paraules, amb eufemismes com «contracte programa», manllevant-ho dels contractes programes de l'Administració, per intentar fer-nos creure que són retallades que només duraran dos anys, que després es podran reconduir, quan és molt probable que no sigui així. Però a més a més s'està acatant i assumint una situació que, ni de bon tros, ni és justa, ni és l'única possible.

Per què, proposem nosaltres, no elaboren un pressupost que contingui..., amb austeritat, amb racionalitat i desfent-se de totes les despeses innecessàries, de totes aquelles que ens en puguem desfer, que n'hi han i n'hi continua havent, i assumint tota la cruesa dels impostos i de la recuperació d'impostos que haurien d'assumir, i assumint també escenaris on el dèficit fiscal, l'espoli fiscal sigui un altre? Per què no projecten i fan públics uns pressupostos de les necessitats que té el país no només per no enviar la meitat de la seva població a la misèria i poder garantir uns mínims, sinó també de projecció econòmica de futur, de quines són les inversions necessàries a fer avui perquè d'aquí a tres o quatre anys, o d'aquí sis-set anys, tinguem una economia viable, una economia que creixi, una economia que pugui garantir el benestar per a la majoria de la població?

Per què no fan aquest exercici i diuen: «Aquestes són les necessitats del país, l'actual situació no ens la permet, l'Estat espanyol no ens permet això, el sistema financer no ens permet allò altre, la prioritització del pagament del deute, com s'està priorititzant a Grècia, ens envia també a la misèria com a Grècia, i hi hauria d'haver un canvi», i ho porten també a l'escena internacional, no només la internacionalització del dret de decidir sinó la internacionalització de les necessitats bàsiques de la població i que estem fent projeccions antieconòmiques que ens estan fent entrar en cicles de decreixement, i no del decreixement que preconitzem alguns, sinó de decreixement negatiu, de destrucció de l'economia?

Aquesta moció, i la proposta dels contractes programa, és bàsicament la materialització, i la verbalització, una gran pirotècnia, diguéssim, verbal, per intentar camu-

flar que el que s'està acatant com a únic escenari possible i a més a més justificant són una sèrie de retallades que es preveu que es recuperaran d'aquí a uns anys, que és molt probable que no es recuperin perquè no s'estan posant els instruments necessaris sobre la taula, ni les inversions necessàries sobre la taula, per ajudar aquella... Recordeu al principi de la crisi, quan es parlava que l'economia s'havia de reconvertir, que havia fallat un cert model d'economia però que la crisi és allò que les serps perden la pell quan es fa vella i llavors en recuperen una de nova i els arbres perden les fulles i quan arriba la primavera surten brots verds i això? S'havia de reconvertir l'economia. On és la reconversió de l'economia? On són els diners per reconvertir l'economia? On són les inversions i els plans per reconvertir l'economia? No res no s'ha reconvertit, absolutament res; no s'està fent cap pla per reconvertir. Bàsicament s'està esperant que vinguin més russos, que vinguin més inversions d'aquells països que tenen més diners. I, per tant, se'ls està fent la gara-gara perquè puguin invertir més en aquest país. Oi tant que s'està fent això! Amb BCN World i amb tot! No hi ha cap reconversió de l'economia en marxa! Se'ns està prenent el pèl de mala manera amb la reconversió de l'economia!

I aquesta moció és la constatació de l'acatament de les directrius del Fons Monetari Internacional, de l'acatament de la prioritització del pagament del deute i de l'acatament d'un escenari neoliberal que ara mateix ens porta a enfonsar-nos més i més.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, diputat. També per fixar posició, i en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té ara la paraula l'il·lustre diputat senyor Jordi Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Presidente... *Consellers*, diputados, diputadas, de los productores de «ni gobierno ni oposición» y de los guionistas de «ni presupuestos ni legislación» ahora «mociones y contratos programa». ¡Pero si están en el Gobierno! Pero, ¿qué es esto de utilizar las mociones como forma de legislar encubierta? Apruébenlas. Cogen ustedes y en las reuniones de los lunes o de los martes, no sé, que tienen aquí presentan modificaciones legislativas. Miren qué fácil. Es muy fácil. ¡Pero si son gobierno! ¿O no? –¿O no? O son o no son gobierno. Oposición, desde luego, no son, en absoluto. No, las dos cosas no pueden ser; uno no puede estar embarazado y sin embarazar. O sea, no, es imposible. O uno está en la oposición o en el Gobierno, pero en la oposición-Gobierno eso no se había visto nunca hasta ahora; es un fenómeno inédito en la historia de las democracias parlamentarias alguien que hace oposición y gobierno. (*Remor de veus.*) Sí, sí.

Yo tengo en mi retina profundamente grabada la imagen del señor Junqueras y del señor Turull, extrañamente separados, no sé si por una especie de imanes, presentando el contrato programa. ¿Contrato progra-

ma? ¿Sabe cómo se llaman en democracia los contratos programa, y no esta especie de planes quinquenales de *wishful thinking*? Se llaman «presupuestos», hombre. ¿Se llaman «presupuestos»? Es en los presupuestos donde se determinan las políticas públicas. Y en la legislación. ¿Ustedes quieren cambiar la Ley de estabilidad presupuestaria que nos vendió de una forma tan, ¡eh!, tan sincera Convergència i Unió? Háganlo, modifiquen –modifiquen–..., traigan aquí una modificación de la Ley de estabilidad presupuestaria. ¿Quieren ustedes combatir el fraude fiscal? Presenten una ley para combatir el fraude fiscal. ¿Quieren modificar los impuestos? Presenten una ley de modificación de impuestos o de creación de impuestos. Pero no vengan aquí con esta moción. Pero, ¿qué es un contrato programa, oigan? ¿Qué es esto de un contrato programa cuando un gobierno con su socio...? ¿Eso se llama «legislar»? Lo que pasa es que ustedes yo creo que no tienen, no conocen el abecedario de la democracia parlamentaria, no sé, o, si lo conocen, desde luego, no lo emplean.

¿Sabe lo que pasa? Que las medidas que ha adoptado Convergència los dos últimos años, y con ustedes en estos últimos seis meses, no son reversibles. Los enfermos no tratados no son reversibles. Los alumnos no educados no son reversibles. Las personas mayores que no han recibido las ayudas a la dependencia no son reversibles. La vida, desgraciadamente, no es reversible. Hay una cosa que sí que es reversible, que es que ustedes estén en el poder. Eso sí. Eso no es irreversible, eso es reversible; es más, es una imperiosa necesidad.

Cataluña no necesita contratos programa, Cataluña no necesita mociones que camuflen la inoperancia, y la ineptitud, y la ineficiencia, y la incompetencia; Cataluña necesita un gobierno que gobierne, un gobierno que gobierne y que legisle; necesita un gobierno que permita a esta cámara presentar proyectos de ley, que permita y no blinde la iniciativa legislativa; necesita que un gobierno decida renunciar a ser un comité de operaciones por la sedición y se decida a gobernar para el conjunto de ciudadanos. Ya sé que no es fácil; desde luego, lo que es necesario.

Por lo tanto, nosotros, menos la exposición de motivos, que es... –ahora, ahora la comentaré brevemente, este último minuto–, en el resto podríamos estar perfectamente de acuerdo en todo, pero no vamos a entrar en su juego, nos vamos a abstener, pero no por sectarismo como hacen ustedes en ocasiones con nuestras mociones, sino por responsabilidad. ¿Por qué? Porque ustedes tienen la capacidad de incidir en las políticas del Gobierno, porque ustedes, de hecho, gobiernan, y porque, de hecho, eso que ustedes aprobaron en el acuerdo de Gobierno, lo pueden llevar a cabo. Pues, ¿sabes qué? ¡Háganlo! Háganlo, pero no así: con leyes y, sobre todo, con *presupuestos*. No sé si no les gusta la foto de los presupuestos que saldrá, pero desde luego nosotros no tenemos por qué soportarlo.

Mire, había un artículo muy interesante de Antonio Zabalza en el periódico *El País*, que, refiriéndose a ustedes y a su manipulación permanente y la propaganda que hacen con el tema de las balanzas fiscales, titula-

ba «La imaginación al poder». Y decía que, evidentemente, no son 16.000 millones de déficit fiscal, que eso es un invento contable, sino que eran 774 millones, es decir, un 0,4 y no un 8,5. Leve detalle, ¿eh?; algún día, como hablaremos de las balanzas fiscales, lo explicaremos. Pero se ha equivocado Antonio Zabalza: con ustedes no es la imaginación al poder, con ustedes es la manipulación, la propaganda y, sobre todo, la división al poder. Ustedes son el gran problema. El gran contrato programa que necesita Cataluña es que ustedes dejen de gobernar Cataluña.

Gracias, presidenta, *consellers*, diputados, diputadas...

El vicepresident segon

Gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té ara la paraula l'il·lustre diputat senyor José Antonio Coto.

José Antonio Coto Roquet

Senyora presidenta... Senyores i senyors diputats, conseller d'Economia, senyor Andreu Mas-Colell, conseller d'Economia a l'ombra, senyor Pere Aragonès, diputat d'Esquerra Republicana de Catalunya..., vostè, diputat d'ERC, avui ens presenta les línies troncales de quina és la política pressupostària del Govern de la Generalitat de Catalunya, d'un govern de la Generalitat de Catalunya que estem a dia 6 de juny de l'any 2013 i que és incapaç, a data d'avui, de presentar uns pressupostos per a aquest any 2013.

Senyor diputat d'ERC, senyor Aragonès, perquè el Reglament del Parlament no ho permet, però, si ho permetés, el Partit Popular de Catalunya demanaríem la seva compareixença urgent a la Comissió d'Economia i Finances perquè ens expliqués què pensa fer el Govern de la Generalitat en matèria econòmica i el poguéssim interpellar envers les polítiques econòmiques de l'actual Govern de la Generalitat, que vostè fa de conseller a l'ombra i que el senyor Mas-Colell és un simple executor del que vostè proposa. D'un govern ERC - Artur Mas que, en la forma, és presidit pel senyor Mas i el té Convergència i Unió, i que, en el fons, és un govern presidit per ERC, que dirigeix en Junqueras, que fa de president de la Generalitat a l'ombra. Això es diu en democràcia «frau democràtic». Però un frau democràtic que és acceptat i permès fins a l'última coma per Convergència i Unió i pel seu president, el senyor Artur Mas, que han decidit convertir-se, com deia anteriorment, en els executors del que proposa i del programa electoral d'Esquerra Republicana de Catalunya, especialment en l'àmbit econòmic.

El tripartit, on ERC manava, es caracteritzava pel malbaratament massiu dels impostos de tots, per la burocràcia i l'intervencionisme extrem. Avui ERC torna a manar a Catalunya, perquè així ho ha volgut i ho ha permès el senyor Artur Mas, i de nou la política econòmica que imposa ERC i que accepten Convergència i Unió i el senyor Artur Mas és la de la paràlisi total, la de ni tan sols presentar pressupostos i la de no fer cap tipus de reforma per afavorir el creixement econòmic i la creació d'ocupació a Catalunya. Aquest és

el balanç del primer mig any del Govern ERC - Artur Mas.

Senyor Aragonès, vostè a la moció diu, literalment, a l'exposició de motius: «Sí que podem, si democràticament ens guanyem la sobirania, perquè sabem perfectament que sí que hi ha recursos. La societat catalana genera 36.000 d'euros anuals en impostos.» Senyor Aragonès, vostè diu que els catalans paguen en impostos, anualment, 36.000 d'euros. Sap quin és el pressupost, senyor Aragonès, de la Generalitat de Catalunya de l'any 2012, prorrogat aquest any 2013? Sap quin és? 37.024 milions d'euros. Llavors, si els catalans, com vostè diu, paguen 36.000 milions d'euros i el pressupost de la Generalitat són 37.024 milions d'euros, em pot explicar qui espolia a qui? Em pot explicar on està aquest espoli, senyor Aragonès? La Generalitat gestionant més diners dels impostos que paguen els catalans? Aquí els que espolien són vostès, ERC, amb la col·laboració necessària de Convergència i Unió.

No hi ha cosa més injusta, antidemocràtica i covarda que endeutar les properes generacions, els fills i néts. O és que les properes generacions potser no tenen dret a decidir? Bé, de fet, ja han decidit per ells, amb l'enorme endeutament, primer amb el tripartit i ara amb el Govern ERC - Artur Mas que vostès han generat, que han deixat la Generalitat de Catalunya en una situació de bo escombraria, que han deixat la Generalitat de Catalunya en una situació de pràctica fallida. Avui ningú, cap entitat financera, ni a Catalunya, ni a la resta d'Espanya, ni al món, vol finançar la Generalitat de Catalunya. Avui l'únic que finança la Generalitat de Catalunya, l'únic que finança que es puguin pagar les nòmines, concerts sanitaris, concerts educatius a la Generalitat de Catalunya, és el Govern d'Espanya.

Vostès, ERC, són els mateixos que, a més, van pactar el model de finançament actual. Que ho sàpiguen els catalans, per molt que ho vulguin amagar: vostès van pactar amb el senyor Zapatero quin era el model de finançament actual, que segons vostès espolia tant Catalunya.

Doncs bé, com a premi per la seva gran gestió, amb el tripartit i amb l'actual model de finançament, actual pactat per ERC amb el senyor Zapatero, doncs, a dia d'avui, com a premi, el senyor Artur Mas els ha tornat a ser decisius en l'àmbit de la política de la Generalitat de Catalunya. Allà cadascú amb la seva consciència. El problema és que aquestes decisions tàctiques, com és fer-los a vostès decisius a la Generalitat de Catalunya, més per salvar la carrera política del senyor Mas, que no per altra cosa, és que tenen greus conseqüències per a Catalunya, per al futur de l'economia catalana i per als catalans.

Per això, senyor Aragonès, deixi's de mocions genèriques, digui'ns què passarà amb els pressupostos, si hi haurà o no haurà pressupostos aquest any 2013, digui'ns què passarà amb els impostos estraforis que han pactat amb el senyor Artur Mas i digui'ns si pensen portar a terme en aquesta legislatura alguna mesura per afavorir la creació d'ocupació a Catalunya.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident segon

Gràcies, il·lustre diputat. També, finalment, per fixar posició, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'honorable diputat senyor Antoni Fernández Teixidó.

Antoni Fernández Teixidó

Senyor president, senyor conseller, senyores i senyors diputats... Ja veu, diputat Aragonès, com plou. El conjunt de la intervenció, lògicament, li correspon a vostè a l'hora de fixar les posicions; jo vull ara explicar quina és la nostra posició respecte a la iniciativa, malgrat que no em puc estar de dir, diputat Coto, que un dia, en lloc de dir «ERC», dirà «ecs». (*Remor de veus.*) N'estic convençut, Coto. És més, endevino en la seva intenció aquesta voluntat. I quan avanci la legislatura i quedi poc, doncs, potser acabarem amb aquest tipus de llenguatge, que faríem bé a contenir, diputat Coto.

Li ho deia abans el diputat Cañas: d'aquí a sis mesos o un any i mig, què ens quedarà per dir, diputat? Si anem com anem, i veient que vostès, alternativa de govern, de moment no acaben de ser-ho, què ens quedarà per dir? La diputada Arrimadas diu: «Espera't, espera't...» El món, ja ho deia avui algun dia, està ple d'utopistes, i els utopistes i els utòpics sabem on ens porten: a les atrocitats. Però no ho dic per vostès, Cañas (*remor de veus*), i menys per la diputada Arrimadas. Però si vostès creuen que «espera't, espera't, paciència»...

Anem al contingut directament de la moció. Curt i ras, ja ho hem dit, diputat Aragonès. Era una iniciativa signada per Convergència i Unió –diputat Turull, president del nostre grup parlamentari– i el president del seu grup parlamentari, el senyor Junqueras. I vostès han entès que potenciaven aquest acord presentant aquesta proposició en forma de moció. Aquest finalment és el disseny pel qual estem debatent aquesta iniciativa política. Creien vostès i pensen –i ens sembla absolutament raonable– que potencien d'aquesta manera el contingut d'aquell acord signat entre en Junqueras i en Turull.

Naturalment, què li hem de dir? Doncs, que hi votarem a favor, és clar, i sense matisacions. Si hi ha un acord que signa Convergència i Unió i signa Esquerra Republicana de Catalunya, i vostès ho converteixen en moció, què ha de fer el nostre grup? Votar-hi clarament a favor. Només vull fer tres consideracions respecte al contingut, per si és d'alguna utilitat i perquè vegi que ens alineem amb el que vostès ens plantegen.

La primera té a veure amb les prioritats i els instruments. Vostè això ho ha dit clarament, ho ha contextualitzat correctament, no tinc res més a afegir-hi, excepte dir que hem caminat en aquest camí. Tenim un acord estratègic que no és una entelèquia; és un acord estratègic que marca, des del meu punt de vista, un objectiu –sortir de la crisi–, uns continguts –els tres eixos que els informen– i un mètode que tothom reclama formalment i es difícil que es porti a la pràctica, a saber, el diàleg. Però això ja ho tenim.; no ens deixem entabanar, perquè això són paraules i paraules

i paraules. Tenim el plantejament de l'acord, l'objectiu que perseguim, el mètode que emprarem i els continguts que l'informaran. I, naturalment, nosaltres hi donem suport, i entenem la idea del contracte programa en la línia de donar suport a aquest acord estratègic.

La segona cosa té a veure amb la defensa de la societat del benestar, que nosaltres la compartim plenament. Com no hauríem de defensar una societat del benestar, objectivament sempre, i subjectivament en un moment tan particular de l'agudesa de la crisi? Poden haver-hi paraules molt carregades de fúria, d'ajust de comptes, però en concret hem de passar justament visió de qui ha treballat i qui no ha tingut l'oportunitat..., o qui no ha treballat correctament per la societat del benestar a Catalunya. I crec, sincerament, que Convergència i Unió, en defensa de la societat del benestar, té un expedient nítid, i no hi ha ningú que pugui avui per avui dir que la pretensió del Govern que encapçala el president Mas és un atac a la societat del benestar. Vostès això ho recullen molt correctament; nosaltres ho agraïm.

I ens queda, finalment, el concepte de la reversibilitat, que és un concepte del qual hem estat parlant els grups parlamentaris, i nosaltres això ho compartim. Ho compartim, diputat, en una doble direcció: la reversibilitat en el capítol d'ingressos i la reversibilitat en el capítol de despesa. És a dir, hi han iniciatives que poden ésser reversibles per a la consolidació de la societat del benestar...

La presidenta

Senyor diputat...

Antoni Fernández Teixidó

...i segurament hi hauran iniciatives que podran ser reversibles per fer de Catalunya un país amb una pressió fiscal, per exemple, com els països del seu entorn.

Hi votarem a favor, senyor Aragonès.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula l'il·lustre senyor Pere Aragonès.

Pere Aragonès i Garcia

Moltes gràcies, senyora presidenta. El diputat del Partit Popular acusava aquest grup parlamentari d'espoli? Quan el banquer que està a la presó a l'Estat espanyol, l'únic banquer, el van nomenar vostès, quan tenen el seu partit immers en casos de sobres, Gürtel, tot el merder de Bankia, que només es pot qualificar de «merder» i d'estafa per a molta gent, s'ha de tenir coratge per dir això –s'ha de tenir coratge. Per tant, si a vostè li molesta que Esquerra Republicana tingui vint-i-un diputats, doncs, miri, això és el que va votar la gent. També a vostès els en van donar dinou, i nou a Ciutadans, i ben contents que estan vostès del seu resultat. Per tant, quan parlen des d'algun altre grup parlamentari de la imperiosa necessitat de canviar la configuració d'aquest Parla-

ment..., doncs, no. El 25 de novembre van haver-hi unes eleccions, i els ciutadans van votar, i és la decisió democràtica d'aquests ciutadans. I en funció d'això s'articulen les polítiques i s'articulen els acords.

També qüestionen que presentem mocions. Miri, Esquerra Republicana no renunciarà a l'acció parlamentària, no hi renunciarà. I si vostès creuen que donar..., i això, per exemple, per algunes paraules del Partit Socialista, no?, que qüestionava el fet que puguem fer això, perquè vam fer un acord d'investidura, com vostès van fer la passada legislatura. Acord d'investidura que van signar el senyor Oriol Pujol i el senyor Joaquim Nadal. I vostès es van privar de fer acció parlamentària? No; doncs, nosaltres tampoc.

Per tant, en aquest sentit, crec que amb això queden respostes algunes de les afirmacions més de tàctica política o politiqueig que s'han posat sobre la taula en aquest debat, no?

Respecte a les propostes o a les intervencions que han dit que potser serà suficient..., miri, fins ara s'havien executat unes determinades polítiques. Canvien els temps i canvien les majories, i a alguns ens toca estirar. I em fa la sensació que hi ha grups en aquesta cambra que fan com aquell que es mira unes obres: se la miren des de la barrera, uns van picant, suant, i ho van criticant tot, però no es posen a l'obra. Llavors, el que hem de fer és mullar-nos –mullar-nos– i intentar canviar les coses. I això costa –i això costa. El senyor Lucena diu: «Presenteu els pressupostos». Uns pressupostos que, com diuen a casa meva, m'hi jugo un pèsol que vostè hi presentarà una esmena de retorn. (*Veus de fons.*) Imagini's si els espera, que el seu grup el que farà, quan es presentin pressupostos, és presentar-hi una esmena de retorn...

La presidenta

Senyor diputat... –senyor diputat–, li recordo que ens ha de parlar de les esmenes.

Pere Aragonès i Garcia

Sí, ara ho faré, presidenta.

La presidenta

No, però és que li queden trenta segons.

Pere Aragonès i Garcia

Ho faré ara –ho faré ara. Clar, vostès..., han passat mig any demanant uns pressupostos, si aquests pressupostos es presenten demanaran en mig any que es retirin. Per tant, en això, en aquest sentit, doncs, crec que queda tot dit.

Pel que fa a les esmenes, després d'aquesta petita introducció al posicionament, acceptem la segona esmena, l'esmena número 2 del Partit Socialista, perquè contribueix en aquest aspecte de reforçar els instruments; les altres esmenes són de contingut, i entenem que això ha de formar part dels diàlegs que hi ha d'haver amb els agents socials i econòmics.

Gràcies, senyora presidenta, senyors consellers, senyors diputats.

(Jordi Cañas Pérez demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Cañas...

Jordi Cañas Pérez

Por alusiones, del señor Teixidó.

La presidenta

Trenta segons...

Jordi Cañas Pérez

Menos... Teixidó, lamento profundamente que hayas renunciado a la utopía. Lo lamento profundamente. Algunos no renunciamos a cambiar y a transformar nuestro presente en un futuro mejor. *(Veus de fons.)* No renuncies jamás a la utopía, Teixidó. Te harás mayor, te hace viejo renunciar a la utopía. *(Veus de fons.)* Te hace mayor –te hace mayor.

Y después una cosa: ¿sabes lo que conduce a las mayores atrocidades? El camino a Kosovo, el de la confrontación, el de la división. Ese es el que conduce a las mayores atrocidades que ha vivido la Europa reciente, tenlo presente. *(Veus de fons.)* Ya sé que tú lo tienes, pero otros de tu grupo no.

(José Antonio Coto Roquet demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Coto...

José Antonio Coto Roquet

Gràcies. Per al·lusions, senyora presidenta.

La presidenta

Trenta segons...

José Antonio Coto Roquet

Miri, senyor Teixidó, m'alegro que torni a estar..., no estigui a la banqueta i torni a ser titular en el seu Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Miri, el veig més preocupat per la nostra opinió sobre Esquerra Republicana que no pas per defensar els interessos dels catalans. Continuïn així, i a la propera potser tornaran a ser menys dotze més diputats que tindran.

I miri, senyor Aragonès, no em presumeixi de resultats electorals seus quan, a dia d'avui, no tenen cap eurodiputat a la cambra parlamentària del Parlament europeu, mentre que el Partit Popular en té dos, els mateixos que..., no, al revés, el doble que Convergència i Unió, entre d'altres.

Gràcies, senyora presidenta.

(Alicia Romero Llano demana per parlar.)

La presidenta

Senyora Romero...

Alicia Romero Llano

Sí, era només per al·lusions, per dir-li al senyor Aragonès que em sembla que el politiqueig és passar-se set mesos amb el Parlament constituït i no presentar pressupostos, i eludir la seva responsabilitat. Perquè ara sembla que ens fa un favor: no presenten els pressupostos perquè el Grup Socialista no pugui presentar una esmena a la totalitat. Home, fa una mica de riure! El que creiem és que vostè ha de ser responsable, igual que Convergència i Unió, i presentar aquests pressupostos, i nosaltres legítimament ja farem allò que creguem convenient.

Gràcies.

(Pere Aragonès i Garcia demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Aragonès...

Pere Aragonès i Garcia

Per al·lusions al senyor Coto. Bé. Vostè ha vingut aquí a exhibir els seus eurodiputats. Suposo que es refereix a Vidal-Quadras. Si ens ha d'exhibir aquests eurodiputats, li dono tota la raó: exhibeixi-los i vostè quedarà ben retratat.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Passem... *(Antoni Fernández Teixidó demana per parlar.)* Ja m'estranyava que el senyor Fernández Teixidó no demanés per al·lusions..., però té trenta segons, eh?

Antoni Fernández Teixidó

Estarà vostè estranyada, però ha estat en el darrer segon!

La presidenta

Ja... –ja, ja, ja.

Antoni Fernández Teixidó

Només per dir-li, al diputat Coto, que interpreti les meves paraules, diputat, des del punt de vista que alguna iniciativa d'aquestes característiques l'argumentació giri entorn, amb una forma legítima al Parlament, d'acord amb dos grups parlamentaris que tenen un suport electoral que vostès ni ensumen és, diputat, un atreviment; és només en aquest sentit.

I, respecte al diputat Cañas, una precisió: entenc per utòpic –entenc per utòpic– el plantejament que diu: «Tenim nou diputats i el substituïrem, i tenen vostès sis mesos de govern i marxïn de casa.»

Si aquesta és la utopia que professen, que el poble de Catalunya els jutgi.

La presidenta

Senyor Fernández Teixidó... (*Veus de fons.*)

Passem a la votació. (*Persisteix la remor de veus.*) Els..., un moment... –un moment–, tinc petició de votació separada dels punts 1, 3 i 5 en bloc; del 2, també; i del 4, 6 i 7 en bloc. Alguna altra votació separada? (*Pausa.*) Senyora Romero...

Alicia Romero Llano

Sí, ens agradaria que fessin tots els punts per separat, si us plau, si pot ser.

La presidenta

Bé. Doncs, comença la votació pel punt 1.

Senyor Millo?

Ha estat aprovat per 86 vots a favor, 15 en contra, 24 abstencions.

Comença la votació del punt 2.

Senyor Millo?

Ha estat aprovat per 69 vots a favor, 16 en contra i 43 abstencions.

Passem a votar el punt 3.

Comença la votació.

Senyor Millo?

Ha estat aprovat per 70 vots a favor, 3 en contra i 56 abstencions.

Passem a votar el punt 4.

Comença la votació.

Senyor Millo? Abstenció.

Ha estat aprovat per 100 vots a favor, 3 en contra i 26 abstencions.

Votem ara el punt 5.

Comença la votació.

Senyor Millo? Abstenció?

Ha estat aprovat per 71 vots a favor, 3 en contra i 55 abstencions.

Votem el punt sisè.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 100 vots a favor, 3 en contra i 26 abstencions.

I votem ara el punt setè.

Comença la votació.

Senyor Millo?

Ha estat aprovat per 100 vots a favor, 3 en contra i 26 abstencions.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre les mesures per a millorar la situació de la justícia i els centres penitenciaris (tram. 302-00044/10)

Passem al següent punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les mesures per millorar la situació de la justícia i els centres penitenciaris, presentada pel Grup Parlamentari Ciutadans. Té la paraula la il·lustre senyora Carmen de Rivera.

(*Pausa.*)

Senyora De Rivera, ja pot començar.

Carmen de Rivera i Pla

Gracias, señora presidenta. *Consellers*, diputadas, diputados, el objetivo de esta moción es resolver una situación de injusticia con tres colectivos que garantizan la aplicación de justicia cada día, como son: en primer lugar, los colegios de abogados de Cataluña, que gestionan y coordinan el turno de oficio, a los que se les adeuda un millón de euros de la gestión del turno de todo el año pasado y todo lo que se lleva de año, y estamos en junio; a los abogados del turno de oficio, que cada día defienden a todos aquellos ciudadanos que tienen que acceder a la justicia y que no tienen medios, a los que..., abogados a los que se les ha recortado una media del 13 por ciento en los módulos desde que gobierna Convergència i Unió, y a los que se les adeuda, a día de hoy, el 5 por ciento del mes de febrero y todo el mes de marzo, abril y mayo.

Y claro, ustedes, desde el Gobierno, nos dicen que no hay dinero, pero sí hay dinero para dar un millón de euros al Memorial del 1714, sí hay dinero para darle al Grupo Godó 3 millones de euros para publicidad institucional, sí hay dinero para dar subvenciones a los grupos de sardanas..., 350.000 euros... (*Veus de fons.*) Perdone, se los acaban..., primero... Por favor, presidenta, pido amparo a la Mesa para poder seguir hablando..., y ya que han contestado a esta afirmación, les preguntan a los que manejan el FLA a ver si les han aceptado estos gastos que han solicitado ustedes del FLA. Y si quiere, seguimos. Continuaremos en la réplica.

Pues mire, nosotros preferimos destinar ese dinero a garantizar el funcionamiento y la adecuada retribución de los profesionales que garantizan cada día un derecho fundamental: la justicia, el acceso a la justicia, el derecho a la tutela judicial efectiva. Por ello solicitamos el aumento del presupuesto en la partida correspondiente, cuando tengan a bien presentar los presupuestos.

Otro colectivo afectado por la gestión de la *conselleria*: los servidores públicos de la Administración de justicia, que vienen desarrollando su trabajo en una situación muy difícil, en condiciones insostenibles, donde no se cubren bajas, sin medios materiales para trabajar y con recortes continuos en sus retribuciones que les ha llevado a la pérdida de un 30 por ciento de su poder adquisitivo en los últimos tres años. Y sin perspectiva de solución, pues no se convocan plazas de funcionarios y

están paralizados los concursos. Todo ello lleva a lo que el otro día denunciábamos: a la saturación de los juzgados, que están desbordados por falta de medios materiales y humanos.

Esto, todo esto forma parte o es parte del desmantelamiento del estado de derecho. Se ha pretendido, en definitiva, ajustar los presupuestos a base de recortes de sueldo de funcionarios y de vetar el acceso a la justicia a base de imposición de tasas que lo hacen imposible. Claro que en esto han tenido una ayuda inestimable del Partido Popular.

El siguiente colectivo afectado es el colectivo de personas que trabajan en los centros penitenciarios. Como dijimos el otro día, sus condiciones de trabajo son precarias y carecen de protecciones mínimas y herramientas para desarrollar en condiciones su trabajo de custodia.

Otro punto –y acorto y reduzco, porque me quedo sin tiempo– es el Cire. Urge una auditoría del Cire. Urge saber en qué condiciones los internos están prestando sus servicios, qué precios se están aplicando en los economatos o si es que estamos utilizando el Cire para hacer negocio con las *botigues* que han implantado, y que se acaben y vuelvan a instalarse los economatos, se pongan precios asequibles y se estudie muy bien, pero que muy bien, la función que hace el Cire y en qué condiciones presta sus servicios, y que justifique sus cuentas.

Por último, asegurar las condiciones de trabajo en que prestan su servicio los funcionarios de prisiones, que es el trozo que he tenido que acortar por falta de tiempo.

Por ello solicitamos de todos los grupos parlamentarios el apoyo y la votación favorable a la moción que presentamos desde Ciudadanos.

Gracias.

La presidenta

Per defensar les esmenes presentades, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, l'il·lustre senyor Sergi Santamaría.

Sergi Santamaría Santigosa

Gracias, presidenta. Bueno, en primer lugar debo decir que, señora De Rivera, el texto de su moción entendemos que se erige en una enmienda a la totalidad de la política penitenciaria del Gobierno de la Generalitat, y, por tanto, compartimos en buena medida su visión.

Vaya por delante que nos congratulamos al comprobar que hacen suya la propuesta defendida por nuestro grupo en la pasada legislatura, sobre la necesidad de no aplazar los pagos acordados a los abogados del turno de oficio y garantizar su liquidación puntual.

Igualmente, recibimos con agrado garantizar la dotación presupuestaria para financiar los servicios de justicia gratuita, así como nos sumamos a su petición de dejar sin efecto el acuerdo del Govern, de febrero pa-

sado, que afecta a los gastos del personal al servicio de la Administración de justicia.

También respaldamos el mantenimiento de los complementos salariales de los funcionarios de los establecimientos penitenciarios, porque de lo que se trata no es solo de hacer más con menos, como dijo en su día el presidente de la Generalitat, sino también de hacerlo mejor, y en eso el Gobierno hace aguas. La supresión de una paga extra a los funcionarios solo sucede aquí, porque en el resto de España no acontece. Pregúntese el Gobierno qué está haciendo mal para recortar más que nadie; quizá debieran devolver competencias.

Asimismo, lamentamos la ausente planificación en lo que respecta a los centros penitenciarios, y es que el Departamento de Justicia está siendo dirigido con manifiesta incompetencia, señor Gordó; teniendo todas las competencias para su gestión, es manifiestamente incompetente. Desde la comparecencia en sede parlamentaria del responsable del departamento, allá por el mes de febrero, solo hemos conocido que la prisión de Figueres se abrirá el año que viene y nada más. Mientras tanto, internos que se fugan de las cárceles de Figueres, de Tarragona, de la Modelo en Barcelona, por falta de las más elementales medidas de seguridad, que ni son costosas ni difíciles de implementar. En esta última prisión, con el añadido de lamentables condiciones de higiene y habitabilidad, como el reciente informe del Comité Europeo para la Prevención de la Tortura puso de manifiesto.

Nos preocupa también la falta de transparencia en la gestión del Cire, porque de la visita que el que les habla realizó al Centro Penitenciario Lledoners, como miembro de la Comisión de Justicia, extraje la impresión de condiciones laborales incompatibles con legislación vigente, que no pueden mantenerse.

En definitiva, de esta lacerante situación penitenciaria podemos identificar a un primer responsable político dimitido antes de ayer, el señor Xavier Martorell, mantenido en el cargo contra viento y marea por su superior el señor Germà Gordó, curiosamente, a pesar de que el director general sostuvo que solo se marcharía si perdía la confianza del *president*, y sin embargo ahora lo deja a iniciativa propia. Es decir, no ha sido cesado por el Govern, a pesar de las evidencias, y eso es muy grave, porque han respaldado y dado por buena su actuación. Por eso respaldaremos la enmienda transaccional, porque el Gobierno no lo ha cesado, sino que el director general ha dimitido, y eso es reprochable desde el punto de vista político.

Miren, mezclar la intriga con la política es nauseabundo; la ensucia, la desacredita y la corrompe. Y frente a esto ninguno puede permanecer inerte, de brazos cruzados, máxime cuando afecta al ejercicio de derechos fundamentales que su departamento debería salvaguardar, defender a capa y espada. El Gobierno de la Generalitat y su Departamento de Justicia ignoran esas más elementales garantías y hacen todo lo posible por eludir el control en esta cámara. La ética política y la sospecha de corrupción política son incompatibles, y aquellos que pretenden hacerla posible se hacen corresponsables de sus efectos indeseados.

Al final, el tiempo nos ha dado la razón, aunque para ello hayamos tenido que perder un tiempo precioso, que también ha perdido el Gobierno de la Generalitat, defendiendo lo indefendible, hasta que la aritmética parlamentaria les ha fallado y amenazaba con dejarles al descubierto.

Lamentablemente, comprobamos como en este caso se han antepuesto los intereses partidarios al interés general, porque el Gobierno es responsable del espionaje político. Y es que el propio dimitido reconoció en comisión, ante este que les habla, que seguía instrucciones de sus superiores —entiendo que usted, señor Gordó. Seguimos reclamando explicaciones. No valen cortafuegos; el señor Gordó y el president Mas ya no pueden parapetarse, porque no tienen parapeto. Han sostenido a su director general demasiado tiempo.

Por eso apoyaremos la enmienda transaccionada con el grupo promotor, votando a favor de su reprobación, señor *conseller*, porque la responsabilidad política y el control político los ejerce esta cámara, y usted, en la respuesta a la pregunta parlamentaria del día de ayer, no dijo nada, no dio ninguna explicación. Se ampara en el estado de salud del señor Martorell... No es serio; no es serio ni responsable. Por tanto, tenemos que apoyar esa enmienda que pretende reprobable.

Nada más, muchísimas gracias.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula l'honorable senyor Salvador Milà.

Salvador Milà i Solsona

Gràcies, presidenta. Senyors membres del Govern, és un plaer, i crec que molt convenient, que estiguin vostès avui aquí; llàstima que ara ens hagi deixat el president, espero que s'hi reincorpori, perquè senti parlar en primera persona de la situació d'un servei social fonamental en aquest país, com és el servei penitenciari. Nosaltres el veiem com un servei que té com a missió, no ho oblidem, reinserir socialment i reeducar desenes de milers de persones que es troben internes i que mereixen un tractament per part dels serveis públics.

Al voltant d'aquesta moció, l'expectativa és evident, l'últim punt, l'esmena que vàrem presentar el nostre grup i altres tres, amb relació a la reprovació que es feia al senyor Xavier Martorell com a director general de Serveis Penitenciaris. És cert, aquest és l'element que més ha sortit, que es feia referència al fet que una persona que estava en la situació de probable imputació i, en tot cas, sota sospita d'actuacions irregulars en el tema de l'espionatge de Método 3 no reunia les condicions idònies per poder-se dedicar a aquest servei. De fet, totes les informacions ens parlen que per la direcció general no l'han vist gaire, potser per problemes de salut, potser perquè tenia altres ocupacions.

Però volem ressaltar en aquesta intervenció, almenys per part d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquer-

ra Unida i Alternativa, que nosaltres posem l'accent en el fet que aquesta situació política del senyor Martorell també té molt a veure amb l'estat de degradació que estan patint els serveis penitenciaris en aquest país, senyor Germà Gordó. I per això hem transaccionat l'esmena, en el sentit de dirigir-li la reprovació a vostè, per haver mantingut la confiança en aquesta persona que sabia que era perfectament insostenible, però sobretot per no haver prioritzat els interessos del servei penitenciari i no haver-lo apartat a temps i posar-hi alguna persona que tingués experiència en el tema, que tingués prou capacitat i que tingués també, per què no dir-ho?, prou legitimitat o, en tot cas, manca de sospita per fer-ho.

Quina és la situació a les presons? No és només el tema de les fugues, dels problemes de seguretat, que hi són i cada dia més, i que estan sortint a la premsa com no havia passat mai. És que s'estan degradant les condicions de vida a les presons. És que l'alimentació ja no està al nivell... És que no hi havia ni lots higiènics —arran d'una compareixença d'entitats del tercer sector social, a corre-cuita es van repartir els lots higiènics. És que s'està produint el caldo de cultiu perquè hi hagi una explosió a les nostres presons. I no ho diem només des del punt de vista de seguretat, que evidentment els funcionaris que hi treballen hi tenen dret, sinó des del punt de vista que s'estan perdent totes les activitats de reeducació i rehabilitació.

Miri, el 95 per cent de les persones que fan tasques de rehabilitació i reeducació, senyor Mas-Colell —el 95 per cent—, són interins. Se'ls ha rebaixat des de fa un any i mig el sou un 15 per cent, i la dedicació, un 15 per cent. La majoria d'ells, els que han pogut, han demanat tornar a places de règim general, perquè a més no es consoliden les places de rehabilitació. Per tant, rehabilitació i reeducació a zero, la gent marxa d'aquest servei; per tant, no complim la finalitat constitucional en aquest aspecte.

Però és que, a més, tenim nomenats des del 2010, perquè van guanyar unes oposicions, 428 funcionaris que havien d'anar a Puig de les Basses, els quals els han repartit en altres centres, però encara queden 42 que no han estat nomenats, quan no s'estan cobrint ni les baixes ni les vacants dels serveis, ja sigui de règim general, ja sigui de tractament. És a dir, s'està desmuntant.

I aquest no és només un problema de ràtios, senyor conseller. Sempre ens diu: «No... —no, no—, és que ara hi han menys presos per funcionari.» És que els presos per funcionari no és com aquell que cuida un ramat: és que han d'actuar sobre ells, és que han d'interactuar, és que els han d'ajudar, és que els han d'educar, és que els han de rehabilitar, els que els han d'assistir. No és un problema de repartir, tants caps, tants barrets. És un problema que on està fallant l'estructura és en el tema de la rehabilitació i reinserció.

I diuen que no hi han recursos —i deixin-me acabar amb això. Senyor Mas-Colell, potser li donaré alguna idea. Miri, en aquest servei que no hi han recursos, el Centre d'Iniciatives per a la Reinserció acaba de contractar un cap de protocol per a la reinserció dels presos, que diu que té com a feina donar suport a la feina estratègica

per promoure l'increment de llocs de treball –evidentment, el seu– dels interns, mitjançant l'acció institucional: 42.006 euros. I la Direcció General de Justícia Juvenil, que té un sotsdirector de Personal i d'Economia, acaba de contractar un assessor en temes econòmics –no sé quina economia deu tenir, perquè, recursos, zero–, amb 70.000 euros. Ja té aquí, senyor conseller, 112.000 euros, que pot demanar al senyor Gordó que desfaci aquests encàrrecs tan singulars de cap de protocol del Centre de Reinserció i els dediqui a aquests interins, més de 411 interins, persones que hi han treballat més de vint anys, que aquest mes perdran el subsidi d'atur, mentre els Serveis Penitenciaris es degraden i aquestes persones estan dient: «Què hem fet de mal nosaltres, quan hem estat donant un servei públic...

La presidenta

Senyor diputat...

Salvador Milà i Solsona

...durant vint anys, se'ns demane..., se'ns necessita, i ens quedem a l'atur.» I mentrestant 112.000 euros per a assessors i per a caps de protocol que realment... *(La presidenta retira l'ús del micròfon a l'orador i aquest continua parlant uns moments.)*

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la il·lustre senyora Elena Ribera.

Elena Ribera i Garijo

Moltes gràcies, senyora presidenta. Miri, d'entrada, els hem de dir que Convergència i Unió està molt tranquil·la, no amb la situació del país, perquè és molt greu, però si amb tot el que està fent, perquè fa tot el millor que sap i pot, que és molt tenint en compte el poc ajut que està rebent. Ja sabem que no comparteixen el model, que no entenen el que és el país. Sabem que estan per dividir, per fraccionar, per qüestionar, per buscar divisions on no existeixen, posant trampes com el català, portant..., molt malament –molt malament.

Les presons podrien estar molt millor, hi estem d'acord; però estan acceptablement bé tenint en compte tot el deute que hem de suportar i que alguns ens van deixar. Però vostès no ajuden i, en lloc d'això, es dediquen a posar mocions trampa, aprofitant la política penitenciària, volent fer dimitir el senyor Martorell, com el senyor Martorell ja dimiteix, ara volen reprovar el conseller, quan en realitat això de la política penitenciària avui és una trampa que vostès estan utilitzant per fer tot això.

Hi ha una cosa pitjor, i em sap molt de greu: hem estat intentant –i tinc *mails* del departament que ho acrediten– arribar a una moció que poguéssim aprovar tots, deixant inclús..., sense tenir en compte el tema de la reprovació. Vam parlar i hem parlat quantitat d'hores amb la senyora Carmen de Rivera, i he parlat en nom d'Esquerra Republicana..., no en el seu nom, intentant –i ho dic millor–..., com no ens acceptaven les nostres

esmenes, com les d'Esquerra Republicana s'aproximaven més a les seves, intentar-les col·locar allí. En el penúltim document que vostès m'han passat cinc minuts abans d'entrar –i el tinc aquí, i per això tantes mogudes aquí, abans de baixar– estaven les esmenes d'Esquerra Republicana. Jo li he dit a la senyora De Rivera abans de dallò: «Aquestes esmenes les hauríem de mantenir.» I m'ha dit: «No pot ser.» Dic: «Ostres, doncs, això no pot ser.» I aleshores reparteix a tots els grups un document en el qual han desaparegut totes les esmenes d'Esquerra Republicana i només hi és Convergència i Unió. Amb quina situació ens deixen, a nosaltres, amb el soci? Això no és una negociació seriosa. I s'estranya quan li dic que no li ho aprovarem? Però quin document ha presentat vostè, que nosaltres no li hem donat el vistiplau? Com li podem donar el vistiplau a una cosa que ens estem esforçant perquè la tirem tots cap endavant i per fer-ho bé no tenint en compte, inclús, això de la reprovació? Doncs, així no són maneres de construir res.

I si anem a coses concretes, que és el que ens interessa, als col·legis d'advocats s'està pagant a noranta dies, a pesar de les dificultats de tresoreria que tenim. Senyors del PP, ens ajudin, demanin a Madrid que ens ingressin, primer, el que ens deuen i, després, el suficient per pagar cada vegada, que no ens cobrin interessos amb el que és nostre. Número 1.

Número 2: les reduccions que s'han produït són en l'acord dels col·legis d'advocats.

I després, una altra cosa: el tema del protocol i del cap de protocol, això no és veritat. El cap de protocol continua sent del departament, i fa funcions per a totes les direccions generals. I respecte a això de l'assessor, ho acaba de treure damunt la taula i no en disposo d'informació, però deu ser alguna cosa similar.

Què els vull dir? Que estem molt segurs –estem molt segurs– del que estem fent. S'està avançant bé en matèria penitenciària; tots han tingut oportunitat d'anar-ho a veure. S'està intentant estendre un model que, amb la que està caient, a més, intentem que siga rehabilitador, perquè tots els anys de Convergència i Unió, ja abans i durant l'oposició, hem buscat això, també la seguretat, perquè és compatible. Volem un país fort i que també passi per les presons, perquè tenim competències en presons quan moltes comunitats no les tenen. I potser és això el que els agradaria, que no tinguéssim competències de res, que aquest fos un govern feble.

I quan vostès li diuen al president Mas, aprofitant les preguntes, que plegui, quan estan utilitzant..., utilitzen el tema del senyor Martorell, ara el conseller Gordó, però en realitat vostès lo que volen és que hi hagi un canvi de govern, que això és el que han dit fa un moment. Perquè tenen (*veus de fons*)... I tant, i me diuen que sí. Doncs, mentre no es produeixi, mirin d'ajudar i, si més no, de no posar més pals a les rodes.

Convergència i Unió té molt clar quina és la seva prioritat, que és Catalunya i els catalans. Vostès també són la nostra prioritat, perquè també els volem com a catalans. El que..., vostès necessiten millorar, i molt, en les seves maneres i en les seves actituds. I a tots els

que els fan seguidisme per politiqueria, que vagin amb compte i que ens ajudin, perquè el país els necessita. (*Aplaudiments.*)

Senyora presidenta, em sembla que ha quedat clar que retiràvem les esmenes, perquè votarem a tot en contra.

La presidenta

A continuació té la paraula, en nom del Grup Socialista, l'il·lustre senyor Ferran Pedret.

Ferran Pedret i Santos

Gràcies, senyora presidenta. Senyor president, senyora vicepresidenta, senyors i senyores membres del Govern, diputats i diputades, anava a començar la meua intervenció lamentant que el Grup de Ciutadans hagués arribat a transaccions amb Convergència i Unió, perquè les esmenes que presentava Convergència i Unió tenien, com és lògic, una tendència a rebaixar el nivell d'exigència de la moció que presentava Ciutadans. Ara sembla que no ho he de fer, eh?

Per tant, començaré dient que em congratulo que s'hagin assumit per part de Ciutadans les dues esmenes amb més contingut de fons que presentava el Grup Socialista, amb relació, la primera, a la qüestió dels econòmats a les presons, i la segona, amb relació als centres d'internament d'estrangers, que, com és conegut, no són centres penitenciaris, però on hi ha gent privada de llibertat, i, per tant, tenia sentit fer-hi alguna referència.

Molt breument, em refereixo a aquestes dues esmenes. La situació dels econòmats, que són, diguem-ne, les botigues o magatzems on els interns poden adquirir productes d'alimentació o de primera necessitat, és una situació que ens preocupa a nosaltres i als sectors, diguem-ne, de la societat civil que treballen en el món de les presons. Perquè, miri, hi ha uns preus que no són raonables, la política de preus no és raonable; hi ha productes que són més cars a l'interior dels centres penitenciaris que al carrer. I permetin-me que ho digui d'una manera que és molt entenedora: un pot arribar a assumir que es jugui amb els preus quan un té un públic captiu als aeroports o als, diguem-ne, parcs temàtics, però no és assumible que això passi en els centres penitenciaris; aquest públic captiu no té per què pagar un sobrepreu pels productes que compra a l'economat. I tampoc entenem les disparitats de preus entre diferents centres penitenciaris. Per això demanàvem, doncs, la qüestió de la central de compres, la qüestió que es garantís que hi havia una absència d'afany de lucre amb aquests econòmats, etcètera.

I en la qüestió del centre d'internament d'estrangers el que estem demanant és que com a mínim hi hagi una regulació, via reglamentària, del seu funcionament i el seu règim intern, perquè actualment es regeixen per una ordre ministerial que considerem absolutament insuficient, i, vistos els lamentables episodis que hem hagut de veure en els centres d'internament d'estrangers darrerament, doncs, em sembla que és el mínim que es pot demanar.

Ara, senyora Ribera, no puc convenir amb vostè que els centres penitenciaris estan raonablement bé. L'altre

dia vam fer una visita al centre dels Lledoners, efectivament; però, home, si vostè visita la Model, si visita la presó de Tarragona, si visita Figueres, pot entendre alguna de les causes que probablement hi hagi darrere d'alguns episodis que hem viscut, com les fugues. Segurament no l'única, però la degradació, l'obsolescència dels equipaments penitenciaris d'aquest país, doncs, diguem-ne, afecta els professionals que hi treballen, afecta la qualitat de vida dels interns i afecta també les condicions de seguretat d'aquests centres. Això és evident.

Recolzem l'auditoria que es demana del Cire. Creiem que és absolutament necessària la transparència sobre les condicions laborals, sobre les condicions de cotització dels interns que treballen al Cire, i conèixer què està passant amb el plantejament, diguem-ne, estructural del Cire, perquè va néixer amb una estructura dual, en què la Generalitat es feia càrrec d'uns costos de l'estructura del Cire i les retribucions dels interns, doncs, es sufragaven amb el producte dels tallers, i ara ens informen que part del que produeixen els tallers està subvenint a les despeses estructurals del Cire.

Després, en qüestió, diguem-ne, de l'Administració de justícia, estem acostumats a sentir en aquesta cambra i a les comissions grans cants a la justícia com a principi, i segurament ho veurem també en la moció que discutirem després. Però, clar, en política, l'amor per una idea es demostra amb partida pressupostària —es demostra amb partida pressupostària. I el cert és que la justícia ha estat, històricament, maltractada des del punt de vista pressupostari, i és un servei públic absolutament essencial per al bon funcionament d'una societat democràtica, i el seu mal funcionament o les seves disfuncions tenen un gran impacte des del punt de vista econòmic i social.

Li he de dir, per últim, amb relació a la qüestió de la dimissió del senyor Martorell, que nosaltres recolzarem la seva reprovació, senyor Gordó. Li vam estar advertint des del principi de la legislatura que consideràvem que la idoneïtat del senyor Martorell no era, diguem-ne, la necessària per ocupar el càrrec que ocupava. I, per tant, ara em permeto traslladar algunes categories jurídiques a la política dient-li que recolzarem aquesta reprovació perquè creiem que vostè té culpa *in eligendo* i culpa *in vigilando*.

Moltes gràcies.

La presidenta

Té la paraula, en nom d'Esquerra Republicana de Catalunya, la il·lustre senyora Gemma Calvet.

Gemma Calvet i Barot

Presidenta... Consellers, conselleres, diputats, diputades, abans d'entrar en el contingut de les esmenes, un missatge directe al Grup de Ciutadans. Mirin, vostès, en la praxi parlamentària pel que fa a la tramitació d'aquesta moció, els he de dir que han passat tots els límits. I, com a anècdota i casuística, només la frase que abans el diputat Cañas ha pronunciat respecte al diputat Fernández Teixidó, que, com sap, tenim dispa-

ritat ideològica, però hi ha una qüestió de respecte que m'ha cridat l'atenció. Vostè l'ha acusat de... «Se está haciendo mayor.» Hi ha un famós polític estatal que diu: «El problema de la gent jove, quan arriba a les polítiques institucionals, és que es converteix abans en personatge que en persona.» (*Remor de veus i aplaudiments.*) Em sembla que això pot succeir aquí quan es pronuncia una frase com aquesta.

I ara li dic per què té relació, aquesta frase espontània, amb el que ara els diré. Mirin –i això va també pel Grup d'Iniciativa i el Grup del PSC, i també pel meu grup–, vostès aquí han estat explicant, denunciant qüestions de política penitenciària que han tingut oportunitat, durant dues legislatures, de corregir. Pel que fa al Cire..., i això ens ho han vingut a explicar les entitats de voluntaris de presons, que aquest grup va demanar la seva compareixença, oferint la signatura transversal a tots els grups a la Comissió de Justícia i Drets Humans, i vostès estan utilitzant la qüestió penitenciària per fer una qüestió de tàctica de partit, per desgastar simplement –simplement–, en termes electoralistes, el model penitenciari català, que som l'única comunitat autònoma que vam adquirir competència autònoma, sense partida pressupostària, per un compromís personal en aquell moment del president Pujol, i que, a més a més, ha estat portada, millor o pitjor, però amb molt esforç de molts professionals.

En les nostres esmenes fem reclam d'aquests cinc-cents professionals del tractament penitenciari; però és que hi ha hagut ocasió de dignificar la situació i ningú se n'ha preocupat, perquè no ha entrat en agenda política, la qüestió penitenciària. Perquè no hi ha hagut possibilitat de fer-ho? I tant que hi ha hagut possibilitat de fer-ho, i no s'ha fet –no s'ha fet.

Avui, quan els dic la qüestió de les formes..., miri, fins deu minuts abans, nosaltres hem tingut tres documents diferents de transaccions; jo no sé quina rellevància legal pot tenir això o no, perquè encara desconec el contingut del Reglament, però hem tingut tres documents de transaccions. En un, on consta Esquerra Republicana, vostès han incorporat esmenes nostres que haurien permès l'oportunitat en aquest Parlament, avui, de millorar el torn d'ofici dels col·legis d'advocats, el Servei d'Orientació Jurídica Penitenciària, organitzat pel Consell Català de l'Advocacia Catalana, i hauríem aconseguit que, de tots els seus punts de la moció, un 80 per cent haguessin quedat aprovats. I això ho havíem lligat fins deu minuts abans d'entrar avui aquí el darrer document. I la senyora diputada De Rivera ho sap.

Al final, hi ha hagut consigna de grup que no era possible transaccionar, perquè és més important l'escenari de frontisme i d'hostilitat. Aquesta és una política en la qual nosaltres no podem participar, i la gent ho ha de saber. Avui aquí no s'aproven qüestions transcendents de forma unitària perquè s'ha prioritzat la tàctica de partit, en qüestions que concerneixen els drets humans i la política penitenciària, que afecta els més febles de la nostra societat. I això s'ha d'explicar, i s'ha d'explicar. I la gent i la societat catalana, inclús els seus votants, ho han de saber.

Les següents qüestions que els vull dir... Efectivament, estem en un model penitenciari millorable, i si llegeixen el contingut de les nostres esmenes veuran que hem treballat per això. La qüestió del Cire està prevista a la Comissió de Justícia i Drets Humans per al proper 27 de juny; vostès ho saben. Nosaltres ho hem portat també en aquesta comissió. I, per tant, això ja s'està esmenant. Una altra cosa és que hàgim de seguir vetllant perquè aquest model penitenciari millori, perquè aquestes qüestions pressupostàries –que algunes les compartim– puguin ser millorables; però, si us plau, com deia el professor Valverde, *nulla aethetica sine ethica*.

(*Alguns aplaudiments.*)

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari del Grup Mixt, per fixar la seva posició, té la paraula el senyor David Fernández. (*Remor de veus. Pausa.*) Senyors diputats i senyores diputades, si us plau...

David Fernández i Ramos

Gràcies, presidenta...

La presidenta

Senyor Fernández, ja pot...

David Fernández i Ramos

Gràcies, presidenta. President, consellers, conselleres, molt ràpidament, sobre la moció presentada per Ciutadans, dues prèvies. Aprofito que tinc el conseller Espadaler per dir-li que encara el Grup de la CUP no sap quants agents estan imputats de la Brigada Mòbil, per pur rigor democràtic. Dos, ja que es parla de presons, a aquest grup el que li preocupa profundament són les fugues de capital que està havent-hi permanentment des de la crisi.

Però, dit això, i respecte al posicionament de la CUP en la moció –cadascú viu la fira com li va–, no sé si és que és de rebuig parcial o de suport parcial. Tres reflexions molt ràpides –no podem dir tot el que voldríem–: una, respecte a la tutela judicial efectiva, la justícia com a servei públic i l'impacte de les retallades en l'àmbit de l'Administració de justícia; una altra, sobre noves formes de control social, que seria el punt 5 de la moció, i una altra, sobre el model penitenciari i la privació de llibertat de gairebé onze mil persones a casa nostra, que, com és sabut, són majoritàriament pobres.

Una, al primer bloc de la moció. Compartim la preocupació per la reformulació a la baixa del garantisme, per la limitació de la tutela judicial efectiva i per la consolidació dramàtica d'una menor empara judicial dels sectors socials més afeblits, més exclosos i més vulnerabilitzats. En *román paladino*, una justícia de classe i una justícia de pagament que inaugura l'era del neoliberalisme judicial. En quin context? –després ens hi referirem, en la següent moció. Allà, en un context on, els serveis de justícia gratuïta, que abans podien

ser residuals o parcials, augmentarà i s'acrecerà la seva demanda com a conseqüència directa de la crisi; en un context polític de contrareforma brutal del ministre Gallardón, després en parlaré, i en un context també d'escanyar i ofegar i excloure també àmplies majories socials. Aquell vell paradigma dels taurons impunes i les sardines culpables.

Dos, respecte al bloc de control social; és un bloc que rebutjarem, hi votarem en contra obertament.

Respecte a l'ús de la telemàtica, la cibernetica i la biomètrica amb fins repressius i de control social, malauradament, l'horror –avui s'ha parlat molt d'horror i utopies– del model penitenciari nord-americà és un autèntic drama. A parer d'aquest grup no calen sensors, ni lectors, ni dispositius biomètrics, ni tecnorepressius, sinó que calen mestres, formadors, metges i itineraris d'inserció.

Ja ho vam denunciar en el seu moment a la Comissió de Justícia al conseller Gordó, que ens preocupava la consolidació *de facto* d'un model dual a les presons catalanes: un model retòricament orientat a la reinserció i un altre amb què *de facto* consolidàvem un model que s'estenia i s'expandia i que anava orientat exclusivament a l'aïllament absolut i a la segregació social. És un acte de crueltat renunciar als principis rectoris de l'humanisme penal: proporcionalitat, humanitat, resocialització.

És sabut que nosaltres no estem per obrir presons, estem per tancar-les. A nosaltres no ens fan por les presons preses; ens aterreixen les presons com a mecanisme de control social, més encara quan sabem que el 90 per cent de les persones que són a dins vénen com a fruit de profundes desigualtats i injustícies socials.

Som el tercer país de la Unió Europea amb població presa, amb algunes paradoxes respecte a algunes disparitats: ha baixat la taxa de criminalitat, ha pujat la població presa. Han parlat avui les esquerres que governaven aquest país. Són vostès qui van fer sis presons entre el 2005 i el 2010, que han hipotecat 1.500 milions d'euros que pagarem en noves presons que no serveixen per a res, només per recloure la pobresa, i ens consten 50 milions d'euros l'any. Ho van fer en el mateix període de temps que Holanda tancava vuit presons i reduïa la població presa de 21.000 a 12.000 persones.

En matèria de tècnica, per tant, votarem a favor del punt 1, del punt 2, del punt 3, del punt 4 i del punt 8 –el CIRE avui és un subrègim d'explotació de mà d'obra barata.

Votarem en contra del punt 5 i del punt 6.

Ens abstindrem en el 7.

Votarem en contra del punt 9. Nosaltres estem per tancar els Guantánamos, els de l'imperi i els nostres. Per tant, els CIE haurien d'estar tancats; no pot ser que persones per una simple infracció administrativa estiguin seixanta dies presos.

I votarem a favor de la 10. Però amb un altre criteri, que ja vam compartir amb el conseller des del primer dia –de Justícia. Nosaltres pensàvem que Xavier Martorell no era un perfil adequat per portar un tema tan

sensible com presons, més encara venint de la seguretat privada.

Ja no tinc temps, acabo. Termodinàmica de les desigualtats socials: menys cohesió social serà més presons. Quant ens costa la broma macabra? Vuitanta-vuit euros per dia i pres en l'àmbit de presons, cent trenta per dia i pres en l'àmbit de justícia juvenil. Hi ha una màxima jacobina que diu que una escola més és una presó menys i que una piscina més és un hospital menys.

I acabo referint-me a la utopia. Potser és una utopia no creure en les presons, però al senyor Teixidó li diria que l'esclavitud, el franquisme i l'apartheid van ser un horror i es van enviar a la paperera de la història amb la utopia, fins i tot la llibertat política del nostre poble és avui una utopia i qui la farà possible... Tot, tot dret democràtic ha sigut en algun moment una utopia. Sense ànims de polemitzar.

Gràcies.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la il·lustre senyora Carmen de Rivera.

Carmen de Rivera i Pla

Gracias, presidenta. *Consellers*, diputadas, diputados, agradecemos el apoyo del Partido Popular catalán, el Partido Socialista de Cataluña, Iniciativa els Verds - Esquerra Unida i Alternativa a la propuesta de reprobación del *conseller* Gordó que les hizo este Grupo de Ciudadanos, y el apoyo que va a dar las CUP.

Se ha dicho aquí por parte de otros grupos y nosotros repetimos..., y este es el motivo de la propuesta de reprobación. Señor Gordó, usted es el responsable último del nombramiento, del mantenimiento del señor Martorell al frente de..., como director general de Instituciones Penitenciarias; una persona que no era idónea desde el minuto uno, una persona oscura que ha estado implicada en trama de espionaje, que, en definitiva, es un espionaje que está tapando corrupción, está tapando la corrupción que hay en este país y entre los partidos.

Y usted no lo ha cesado. Porque si usted lo hubiera cesado, señor Gordó, nosotros no habiéríamos pedido su reprobación. Pero esto al final... Y lo hemos dicho desde el minuto uno que usted ha comparecido en la Comisión de Justicia del Parlament. No nos parecía una persona adecuada. Pero por estar implicado en la trama de corrupción y porque además no se ha ocupado en absoluto del tema de prisiones, no ha pisado su despacho, ha estado todo este tiempo defendiéndose –defendiéndose– de su implicación en la trama de Método 3, supongo que preparando su defensa por la imputación que le acabaron de comunicar, que le comunicaron ayer por apropiación indebida; una persona que viene de la seguridad privada, que no sabe nada de gestión penitenciaria.

Por tanto, nos parece que todo esto ha perjudicado..., el que usted no cesara, el que usted permitiera que el señor Martorell se fuera cuando le diera la gana ha

perjudicado decisivamente al funcionamiento de centros penitenciarios.

No voy a perder...

La presidenta

Senyora Rivera...

Carmen de Rivera i Pla

Sí, señora...

La presidenta

...les esmenes.

Carmen de Rivera i Pla

Presidenta, déjeme medio minuto...

La presidenta

Sí, però és que se li acaba...

Carmen de Rivera i Pla

Se puede, usted, poner usted nerviosa, señora Calvet, se puede lamentar de todo, pero lo que va a quedar claro es que Esquerra ha parado la reprobación del *conseller* Gordó por el tema Martorell.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Senyora Rivera, perdoni, però les esmenes...

Carmen de Rivera i Pla

Perdone. Gracias, presidenta; disculpe. Están entregadas a la Mesa. Se han aceptado enmiendas, y lo tienen, está en poder de la Mesa y lo sabe el grupo, del Partido Socialista en cuanto a los CIE, en cuanto a los economatos. Y se ha aceptado la transacción que ha propuesto Ciudadanos a los grupos de la reprobación del señor Gordó.

La presidenta

D'acord. Molt bé. *(Salvador Milà i Solsona demana per parlar.)* Senyor Milà...?

Salvador Milà i Solsona

Sí, per les al·lusions que ens ha fet la senyora Gemma Calvet...

La presidenta

Trenta segons... –trenta segons, eh?

Salvador Milà i Solsona

Senyora Gemma Calvet, avui fem molts exemples. Un d'ells, la referència del que se'n diu «l'adamisme». Ada-

misme és pensar que les coses només han començat a existir a partir que un ha arribat, per exemple, al Parlament, i no: va haver-hi vida en serveis penitenciaris, va haver-hi vida. *(Remor de veus.)*

Senyora Gemma Calvet, ja que no ho fa el seu partit, que li dóna suport, la hi defensaré jo, la política penitenciària. Miri, els que degraden els serveis penitenciaris són els que continuen mantenint la Model, continuen mantenint Figueres obert, continuen mantenint la presó de Tarragona oberta, quan tindrien ja centres substituïts; quan es continua mantenint la vergonya de la Model...

La presidenta

Senyor Milà...

Salvador Milà i Solsona

...quan ja hi havia el centre substituïtor, i en tot cas, els que tenen quatre-centes persones al carrer que ara perden el treball. I vostè diu que això es fa per interès polític. Expliqui als... *(La presidenta retira l'ús del micròfon a l'orador i aquest continua parlant durant uns moments.)*

La presidenta

Ja ha acabat. *(Ferran Pedret i Santos demana per parlar.)* Senyor Pedret?

Ferran Pedret i Santos

Al·lusions, senyora presidenta.

La presidenta

Trenta segons.

Ferran Pedret i Santos

Perquè la senyora Calvet, molt legítimament, però, ens renya per exercir la funció que hem vingut a aquesta cambra a exercir, que és la de fer el control parlamentari del Govern i plantejar, per tant, les iniciatives parlamentàries que considerem oportunes.

La veritat és que entenc que li sembli estrany, perquè no ho deu haver vist fer al seu grup en aquests mesos. La veritat és que es manifesta en contra de la reprovació del senyor Gordó, però per la seva intervenció més aviat semblava que es postulés com a successora.

(Jordi Cañas Pérez demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Cañas...?

Jordi Cañas Pérez

Sí, por alusiones, presidenta.

La presidenta

Trenta segons.

Jordi Cañas Pérez

Sí. A la senyora Gemma Calvet. Con relación al señor Teixedó. Mire, yo al señor Teixedó por lo que le pido disculpas es por no haberle tratado de usted; seguramente fruto de..., no lo calificaría de amistad, pero sí del aprecio que como mínimo le profeso personalmente y el respeto que me merece.

Lo de la vejez era en relación con la pérdida del concepto de utopía, no a un valor vinculado a la edad, porque yo la vejez la respeto; lo que no me gusta son los jóvenes viejos, como por ejemplo usted.

Y en relación con lo que decía de «persona» y «personaje», usted supongo que no ignora que «persona» viene del griego, es la máscara; entre «persona» y «personaje» yo me quedo con lo que es su partido, y el grupo que le dan apoyo, es decir el Gobierno, una caricatura.

Gracias, presidenta.

(Sergio Santamaría Santigosa demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Santamaría...

Sergio Santamaría Santigosa

Gracias, presidenta...

La presidenta

Trenta..., trenta segons.

Sergio Santamaría Santigosa

Sí, brevemente. Señora Calvet, bájese de la impostura, y se lo digo con el debido respeto, pero bájese, porque, si usted quiere formar parte del equipo de gobierno, ofrézcase sin ambages, sin rodeo, pero no ejerza o no impida, mejor dicho, no obstaculice la labor de control político que esta cámara tiene obligación de ejercer, porque nos parece lamentable que intervenciones en ese sentido se produzcan y a usted, con el debido respeto, no se le caiga la cara de vergüenza.

Gracias.

(David Fernàndez i Ramos demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Fernàndez...?

David Fernàndez i Ramos

Només per demanar la votació separada dels punts...
(Rialles.)

La presidenta

Farem votació separada de cada punt.

David Fernàndez i Ramos

Diria moltes coses, però no és el moment.

La presidenta

D'acord. *(Gemma Calvet i Barot demana per parlar.)*
Senyora Calvet...

Gemma Calvet i Barot

Per al·lusions, òbviament. *(Pausa.)* Mirin, en cap moment he pretès negar el torn i la legitimitat que vostès triïn com fer control de govern, només faltaria.

Ara, sobre la qüestió penitenciària, alguna legitimitat tinc per parlar-ne, i vostè, senyor Salvador Milà ho sap. Aquí hi ha hagut algú que en les seves intervencions realment s'hagi preocupat pel que està passant avui a les presons?

Perquè jo el que els he dit i els torno a repetir, i també ho faig saber així al grup a què pertany, és que quan hi ha hagut ocasió política per transformar d'una forma agosarada el model penitenciari català, no s'ha aprofitat. I encara i així, tot i tenir la quota elevada d'empresonament, hem de dir que s'ha anat potenciant de forma progressiva el model en semilibertat.

Hi ha moltes coses a millorar, moltíssimes –moltíssimes–, però mai han estat a l'agenda política. I jo avui aquí...

La presidenta

Senyora Calvet...

Gemma Calvet i Barot

...he vingut a defensar que no s'utilitzi el sistema penitenciari per tàctica de partit. Simplement això.

La presidenta

Passem a la votació. Ho farem punt per punt. I en aquells punts on hi hagin apartats, em demanen si volem algun apartat per separat.

Votem el punt 1.

Comença la votació.

Senyor Millo? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjat per 62 vots a favor, 68 en contra.

Votem el punt 2.

Comença la votació.

Senyor Millo? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjat per 60 vots a favor, 70 en contra.

Votem el punt 3.

Comença la votació.

Senyor Millo? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjat per 60 vots a favor, 70 en contra.

Votem el punt 4.

Comença la votació.

Senyor Millo? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjat per 60 vots a favor, 70 en contra.

En el punt cinquè hi han cinc apartats. Es pot votar tot alhora? *(Pausa.)* D'acord.

Doncs, votem el punt cinquè.

Comença la votació.

Senyor Millo? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjat 57 vots a favor, 73 en contra.

Votem el punt sisè.

Comença la votació.

Senyor Millo? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjat per 57 vots a favor, 73 en contra.

Votem el punt setè.

Comença la votació.

Senyor Millo? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjat per 57 vots a favor, 70 en contra i 3 abstencions.

Votem ara el punt vuitè.

Comença la votació.

Senyor Millo? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjat per 60 vots a favor, 70 en contra.

Votem ara el punt novè.

Comença la votació.

Senyor Millo? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjat per 40 vots a favor i 90 en contra.

Votem ara el punt desè.

Comença la votació.

(Veus de fons.) És que no l'entenc. *(Veus de fons.)* Ah!, la paraula! Ah!, com que... Digui, senyor...

Jordi Cañas Pérez

Sí, presidenta. Ens agradaria que fes lectura del punt 10, si us plau; la transacció.

El vicepresident segon

Desè: «El Parlament de Catalunya reprova el conseller de Justícia, l'honorable senyor Germà Gordó, per haver mantingut el senyor Xavier Martorell al capdavant de la Direcció General de Serveis Penitenciaris malgrat els clars indicis de la seva implicació en la trama d'espionatge polític relacionada amb Método 3, així com per l'agreujament de la degradació dels serveis penitenciaris que s'ha produït durant el seu mandat.»

La presidenta

Votem aquest punt.

Comença la votació.

Senyor Millo? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjat per 60 vots a favor i 70 en contra.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació de col·lapse provocada per la supressió de places de jutges substituïts (tram. 302-00046/10)

Passem al divuitè punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació de col·lapse provocada per la supressió de places de jutges substituïts, presentada pel Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya. Té la paraula la il·lustre senyora Gemma Calvet. *(Pausa.)* Senyora Calvet...?

Gemma Calvet i Barot

Sí, presidenta. Conseller, diputats, diputades..., magistrats i magistrades, jutges substituïts, membres del servei públic de la justícia de Catalunya, benvinguts. Presento la moció a més a més amb satisfacció i l'agraïment a tots els grups parlamentaris, perquè hem pogut compartir amb la gran majoria sinèrgies, perquè aquest interès en la defensa de la situació d'aquests jutges i jutgesses substituïts que s'han vist privats, arran de l'entrada en vigor de la reforma de la Llei orgànica del poder judicial, del seu lloc de treball i de les seves condicions laborals assentades, i com a conseqüència d'això la gravíssima situació a què es porten els serveis públics de la justícia a Catalunya..., com dic, hem pogut treballar aquesta moció de forma transversal amb bastants grups.

Hem d'agrair l'actitud de plena disponibilitat dels operadors jurídics, que ens han facilitat tota la informació i que a més a més ens han proposat algunes de les iniciatives que aquest grup presenta en la moció subsegüent a la interpellació que va fer fa quinze dies.

Efectivament, amb data 28 de desembre del 2012 es va publicar la Llei orgànica 8/2002, anomenada «de mesures d'eficiència pressupostària en l'Administració de justícia», però que el que ha significat ha sigut realment una supressió de servei públic i una entrada en alt risc d'aquest servei públic.

L'expedient de regulació i d'ocupació amb què es veu afectat el col·lectiu de jutges i magistrats substituïts no té una resposta per part del ministeri, ni tan sols que sigui de reconeixement de la seva labor. Ni tan sols això. Per tant, nosaltres aquí reclamem, i en aquesta moció proposem, mesures molt concretes vinculades al fet que pugui tenir caràcter preferent l'ocupació de les futures places de jutges i magistrats que són necessàries a Catalunya, i que es crearan, i que s'han de crear, i per tant perquè aquestes persones es vegin com a mínim afavorides, per mèrits i amb la seva capacitat i capital humà per al servei, per poder entrar en una situació d'estabilitat i de permanència definitiva.

Arrosseguem una situació deficitària en les condicions laborals d'aquests professionals, que, efectivament, inclús per part d'algunes associacions professionals de magistrats i magistrades no ha estat en el seu moment totalment acollida. Jo crec que és una responsabilitat compartida de tots els operadors, també de les entitats i de les instàncies polítiques, aquest abandonament d'aquesta situació laboral d'aquests professionals. Pe-

rò el cert és que han ocupat un 20 per cent i un 30 per cent amb relació als dispositius humans i en les resolucions judicials que s'han lliurat els darrers anys a Catalunya. Per tant, parlem d'un col·lectiu molt important del servei públic.

És per aquesta raó que no hi ha molt més marge, perquè, ni per competències actualment en la nostra situació jurídica a nivell de comunitat autònoma ni tampoc pel que fa a la posició de majoria absoluta del Partit Popular al Congrés dels Diputats, no hi ha massa marge polític perquè es puguin assumir aquestes mocions que avui proposem aprovar de forma immediata. Però sí que creiem que en tot cas és la base a partir de la qual en el moment en què es puguin produir de forma concreta les mesures que s'adoptin en benefici d'aquesta situació..., aquesta moció que avui es pugui aprovar permeti la restitució d'una situació d'injustícia a una situació de justícia.

Mentrestant, hem de defensar la necessitat de dotar de recursos la situació de col·lapse del servei públic de la justícia a Catalunya. A més del reconeixement efectiu dels drets laborals d'aquest col·lectiu, hem de demanar al màxim que tant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya com el Departament de Justícia insisteixin en l'aspecte pressupostari per dotar de recursos, de suplències i de substitucions..., en aquests moments que són imprescindibles.

Per tant, des del punt de vista de l'acció política, entenem que aquesta moció ha de ser l'impuls per poder produir algun resultat des del punt de vista polític i institucional. I interpel·lem també en aquest sentit el Partit Popular perquè pugui ser agent de canvi, ja que és el seu grup el que governa actualment al Ministeri de Justícia.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Per defensar les esmenes presentades, té la paraula, en primer lloc, en nom del Grup Socialista, l'il·lustre senyor Ferran Pedret.

Ferran Pedret i Santos

Molt bé; gràcies, presidenta. Conseller, diputats i diputades, en l'anterior intervenció no he tingut ocasió de fer-ho, però ja que en aquesta moció també parlem de justícia voldria recordar aquí el jove sindicalista francès Clément Méric, víctima d'una agressió feixista, i caigui sobre els seus agressors tot el pes de la justícia, i també sobre aquells que trien la violència simbòlica i el llenguatge de l'odi.

També voldria saludar els jutges i magistrats, i altres representants del món de la justícia que ens acompanyen avui, que són aquí presents.

Estem davant d'una moció que demostra en part la grandesa del parlamentarisme. Després d'haver-nos esbatussat lleugerament en la moció anterior, ara podem estar d'acord amb quelcom que crec que és de

justícia reclamar, que és que no es pot centrifugar així un col·lectiu com el de jutges substituïts, magistrats suplents. No se'ls pot fulminar de la manera que se'ls ha fulminat, perquè les maneres i les formes també compten. I, sobretot, des d'un punt de vista de l'anàlisi, del que això suposa per al conjunt de la nostra Administració de justícia, no és en absolut admissible que es retiri –permetin-m'ho dir així– un element que falcava el sistema, que subvenia a algunes de les seves deficiències, que contribuïa a la sostenibilitat, i no es doni cap alternativa raonable més enllà de demanar als jutges i magistrats titulars que redoblin els seus esforços, com si un pogués duplicar les hores que té el dia o les jornades laborals que es poden fer en una setmana.

Evidentment, tot això no pot fer altra cosa que repercutir en un agreujament de la situació creada per la litispèndia dels assumptes en els diferents òrgans judicials i en una major càrrega de treball, que molt em temo que ningú ha avaluat correctament, amb el consegüent probable, diguem-ne, increment de les baixes que tots sabem que es produeixen quan hi ha situacions de molt d'estrès o d'angoixa, no? Per tant, la mesura que es presenta com una mesura que s'adopta per un criteri d'eficiència econòmica, d'intentar funcionar millor amb menys recursos, fent un estalvi, en realitat és una mesura que agreuja la situació de la justícia, que segurament suposa al final un cost econòmic important.

Abans ho esmentava. El mal funcionament dels nostres jutjats o les seves disfuncions, el fet que s'acumulin assumptes sense resoldre, té un gran impacte econòmic i social. Hi ha empreses, hi ha treballadors, que estan pendents que es resolguin els assumptes que afecten els seus interessos, i si retirem del sistema un col·lectiu tan important com aquest, que havia prestat els seus serveis durant molt temps sense que fos en absolut un problema, sinó tot el contrari, doncs fem un mal favor a la justícia. De fet, s'ha dit i està exposat en la moció: els jutges substituïts, els magistrats suplents, posaven a Catalunya aproximadament un 30 per cent de les sentències, i aquestes sentències no eren més revocades que les sentències que posen els titulars. I, per tant, diguem que crec que desenvolupaven les seves tasques amb total satisfacció del conjunt de la ciutadania; evidentment, la satisfacció deu anar per barris, en funció de si a un li donaven la raó o no en la sentència, però en tot cas fent una tasca essencial per al conjunt de la ciutadania.

Per tant, jo no em voldria estendre més. Agraïm a Esquerra Republicana que hagi assumit una esmena realment menor, però una esmena que li presentava el Grup Socialista, i votarem a favor de tots els punts que conté aquesta moció.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, la il·lustre senyora Carmen de Rivera.

Carmen de Rivera i Pla

Gracias, presidenta. *Conseller*, nosotros... Bueno, un saludo a todos los jueces y magistrados suplentes que están en esta sala y que nos acompañan en el día de hoy. Nosotros reconocemos y comprendemos, y lo hemos denunciado, que el sistema..., están sistemáticamente colapsados, la justicia i el sistema de justicia. Por ello estamos de acuerdo en aplicar aquellos mecanismos que contribuyan a descolapsar la justicia, como ha sido en un momento dado la contratación de los jueces sustitutos y de los interinos. Pero lo que es evidente es que esto fue una solución que tenía que ser momentánea, para cuestiones momentáneas, y que se ha convertido en una situación endémica.

Lo que propone esta moción es que se haga una convocatoria... —así lo hemos entendido, porque no hemos tenido ocasión de hablar con la señora Calvet—, que se haga una convocatoria especial para aquellos jueces sustitutos que no se hayan podido recolocar.

Nosotros somos partidarios de que se haga..., de que..., al revés, que se convoquen plazas, que se haga una moratoria de un año para que los jueces sustitutos no vean interrumpido su trabajo, como ha sido hasta ahora, que en la práctica ha sido de un día para otro, que «has quedado sin contrato, no vuelvas más por el juzgado», pero no sabemos a estas alturas del partido, hablando de cortesía parlamentaria, si esta enmienda ha sido aceptada o no, o se podía incorporar de alguna manera.

De todas maneras, nosotros lo que creemos es que se han de dotar, decididamente y definitivamente, las plazas de jueces vacantes, tal y como se dice en el punto 5 de esta moción, porque tenemos una situación de asfixia en la justicia, por lo que nos parecía oportuna la moratoria que se ha propuesto en nuestra moción.

Como hemos dicho, todo esto nos parece una medida, la convocatoria y la contratación de jueces sustitutos, excepcional de la que se ha abusado y que hay que volver a poner las cosas en su lugar. Y que el Gobierno de España convoque de una vez por todas, desde el Ministerio de Justicia, las plazas que están pendientes de convocar y que se provisione según las necesidades. Y mientras no se doten estas plazas, que se contrate a estos jueces sustitutos, a los que instamos a opositar como opositan la mayoría de jueces y secretarios que vienen a Cataluña.

Nada más. Deseándoles muchísima suerte, nosotros ya hemos anunciado nuestro voto. Nos gustaría saber si la señora Calvet aceptará las enmiendas que se le han hecho, entre las cuales destaca también una, que es que nosotros entendemos que, a pesar de la situación de interinidad, no se ha producido ninguna falta de rigurosidad o de falta de calidad de las sentencias judiciales que se han puesto.

Muchas gracias.

La presidenta

Per fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Grup Mixt, el senyor David Fernández.

David Fernández i Ramos

Bon migdia. També, benvinguts tots els convidats, jutges i magistrats. Diputats, diputades, votarem a favor de la proposta. Els motius s'han exposat àmpliament, i nosaltres volfem fer algunes consideracions.

Penso que l'eliminació dels jutges substituïts ha generat una unanimitat i uns consensos a vegades poc probables en aquesta cambra. Però sí que voldríem contextualitzar-ho. La Llei orgànica 8/2012, de 27 de desembre, d'eficiència pressupostària —un bonic eufemisme de «retallades» i que converteix en excepcional la figura del jutge substituït—, cal emmarcar-la en un context general de reformulació, rebaixa, retallades... —de rebaixa, com dèiem a la intervenció anterior, dels principis del garantisme. I hi ha molts exemples, no? No només..., aquest, malauradament, és un exemple més de com les retallades... —és simptomàtic en la justícia—, les retallades com es pateixen pels dos costats; és a dir, perquè hi ha més feina fruit de la crisi, més desnonaments, més acomiadaments, més injustícia, i també perquè els mateixos treballadors i treballadores de la justícia, doncs, en la seva pròpia pell pateixen les retallades.

Entra dins —és el primer que voldríem dir— d'un context general d'una ofensiva de contrareforma del Govern del Partit Popular a Madrid. N'hi ha molts exemples, en citarem només cinc: l'esborrany de l'Avantprojecte de la llei de reforma integral de registres es privatitzarà, *de facto* i *de iure*; altres, com la sarcàstica aprovació de la sarcàstica Llei de protecció de *los deudores hipotecarios*, que ja es podia dir «dels banquers rescats»; l'Avantprojecte de la reforma del Codi penal, i ja ens hem perdut, no sabem si és la vint-i-sisena, la vint-i-setena o la vint-i-vuitena des del 1995... —reformes fàciles, de mà dura que s'anuncien i que s'apliquen *ad hoc*, sense que conflueixi cap raó politicocriminal que les justifiquin—; la justícia de pagament i de les taxes, per descomptat, o el Projecte de Llei de reforma del Consell General del Poder Judicial. Per tant, és obvi que hi votarem a favor, no?

Després, hi ha els mals endèmics i anèmics i cronicats de l'Administració de la justícia. En qualsevol conflicte, en qualsevol situació que comença sent interina i s'acaba cronicant, el que calen són solucions justes, duradores i estables.

Sobre la figura del jutge substituït hi ha unes quantes reflexions. Una, que és veritat que, més enllà del suport, no?, a evitar aquesta retallada de 270 jutges, sí que ens agradaria algun dia, en algun moment, poder votar de fer més transparent el procés de selecció, accés i promoció. I també hi ha altres miracles del neoliberalisme pregonat des de Madrid, no? El senyor Gallardón vol impulsar, impulsa per llei, que els jutges titulars es substitueixin a si mateixos. És una dualitat, un miracle de San Martín de Porras, doble ubicació, doble identitat. I això en partits judicials petits, si ja estava col·lapsat, ja és el col·lapse màxim del sistema i la màxima inoperativitat. I en un moment, hi insistim, en què el col·lapse, endèmic de la justícia..., ens situem en un context de crisi social i econòmica, la pitjor des

del final de la dictadura, doncs, s'aprofundeix la ferida en comptes d'intentar resoldre-la.

També és veritat que, a més, com a espai polític, com a comunitat política, tenim altres dèficits. Som una terra que ha generat pocs jutges, una terra que genera pocs jutges i que han de venir, doncs, d'altres indrets, i així és, perquè hi ha unes necessitats a cobrir, però val la pena dir-ho, no?

I, finalment, doncs, el nostre ple suport, però partint sempre des de la premissa, una, que cal una solució justa, duradora, estable, definitiva, i que, finalment, la clau de volta, el moll de l'os, el nus gordià, el quid, és la reforma estructural, a fons, contrareforma que està promovent el PP en múltiples àmbits i que lamina el dret a la tutela judicial efectiva de les persones més vulnerables i que imposa una de les tensions més horribles, vergonyants i denunciabls del capitalisme, que és el classisme i la discriminació per la posició socioeconòmica de les persones.

Gràcies, i justícia.

(*Alguns aplaudiments.*)

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula l'honorable senyor Salvador Milà.

Salvador Milà i Solsona

Gràcies, presidenta, de nou. Consellers, senyores i senyors diputats..., també una salutació i la solidaritat amb els representants del col·lectiu de jutges substituïts i magistrats, amb els quals hem tingut ocasió de compartir la seva preocupació i de recollir les propostes que, en definitiva, avui, a través d'aquesta moció, portem al Ple. Ahir teníem ocasió de trobar-nos amb jutges que ens visitaven del Centre de Formació Jurídica i compartíem i comentàvem aquesta problemàtica, i coincidíem que també la justícia és un servei públic.

Fa un moment hem parlat del servei vinculat als serveis penitenciaris com un servei públic, un servei social. Llavors, jo no he fet politiqueria, jo he defensat aquests serveis com ara defenso l'altre, diríem, el principi, que és que s'apliqui una bona justícia i, en aquest cas, que es doti del personal necessari. Si no hi ha justícia prompta, si no hi ha resposta en temps, no hi ha justícia; això és un principi prou conegut.

El president del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en la seva compareixença la setmana passada ens deia que Catalunya, malgrat que fa més de dos anys o tres –tres anys ja– que no es creen noves places ni nous organismes judicials, té de forma estructural unes cinquanta baixes permanents de jutges i magistrats, que fins ara suplien amb total satisfacció ja siguin els jutges substituïts o els magistrats titulars. Tot això se'n va en orris amb aquesta reforma imposada pel Ministeri de Justícia.

Això porta a una situació no només de degradació del servei, també, en aquest cas, sinó que ens porta a

situacions ridícules. I em permetré, senyora presidenta, llegir la comunicació que dirigeix la il·lustríssima senyora magistrada jutge degana de Barcelona per demanar jutges substituïts, perquè ho pot fer excepcionalment. Permetin-me que els doni aquesta peça de literatura marxista, vull dir dels germans Marx, perquè després del contracte de la *noche en la ópera* no havia llegit un text digne de Groucho Marx. A qui crida? Crida a «Doña Isabel ics ics» –no direm el nom– «para desempeñar en el Juzgado de Instrucción número 14 de Barcelona» –el 25 d'abril, un dia del 2013. Però, per què la crida? Vagin comptant. «Por tener guardia el magistrado titular del Juzgado de Instrucción número 21, que se hace cargo de la comisión de servicios de dicho juzgado por tener concedida excedencia de cuidado de niños la titular y no poderse recurrir al plan de sustitución por encontrarse el titular del Juzgado de Instrucción número 15 de baja y haber coincidencia de señalamientos con el Juzgado de Instrucción número 16 de Barcelona.» Es decir, «la parte contratante de la primera parte es la parte contratante de la segunda parte». (*Alguns plaudiments.*)

Senyor portaveu de Justícia del Partit Popular, no riui, eh?, perquè aquesta peça la devem al senyor Ruiz Gallardón, que vostè ahir defensava tant quan ens reuníem. No, això fa riure, però fa plorar. Fa plorar perquè vol dir no només l'atemptat que representa a la dignitat i al dret a l'accés a la justícia dels justiciables, sinó una cosa que no hem parlat aquí, és que estem parlant també de treballadors, eh?, treballadors i treballadores –treballadors i treballadores– als quals tracten a «patades», als quals els ensenyen la porta, i fora. I quan interessa els criden, i mentrestant, evidentment, han de mantenir el règim d'incompatibilitats. És a dir, impossibilitat d'un servei públic de justícia digne i no tracte mínimament decent –ja no parlo d'altra cosa que de decència– a uns funcionaris i a uns servidors públics.

I vull dedicar l'últim minut i mig a un tema que ha suscitat –molt de passada, perquè és interessant– la senyora de Rivera, benvolguda. Què passa amb aquesta preocupació perquè *todo ha de ser por oposiciones y nada más que por oposiciones?* I el quart torn, què és? És a dir, podem dir que jutges que fa deu i quinze anys que fan un servei, demostrant amb sentències cada dia, com s'ha dit aquí, que no es revoquen o, en tot cas, no més que la mitjana, i que ens reconeixien, per cert, els magistrats que ens acompanyaven ahir, molts procedents del quart torn, altres d'oposició..., deien: «Escolta, no hi ha cap queixa; ens fan una feina importantíssima; ens estan col·lapsant.» Per què aquesta mania de *los cuervos...*, ai, vull dir de *los cuerpos nacionales?* És que sempre he pensat que aquesta està en l'ADN del seu grup. No tingui..., escolti, ho ha plantejat també el senyor David Fernández: és que el que no funciona és la modalitat d'accés a la justícia. El que cal que accedeixi a la justícia és gent que hagi practicat la justícia, que hagi demostrat la seva capacitat de fer-ho. I, si aquestes persones fa deu i quinze anys que ho fan, no poden continuar-ho fent? No poden fer-ho amb dignitat i no se'ls pot proveir, com s'ha fet amb altres carreres i amb altres *cuervos*, vull dir *cuerpos*, la possibilitat d'accedir-hi a través d'unes proves d'idoneïtat?

Per tant, creiem que és important que aquest Parlament es pronunciï sobre aquest tema, que això ho portem també al Congrés dels Diputats i que, d'una vegada per totes, acabem amb la contrareforma del senyor Ruiz Gallardón, i que, en tot cas, el convidem que, ja que ha generat això, se'n vagi a la cabina dels germans Marx i *pida dos huevos duros más*.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments.*)

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor Sergio Santamaría.

Sergio Santamaría Santigosa

Gracias, presidenta. Bueno, en primer lugar, agradecer el tono jocoso de Salvador Milà en un tema muy serio. (*Remor de veus.*) Por eso mismo..., pero bueno, el tono jocoso lo emplea usted. En cualquier caso, en primer lugar, mi saludo y reconocimiento a los magistrados suplentes y jueces sustitutos que nos acompañan, porque yo, personalmente, y el Partido Popular reconocemos su labor y su actividad de servicio público, porque la justicia lo es, y de primer orden.

Hecha esta previa introducción, quiero, en primer lugar, destacarle a la proponente, señora Calvet, que este diputado que le habla tiene el convencimiento de que la génesis de su interpelación y su posterior moción tuvo lugar en el Departamento de Justicia de la Generalitat. Jo diria en términos coloquiales que se fraguó al alimón entre usted y el señor Gordó, combatiendo para ver quién de los dos se mostraba más combativo, y valga la redundancia, con el Gobierno de España. Sucede que el planteamiento de su grupo y el del Gobierno de la Generalitat presenta severas grietas que lo hacen inviable y demuestran además, que es lo más grave, un desconocimiento absoluto de la importancia del desempeño de la función jurisdiccional; sí, ese poder judicial que ustedes quieren fraccionar saltándose la Constitución.

Insisto en que la Administración de justicia es un servicio público, y eso debería interiorizarlo toda la ciudadanía, porque al fin y al cabo es el destinatario de ese servicio.

Pero, en cualquier caso, y como bien apuntaba la Ley orgánica 8/2012, de 27 de diciembre, que modifica la Ley orgánica del poder judicial, lo que se pretende con esa reforma es posibilitar que la práctica totalidad de los casos, las resoluciones judiciales, en definitiva, sean dictadas por miembros integrantes de la carrera judicial y que la actuación de jueces sustitutos y magistrados suplentes sea excepcional. No se trata de un capricho o una treta del Gobierno de España para perjudicar a quienes han venido desempeñando funciones jurisdiccionales que las leyes reservan a los jueces de carrera. Se trata de poner remedio a una situación extraordinaria que se había institucionalizado, lamentablemente, y que no podía sostenerse por más tiempo; también, además –y eso lo olvidan sobre todo

los partidos de izquierdas–, por razones de ajuste presupuestario exigidos por la actual coyuntura económica, en la que ustedes, gobiernos de izquierdas, tienen muchísima responsabilidad. El malbaratamiento de los recursos públicos que se ha producido en España y en Cataluña viene de gobiernos de izquierdas, y eso deberían ustedes ponerlo también en su debe.

Ya ve, señora Calvet, que, al contrario que ustedes y sus socios de gobierno, el Partido Popular sí que presenta presupuestos, consigue su aprobación y los ejecuta; a ver si aprenden. Lo digo porque esta moción, como otras muchas, pretende desviar la atención.

Y debo recordarles que el derecho a la tutela judicial efectiva del artículo 24.1 de la Constitución especifica en su apartado segundo el derecho de todos al juez ordinario predeterminado por la ley; sí, eso que se llama «juez natural». Y precisamente ese mandato constitucional es el que obliga a la reforma que el Gobierno de España ha llevado a cabo.

Lamentamos, eso sí, las situaciones personales de quienes han venido prestando una función convenientemente retribuida, de la que eran perfectamente conocedores.

Yo, por tanto, no puedo dejar de criticar el oportunismo que exhibe el Departamento de Justicia, con el *conseller* aquí presente y el grupo que le da apoyo, de Esquerra Republicana, porque de lo que se trata muchas veces es de hacer bandera de colectivos para utilizarlos como ariete contra la política reformista del Gobierno de España, que pretende situar en el siglo XXI una legislación decimonónica. Somos conscientes de que hay que vencer resistencias, pero garantizaremos los derechos fundamentales.

Por eso –por eso– es muy importante destacar que lo que dice el preámbulo de la ley orgánica a la que me he referido es precisamente «adecuar la coyuntura al actual contexto económico». Necesitamos una austeridad presupuestaria que nos permita fundamentalmente que las unidades judiciales mejoren la eficiencia y la gestión del servicio público. Debo recordar –debo recordar– que precisamente el gasto público ha sido enormemente elevado en la creación de dotaciones judiciales, y eso hay que revertirlo. El Ministerio de Justicia se ha comprometido a seguir convocando periódicamente plazas de jueces, cincuenta con carácter anual, y, por tanto, eso es algo en lo que se está trabajando.

En cualquier caso, lo que quiero destacar es que es responsabilidad en última instancia del Gobierno de España hacer que la justicia se adecúe a los nuevos tiempos. En eso estamos trabajando, esta es la intensa agenda reformista del Gobierno de España, en contraposición a la nula agenda que el Gobierno de la Generalitat está poniendo en práctica.

Nada más. Muchísimas gracias.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la il·lustre senyora Cristina Bosch.

Cristina Bosch i Arcau

Gràcies, presidenta. Diputats, diputades, conseller, en primer lloc, una salutació per als jutges substituïts i els magistrats suplents que avui ens acompanyen; benvinguts al Parlament. La meua compareixença en aquesta tribuna és per mostrar la nostra posició com a grup parlamentari, el Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Ja els avanço que el nostre vot és favorable a aquesta moció presentada per Esquerra Republicana.

El diputat Santamaría ja ens ha explicat una mica els objectius pretesos de la llei de reforma parcial de la Llei orgànica del poder judicial, la Llei 8/2012, de 27 de desembre. Per nosaltres és una llei que improvisa sobre la millora del servei públic, que ha de garantir el dret de tot ciutadà a la justícia, en lloc de planificar el tipus de reforma que necessita l'Administració de justícia.

Pel que fa al punt d'aquesta llei que afecta les suplències per vacant o baixa de jutges, no hi ha hagut previsió a l'hora de plantejar aquesta reforma, ni tampoc interlocució amb els afectats per aquesta mesura, que s'han sentit menystinguts, ja que en cap moment s'han valorat les seves apreciacions sobre les greus conseqüències que tindrà el canvi de criteri respecte de les substitucions. No solament no s'ha escoltat l'Associació de Jutges Substituïts, sinó tampoc els jutges i magistrats, ni els membres de la carrera judicial, que han posat damunt de la taula dubtes sobre els avantatges d'aquest canvi, dubtes i incògnites, perquè creuen que la proposta no serà operativa.

Diuen que la justícia si no és ràpida no és justa –ho ha dit el Salvador Milà. Per tant, d'entrada, i com va dir des d'aquesta tribuna en el Ple passat el conseller de Justícia, perdre 270 professionals a Catalunya de l'àmbit judicial no sembla massa coherent en un sistema judicial col·lapsat, amb jutjats sobrecarregats de feina, com són els nostres. No ens sobren pas, aquestes places.

Si volem una justícia pròxima, independent, amb jutges compromesos i professionals amb la protecció dels drets dels ciutadans, creiem que anar posant pedaçs a la Llei orgànica del poder judicial no és la millor manera de tenir un projecte global i de futur per a l'Administració de justícia. Així doncs, en un context de jutjats i sales desbordats, resulta inacceptable la desaparició d'aquests 270 professionals que signaven, com ja hem dit, un 30 per cent de les resolucions adoptades.

A partir d'ara, les substitucions les faran els membres de la carrera judicial, els titulars, entre ells, de manera voluntària i retribuïda. Nosaltres creiem que aquesta mesura no tindrà l'efecte que es pretén, perquè els jutges estan desbordats de feina, i aquesta voluntarietat difícilment es podrà donar. Per tant, acabaran sent substitucions obligatòries, dictant normes per les substitucions dels jutjats. I ja tindrem retards en els assenyalaments, en la celebració dels judicis, més assumptes pendents, més col·lapse.

Deixin-me que els en posi un exemple de terres lleidatanes. El jutge de Tremp, al Pallars Jussà, ha de substituir el jutge de Vielha, a la Vall d'Aran; dos jutjats que s'assemblen molt quant nombre d'assumptes que trac-

ten, els dos són de primera instància i d'instrucció, els dos tenen competències en violència sobre la dona, els dos estan de guàrdia de disponibilitat vint-i-quatre hores al dia, 365 dies l'any, els dos tenen al seu càrrec registre civil, els dos presideixen junta electoral de zona en període electoral. Coneixen els diputats i diputades i els presents la zona de la qual els parlo? Al voltant de noranta-cinc quilòmetres de distància pel port de la Bonaigua o pel port de Perves, Pont de Suert. Viable, la substitució? Eficàcia en la prestació del servei?

Ens diuen del Govern central que l'excepcionalitat per la qual es va posar en marxa el sistema de substitucions ja no existeix, i, en lloc de pensar com incorporem aquests professionals, els fem desaparèixer. Totalment injust que no es reconegui la seva professionalitat, demostrada amb els anys que porten d'exercici, i que no s'hagi pensat en la seva incorporació per a donar estabilitat a la prestació del servei públic que ens ocupa. Per tant, creiem que professionalitzar l'exercici de la funció jurisdiccional passa per comptar amb tots els professionals que hi desenvolupen la seva feina, i el jutges substituïts de vegades ho han fet en condicions laborals no gaire justes.

Encara que no tinguem massa competències o competències limitades en aquest tema, el Govern de la Generalitat, deixin-me recordar que el conseller de Justícia també va fer unes propostes el passat Ple. Primer, que es pugui donar als jutges substituïts l'opció d'accedir a la carrera judicial mitjançant oposicions internes de caràcter restringit i afrontar d'una vegada per totes el canvi de sistema d'accés a la carrera judicial i abandonar el torn lliure, únic a Europa. I dos, el compromís de la conselleria de dotar de personal qualsevol nou òrgan judicial.

En aquest sentit, el conseller de Justícia ja va enviar al ministre una carta en què mostrava la seva conformitat amb la proposta de previsió de planta que fa la Sala de Govern del TSJ per a l'any 2014: places de magistrat del social, dos; disset places per a audiències provincials; cinquanta-dos places per a diferents jutjats.

Podríem compartir la idea que cal reformar l'Administració de justícia, diputat Santamaría, per millorar la qualitat...

La presidenta

Senyora diputada...

Cristina Bosch i Arcau

...sí, acabo, presidenta—, però no d'aquesta manera, no en contra dels representants de les associacions implicades i dels membres de la carrera judicial, que ens fan arribar un missatge molt clar que la reforma suposarà una degradació del servei.

Gràcies, presidenta.

(*Alguns aplaudiments.*)

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la il·lustre senyora Gemma Calvet.

Gemma Calvet i Barot

Sí, presidenta. Diputats, diputades, membres assistents..., pel que fa a les esmenes, acceptem perfectament l'esmena del Partit Socialista de Catalunya, aclarint..., en el sentit que ens demanava que suprimíssim el qüestionament respecte del risc de la qualitat de les resolucions judicials que ara mateix es puguin dur a terme. Quan nosaltres vam incorporar aquest paràgraf, ho fèiem a suggeriment dels mateixos col·lectius, perquè és impossible treballar amb qualitat i amb excel·lència en aquestes actuals condicions. De tota manera, com volem arribar a aquest consens, perquè no es malentengui que hi hagi cap risc que existeixen resolucions mal fonamentades, nosaltres suprimim aquesta frase i, per tant, acceptem l'esmena del Partit Socialista.

No podem acceptar l'esmena del Grup de Ciutadans. I no perquè –i així s'ha traduït en la intervenció de la diputada De Rivera– no podem defensar una justícia de castes. Nosaltres creiem que el sistema d'accés a la magistratura és millorable, però estem amb un model absolutament consolidat de substitucions prolongadíssimes durant anys, en unes condicions d'alta precarietat, que han dotat el servei públic d'uns recursos humans que han de ser reconeguts. Per tant, no volem la moratòria, volem la supressió d'aquesta llei i el reconeixement absolut dels mèrits d'aquests professionals. I, si s'ha de reformar el sistema d'accés a la judicatura, que es reformi, ben fet, amb consens polític i amb aprofundiment tècnic, com ho han fet tots els països de la Unió Europea.

Curiosament, les dades de la Unió Europea posen la situació de Catalunya, dintre d'Europa, abans..., és a dir, en les posicions pitjors, però només abans que Turquia. És a dir, no hi han prou jutges per ciutadans.

Miri, senyor del PP, jo li recomano un llibre d'un dels meus mestres, de Luigi Ferrajoli, que es diu *Las fuentes de legitimidad de la jurisdicción* –està en castellà. Aquí explica molt bé un gran jurista que el nexa entre veritat i validesa dels actes jurisdiccionals representa el primer fonament teòric de la divisió de poders i de la independència del poder judicial en l'estat de dret. Sense recursos no hi ha ni independència, ni excel·lència, ni imparcialitat. I sense accés a la justícia –i la Llei de taxes en aquest sentit és un escàndol– no hi ha garantia del funcionament d'aquesta legitimitat del mateix estat de dret, basat en el pilar jurisdiccional.

Per tant, estem parlant de concepcions diametralment diferents sobre la funció de la justícia en l'estat de dret, i aquest ja comença a ser un model que posa en risc el mateix model democràtic i que ens porta a altres models on la justícia ha estat en mans de castes i famílies, i no en mans dels servidors públics, com els que han aguantat la justícia aquests darrers trenta anys.

I per què parlo de servidors públics? Perquè, miri, són persones que, malgrat que no tenen reconeixement, de vegades, ni tan sols dels mateixos col·lectius, han estat resolent, resolent, resolent i treballant de forma permanent a tot Catalunya, i a la resta de l'Estat, en unes condicions de màxima dedicació. Són persones normals i corrents, excel·lents juristes que, a més, han estat fent funcions de servei públic.

Per tant, no hi ha argument que combati aquesta posició majoritària de tots els grups parlamentaris. Nosaltres no volem una justícia de castes, volem una justícia de qualitat, democràtica, imparcial i independent. I no intenti barrejar arguments polítics, perquè aquí no s'han fet. I prova d'això ha sigut el tarannà i el to de tots els portaveus del diversos grups parlamentaris.

Els demano que s'ho repensin, que s'ho repensin de forma immediata, perquè el que està en perill és la democràcia.

(Aplaudiments. Pausa. Sergio Santamaría Santigosa demana per parlar)

La presidenta

Senyor Santamaría, sí...

Sergio Santamaría Santigosa

Voy, presidenta. Muchísimas gracias. Brevemente, señora Calvet, las cifras desmienten su intervención. Me refiero a un informe del Consejo de Europa, datado el 20 de septiembre de 2012; según los datos de este informe, España cuenta con 10,2 jueces por cien mil habitantes, cifra similar a Francia e Italia.

A continuación, el informe subraya que España es el sexto país europeo con mayor presupuesto público para la justicia.

También le digo que el número de fiscales en España es superior al de la práctica totalidad de los países de Europa.

En definitiva, actualícese, no haga demagogia porque, como digo, las cifras la desmienten rotundamente y categóricamente.

Nada más.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Senyora Calvet...

Gemma Calvet i Barot

Senyor Santamaría, no sap com m'alegro que em parli d'aquestes xifres. Sap qui les ha fetes, oi, aquestes xifres? El seu ministeri. I sap què hi ha incorporat, oi, aquí? *(Remor de veus.)* Sí, sí..., són les que ha ofert en el Consell d'Europa. I sap què incorpora aquí? Les xifres dels jutges de pau. Si us plau... –sí us plau.

I és més... –i és més–, li he de recordar una cosa: nosaltres no tenim encara el consell català de la justícia, el dia que el puguem tenir ja farem les xifres ben fetes, no es preocupi.

(Alguns aplaudiments. Ferran Pedret i Santos demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Pedret, demana...?

Ferran Pedret i Santos

Senyora presidenta, per al·lusions i contradiccions, perquè veig que el senyor Santamaría té una certa confusió a l'hora de qualificar les agendes...

La presidenta

Doncs, trenta segons... –trenta segons.

Ferran Pedret i Santos

...una certa confusió a l'hora de qualificar les agendes: l'agenda transformista i, fins i tot, transformadora era la dels governs d'esquerres que ell criticava; l'agenda del seu govern i, especialment, la del Ministre de l'Interior és una agenda profundament contrareformista. Gràcies a això, alguna revista satírica ha descobert una nova ubicació en l'escala ideològica, que és que és un govern d'ultracentre.

La presidenta

Passem... (*David Fernández i Ramos demana per parlar.*) Senyor Fernández...? (*Pausa.*) Senyor Fernández...

David Fernández i Ramos

Per rigor estadístic. Només per contestar al senyor Santamaría que, efectivament, coincidim: deu jutges per cada deu mil habitants, la mitjana europea és de 21,3; Moldàvia i Albània, 12; Ucraïna, 14; Portugal, 17; Grècia, 20; Alemanya, 25; l'Estat espanyol ocupa el lloc trenta-sisè del rànquing europeu.

No faci allò de «feta la llei, feta la trampa», i aprengui a comptar.

(*Alguns aplaudiments. Santi Rodríguez i Serra demana per parlar.*)

La presidenta

Senyor Rodríguez..., com?

Santi Rodríguez i Serra

Per una qüestió d'ordre. Ens agradaria saber exactament en quin article del Reglament es dona la paraula en un diputat per «rigor estadístic»?

(*Alguns aplaudiments.*)

La presidenta

Senyor Rodríguez, ha estat per contradiccions. El seu diputat...(*Fora remor de veus.*) Senyor Rodríguez, si us plau!

Passem a la votació.

(*Sergio Santamaría Santigosa demana per parlar.*)

Senyor Santamaría no dono la paraula per segona vegada, i ho saben; no la dono.

(*Remor de veus.*)

Passem a la votació de la moció.

Comença...

Senyor Millo? (*Pausa.*)

Ha estat aprovat per 102 vots a favor, 18 en contra i 9 abstencions.

(*Alguns aplaudiments.*)

Moció

subsegüent a la interpe·llació al Govern sobre les polítiques de prevenció i extinció d'incendis (tram. 302-00045/10)

Passem al següent punt de l'ordre del dia. El següent punt de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpe·llació al Govern sobre les polítiques de prevenció i extinció d'incendis, presentada pel Grup Socialista. Té la paraula el senyor Xavier Sabaté.

Xavier Sabaté i Ibarz

Moltes gràcies, presidenta. Es tracta, efectivament, d'una anomenada «moció dels incendis». I els incendis, com em recorda ara el conseller d'Agricultura, l'honorable conseller Pelegrí, comprenen també la prevenció. Efectivament, no és una moció per a l'extinció només, malgrat que també hi és present el conseller Espadaler. Igualment com en la interpe·llació, centrem la nostra proposta, les nostres propostes –les nostres vuit propostes, que han esdevingut dotze, al final, perquè hi ha hagut nombroses aportacions dels altres grups parlamentaris–, les centrem en la prevenció, efectivament; la meitat dels dotze punts, diria, o més, tracten de prevenció, encara que ja estem davant de la campanya dels incendis; una campanya que se'n ha volgut convèncer que ha de ser flexible o modular, en paraules del conseller d'Interior, però que nosaltres pensem que les campanyes són el que, per sort o per desgràcia, ens porti la climatologia i la sequedat del bosc; i, per tant, no les podrà modular el Govern en funció de les seves disponibilitats o del seu criteri, sinó que estem a l'albor del que ens presenti la climatologia.

Jo no m'imagino, conseller Espadaler, dient als bombers a les vuit de la tarda, si hi ha un incendi que crema, que se'n vagin cap a casa. (*Veus de fons.*) No ho farà, ja ho sé. Per tant, és bastant imprevisible preveure en aquests moments, valgui la redundància, de quina manera es podran modular les campanyes. Per això diem que s'ha de posar molt d'èmfasi en la prevenció i, evidentment, també en l'extinció.

I ja, avançant-me al que han aportat gairebé tots els grups parlamentaris, els diré que, com després en el torn de fixació de posicions o d'acceptació d'esmenes, hem acceptat esmenes de tots els grups que han tingut a bé presentar-ne. I, per això, finalment creiem que és una moció que pot despertar el consens. I no és casualitat, parlem de més d'un 60 per cent del territori del nostre país que està afectat. Les masses boscoses del nostre país són d'aquest ordre, d'aquesta magnitud.

I tenim un any en què els boscos estan millor pel que fa a la vegetació i com a l'hivern i a la primavera ha

anat la climatologia, però pitjor també per aquest motiu, perquè el sotabosc ha crescut molt i creix encara aquests dies.

És una campanya que haurem d'afrontar amb menys recursos que mai, perquè, des del punt de vista de recursos humans i recursos materials, el Cos de Bombers està menys dotat.

És una campanya que haurem d'afrontar –i ho dic en primera persona del plural perquè penso que tots hi hem de sentir implicats– amb un clima laboral pitjor que mai, i la prova la varem tenir, desgraciadament, la passada setmana a les portes d'aquest mateix Parlament.

I és una campanya que haurem d'afrontar, finalment, tal com va reconèixer el conseller d'Interior, i crec que és inèdit que un conseller, en les circumstàncies en què estem en aquests moments, ho hagi reconegut, però jo li agraeixo que ho hagi fet, amb una dificultat afegida –i ho va dir en la mateixa comissió–, que és que no tenim pressupost. I vostè, conseller, va dir..., sí, està recollit a les actes, si no, s'ho repassa, no sé si va ser un lapsus per part de vostè..., però és veritat. Si va ser un lapsus, jo li dic que va tenir un lapsus encertat en aquest cas, perquè no disposar de pressupost dificulta... –vostè..., crec que ho va dir amb aquestes paraules, ho repassaré–, dificulta la gestió també –la gestió també– de la prevenció i de l'extinció dels incendis.

Un pressupost... –li ho vull recordar, com ho recorda aquests dies sovint la meua companya Rocío Martínez-Sampere–, que és un pressupost que va elaborar –encara que a vostès no els agradi ara– Convergència i Unió amb el Partit Popular, i al qual ara, darrerament, dóna suport Esquerra Republicana; les coses de la política de vegades porten aquestes coses tan estranyes.

Doncs, en aquestes circumstàncies, president, senyores i senyors consellers, senyores i senyors diputats, presentem aquesta moció, que espero que gaudeixi del màxim suport possible.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, diputat. Hi han presentat esmenes cinc grups parlamentaris. I, per a l'exposició de les esmenes, té ara, en primer terme, la paraula la diputada Hortènsia Grau, en nom d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Hortènsia Grau Juan

Gràcies, president. Abans de parlar de les esmenes, una prèvia: a mi m'hauria agradat en aquesta moció i en tota la negociació de les esmenes una mica més de rigor, perquè parlem de coses que el departament ha acceptat que no existeixen, com és el pla d'usos forestals, que aquesta figura no la contempla la legislació. En canvi, hi ha una altra figura que sí que contempla la legislació, que és el Pla d'ordenació de recursos forestals, el PORF, que són els que s'han de fer i que, a més, es van començar a fer en la passada legislatura,

concretament, el de la Catalunya Central, el de Girona, i aquestes esmenes el Partit Socialista no les ha acceptades, però és on hauríem d'anar treballant, a veure què passa amb aquests PORF que s'havien d'haver fet, no s'han fet, i que esperem i suposem que en el Pla general de política forestal, que esperem que el conseller ens vingui a presentar en seu parlamentària, igual que ha fet amb tot el sector, puguem conèixer què passa.

És una llàstima que no hàgim aprofitat per aprovar més qüestions, perquè sí que és una moció que interpel·la els dos consellers, però, ja que amb les compareixences de..., quan presenten la campanya d'incendis, de prevenció 2013, sempre, si m'ho permeten, eh?, si em permeten la llicència, qui rep més acostuma a ser el conseller d'Interior, i hi ha tota una part de prevenció que, potser, amb aquesta moció hauríem pogut anar més enllà i haver-la treballat més a fons. No ha sigut així..., bé, ho farem a partir de propostes de resolució i quan ens presentin el pla.

Però sí que hi ha dos temes que crec que és una llàstima no haver-los pogut incorporar, un són els perímetres de les urbanitzacions, que els mateixos alcaldes de Convergència reconeixien que era insuficient la dotació per fer les franges perimetrals; un altre punt són els perímetres de protecció prioritària dels massissos. Conseller, cada vegada, des de l'any 2011, cada vegada que presenta el Pla de prevenció li pregunto quants perímetres tenim fets en els massissos i no aconsegueixo saber-ho ni aconsegueix-ho trobar-ho a la pàgina web.

Tenim una altra qüestió, que tampoc s'hi ha incorporat i que també considero que és una llàstima, perquè..., recordem que els efectius que intervenen en incendis i en la prevenció no només són bombers, també hi intervé el Cos d'Agents Rurals, un cos que fa temps que reivindica una sèrie de qüestions que té pendants i que no se n'ha sortit; i, per tant, jo aquí, aprofitava per posar algunes de les qüestions que ells tenen pendants, algunes, que provenen justament de quan es va fer la Comissió d'Investigació, d'Horta de Sant Joan. Llavors, jo volia recordar als membres del partit que dóna suport al Govern que tot allò amb què es va ser tan exigent i tan bèl·ligant en aquesta comissió, eh?, que ara s'intenti complir.

Resulta que molts d'aquells aspectes, moltes d'aquelles recomanacions no s'han complert, i, en concret, en el cas d'agents rurals, n'hi han que no s'han complert i n'hi han algunes que és que no impliquen pressupost, que crec que passen per una voluntat de canviar les coses.

Hi havia també qüestions de transparència, pel que fa, doncs, per exemple, a publicar les dades a la web. Des del 2009, no hi ha dades de les actuacions d'agents rurals. Hi havia també el cas famós de les reserves de caça, de a què dediquem els agents rurals: si els dediquem a fer d'agents de caça o a fer prevenció.

I, per últim, també hi havia qüestions relatives a les ADF. Les ADF que tampoc sabem si, a part de la subvenció, de la convocatòria de subvenció que ha fet la Diputació de Barcelona, per part del departament hi haurà una subvenció.

Per tant, en aquest sentit, estic contenta que el senyor diputat Sabaté hagi incorporat algunes de les esmenes que nosaltres fèiem, però crec que hem perdut l'oportunitat de poder treballar qüestions més a fons, com són aquestes, els perímetres de protecció, el tema del Pla general forestal, el tema dels PORF i altres qüestions.

Jo vull suposar o..., bé, suposo que, conseller, ens vindrà a presentar en seu parlamentària el pla.

També vull suposar que en la propera llei de mesures fiscals o llei d'acompanyament tindrem mesures fiscals pel que fa als propietaris forestals, i no només propietaris, a qui faci aportacions. És a dir, podem fer una política fiscal, tant amb el que és l'impost, l'IRPF, com amb els temes de successions, com amb els temes d'impost de societat, que afavoreixi la xarxa de custòdia, que afavoreixi les figures de custòdia del territori; suposo que ho tindrem en la propera llei, o potser està en la Llei general d'ordenació forestal.

I també espero que en aquesta llei general d'ordenació forestal hi hagi tota una sèrie de qüestions de prevenció, de biodiversitat, que fins ara han estat una mica absents de les polítiques del seu departament.

Gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, diputada. En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té ara la paraula l'il·lustre diputat senyor Joan Recasens.

Joan Recasens i Guinot

Gràcies, president. Consellers, diputats, diputades, crec que hem perdut una oportunitat, hem perdut una oportunitat de fer, d'aprovar una bona moció i de fer-la amb una aprovació més àmplia, i de treballar-la amb més profunditat. Hauríem pogut fer-ho i ho han deixat passar. Tinc la sensació que tenim al davant una macedònia que no sabem el gust que tindrà; hem anat acceptant coses a darrera hora i no sabem si encaixaran, no encaixaren, o si s'escauen o no s'escauen.

I ens sabrà greu, a nosaltres ens sabrà greu haver de votar en contra de propostes que s'han acceptat a darrera hora, presentades, en aquest cas, per Iniciativa, perquè és que no les hem pogut treballar, i això..., amb deu minuts o amb vint minuts, francament, sap greu no poder estudiar i donar resposta a propostes que probablement tenen molt de positiu.

És evident que sí que votarem a favor les esmenes que ja inicialment havíem presentat nosaltres i que s'havien acceptat pel grup proponent, que és la de presentar l'any 2013 l'actualització del pla d'usos forestals ja redactat; és a dir que el Govern ja té elaborat el nou Pla de política forestal.

La segona que és presentar al Parlament abans del final del 2014, tot i que el nostre compromís era fins a final de legislatura, una llei de boscos elaborada amb participació i consens dels sectors implicats; el Pla general de política forestal és una actualització de l'ante-

rior, que va ser àmpliament consensuat. El compromís de Convergència i Unió, com deia abans, era aprovar la Llei de boscos durant la present legislatura, i el que fem és avançar-ho a l'any següent.

Pel que fa a..., aquí hi ha un punt que ens sap especialment greu, perquè es pot interpretar malament, que és «concertar amb els ajuntaments una acció urgent per complir amb la normativa de les franges de protecció». Aquí s'accepta una esmena que suposa un increment de partida. Nosaltres no podem... Totes aquelles que suposen un increment de la despesa, si no és que algú ens ajudés d'una manera molt immediata... (*Veus de fons.*) Sí, l'estic mirant a vostè, senyor Calbó, a vostès. Si ens ajuden d'una manera molt immediata i ens porten els recursos suficients, tant en aquesta com en les altres, probablement hi podríem donar resposta.

Val a dir que s'ha fet un esforç continuat, en aquest sentit, en la neteja de franges de protecció, tal com van dir tant el conseller Pelegrí com el conseller Espadaler en la seva compareixença: gairebé el 70 per cent de les franges d'urbanitzacions estan realitzades, i, amb caràcter bianual, es continuen convocant ajuts per anar desenvolupant les que resten pendents.

Aquí s'ha de destacar el treball conjunt de Generalitat, diputacions i ajuntaments, que està sent molt positiu per anar avançant en la conclusió d'aquestes franges.

Després hi ha un altre aspecte que sí que nosaltres no hi podrem votar a favor. No hi podrem votar a favor perquè aquí es vol donar la sensació que la campanya, doncs, s'improvisa, i estic parlant del punt sisè de la moció, en què s'ha acceptat una esmena d'Esquerra Republicana, que la millora, que és continuar negociant amb els sindicats de bombers, etcètera, que la millora, però el que nosaltres no podem és donar la sensació, escolti, que no hem dialogat, que no tenim voluntat de diàleg, que a partir del setembre es continuarà dialogant i que, evidentment, aquesta campanya, com es va dir tant en la interpellació com en la compareixença dels consellers, no es fa d'una forma improvisada, en funció del temps, ni «des de Barcelona», em sembla que es va dir, sinó que s'ha fet des de Bombers i, per tant, d'una manera rigorosa.

És per això que, en aquest punt, nosaltres el que diem és: «Ecolti'm, ara no podem seguir negociant. Negociar sempre, parlar sempre, però amb una campanya que comença d'aquí a deu dies..., escolti'm, comencem-ne a parlar per a la següent a partir del dia 16 de setembre.»

La resta d'esmenes presentades nosaltres les votarem a favor, pel que fa als punts 4, 5 i 8, entenent que el 8, tal com es va dir a la compareixença dels consellers..., diuen: «Amb el compromís que els mitjans materials de què es disposarà a la campanya d'aquest estiu no seran inferiors als del 2012.» Això ja es va dir..., ja es va dir que seria així. Per tant, hi votarem a favor.

I les quatre que estan..., les quatre darreres, una del Partit Popular i tres d'Iniciativa..., algunes per qüestions de calendari, perquè no hi ha temps, i hi han coses que requereixen el seu temps, encara que sigui poc, però no tan poc.

Senyor Calbó, i el que he dit a Iniciativa ho repetixo. Segurament, de ben segur que hi han coses que les hauríem pogut aprovar, però la manca de temps, la precipitació i les presentacions i acceptacions de darrera hora ens impediran donar-los suport.

Gràcies, president, consellers, senyores i senyors diputats.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor Pere Calbó.

Pere Calbó i Roca

Gràcies, presidenta. Miri, ja li ho dèiem en la darrera comissió, però avui ho reiterem, no?: any 2012, 15.025 hectàrees forestals cremades, un any molt preocupant, un mal any en matèria d'incendis forestals; de fet, en la sèrie històrica des de 1986 és el quart any on hi han hagut més hectàrees forestals cremades a casa nostra.

Nosaltres, i sense desmerèixer, evidentment, la moció, que ens sembla, després de donar aquesta dada, una moció molt pertinent, doncs, sí que, malgrat el títol, hem vist que es centrava més en aspectes de la prevenció, i està molt bé, i en la gestió forestal. Per això les nostres esmenes, i després m'hi referiré, s'han centrat una mica més en els aspectes de prevenció, perquè veiem que la primera part estava abordada amb tota amplitud.

Però el que sí que constatem és que abordem una campanya forestal enguany sense cap garantia, perquè els mateixos consellers que tenim aquí van reconèixer que se'ns feia una proposta de campanya forestal sense saber quin serà finalment el pressupost i de què podran disposar. I aquesta és la realitat que vostès ens van presentar. Per tant, hem de fer un acte de fe i creure que encertaran en les seves previsions. I si no encerten? Quines són les conseqüències que vostès errin en les seves previsions?

Per tant, escolti, en política no fem actes de fe, el que demanem és rigor en la gestió i que el que vostès presentin es pugui sustentar amb l'aprovació d'un pressupost. Si no, li ficaré un exemple. Ara hem conegut quina ha estat la liquidació en l'àmbit del Departament d'Interior de la campanya forestal 2012: 900.000 euros menys gastats del que van dir que es gastarien. Ens explicaran en què han gastat menys? En què els ha sobrat els diners? És també un debat per poder abordar amb rigor i serietat l'actual campanya.

Miri, les nostres esmenes, per una banda, fan referència a un incompliment, de nou... Senyor Recasens, nosaltres tenim molt de temps, i el Govern de la Generalitat incompleix constantment. Per tant, ja no és una qüestió de temps, és una qüestió de voluntat política. Perquè nosaltres el que demanàvem és que es presentés ja a l'anterior legislatura, i vostès van adoptar aquest compromís, un projecte de Llei de regulació dels serveis de prevenció i extinció d'incendis i de salvaments. És més, i demanem disculpes a Iniciativa per Catalunya, perquè ells en van presentar un i vàrem dir:

«No, com hi ha un compromís del Govern que aviat ho presentarà, esperem que ho presenti el Govern.» Per tant, demanem disculpes. Però l'incompliment és del Govern; ha faltat a la seva paraula. Per tant, temps? Escolti, és que no és una qüestió de temps, és una qüestió de manca de voluntat política, perquè vostès incompleixen els seus compromisos.

La segona esmena anava referida a uns aspectes, també, que és planificar..., que nosaltres enteníem que un govern seriós ha de fer, que és planificar amb rigor i dintre del marge pressupostari que té. I per això demanàvem que planifiquessin, en primer lloc, i es dotés, en segon lloc, el nombre de bombers que necessitarem al llarg d'aquesta legislatura, i com poden cobrir aquestes necessitats, referint-nos també tant als bombers professionals com als bombers voluntaris, i també fer una previsió de com s'aplicarà la promoció interna dels bombers d'escala tècnica, els caporals, els sergents i els oficials.

Aquesta esmena no ha estat acceptada, però em sembla que és el que té molt sentit, que és que el Govern planifiqui dins dels marges que té com es pot cobrir aquesta qüestió, i que apliqués una cosa que és evident, que és el que li permet la llei, és la taxa de reposició que podia cobrir determinat nombre de places.

Per tant, de les dues esmenes que nosaltres hem presentat, la primera, que m'hi he referit abans, que és aquesta del projecte de llei, ha estat incorporada. I, ho torno a dir, és un incompliment de nou del Govern de Convergència i Unió.

Nosaltres sí que volem fer un esment, i és que hi han esmenes que tracten un objecte i s'aprofita per parlar d'altres qüestions que no tenen a veure amb la prevenció i extinció d'incendis. I, per tant, a aquest tipus d'esmenes nosaltres no hi podem donar suport. I ens referim concretament a la que es refereix el punt setè, en què s'aprofita per demanar derogacions d'altres lleis que no tenen res a veure en la matèria. I altres vegades també s'utilitzen conceptes que nosaltres no ens hi sentim representats, com és l'esmena que s'ha presentat, transaccional, al punt 2, sobretot per l'expressió final, i que nosaltres aquí ens hi abstindrem.

Mirin, la conclusió és clara quan parlem d'incendis: és una moció oportuna; quan l'any passat va ser el quart any amb més hectàrees cremades, és oportuníssima aquesta qüestió; quan abordem una campanya forestal on hi han dos consellers que ens presenten un pla sense un suport pressupostari i sense la garantia que allò es podrà complir pressupostàriament, és oportuníssima, i quan a més se'ns diu, i és així d'evident, que estem en una situació de risc i que aquest risc es pot intensificar depenent de com evolucioni la climatologia, també estem amb una moció oportuníssima.

Per tant, el que nosaltres demanem és quina garantia tenim d'abordar aquesta campanya forestal si els dos màxims responsables d'executar-la ens reconeixen que no tenen el pressupost i no saben si es podran complir les seves previsions?

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula l'il·lustre senyor Matías Alonso.

Matías Alonso Ruiz

Gràcies, presidenta. Senyors consellers, senyores i senyors diputats, primer de tot vull tenir unes paraules d'homenatge, de reconeixement als professionals i als voluntaris que participen en tasques tan importants, en l'extinció d'incendis i en la lluita contra el foc, i també de forma molt especial a les seves famílies, especialment a aquelles que han patit, doncs, la pèrdua d'algun dels seus membres en aquesta lluita que ens ha de comprometre a tots, com és la lluita contra el foc.

Conservar i protegir els nostres boscos és fonamental, té una importància cabdal; són un dels patrimonis més valuosos de què disposem, no només per la funció ecològica, sinó també per la funció social, perquè són una font de riquesa, perquè són una font de treball.

La lluita contra els incendis forestals, per tant, és fonamental. Combatre els incendis forestals ha de ser prioritari; ho ha de ser pel Govern de la Generalitat i per totes les administracions públiques que hi estan implicades en major o menor mesura.

Aquesta lluita ens ha d'implicar a tots i s'ha de basar a enfortir l'educació i la conscienciació del conjunt de ciutadans. Això s'ha de fer des de les escoles i s'ha de fer mitjançant els mitjans de comunicació, fent èmfasi en la importància cabdal que té el sector forestal, que tenen els nostres boscos i que tenen les nostres forrests per a tots.

La campanya 2013, ja s'ha dit, no pinta massa bé; no pinta massa bé des del punt de vista dels recursos, fonamentalment: si hi han menys recursos finalment, si hi han menys recursos econòmics, també hi hauran menys recursos humans, menys recursos tècnics, probablement, per combatre els incendis.

Aquesta moció que presenta el Grup Socialista, ho ha dit el senyor Sabaté, és una moció que es basa fonamentalment en la prevenció, que vol treballar en la prevenció, però també en la lluita contra els incendis i a disposar dels mitjans necessaris.

Ja sabem que no es disposa gairebé mai dels recursos suficients, i a més a més la tipologia dels nostres boscos, sovint també les condicions meteorològiques, dona lloc que en ocasions tots els recursos del món siguin insuficients. Ens hem trobat sovint amb el fet que aquestes condicions meteorològiques i les mateixes condicions dels boscos donen lloc a focs tan virulents que els mitjans disponibles queden absolutament desbordats. Amb això hi hem de comptar.

Per tant, cal impulsar el compromís de totes les administracions, també les municipals, en l'acompliment de les normes bàsiques contingudes a l'Infocat per a la prevenció d'incendis forestals; cal impulsar les condicions necessàries per part de les administracions públiques per aconseguir posar en valor la gestió adequada dels boscos i la utilització de biomassa com una energia alternativa als combustibles fòssils, i cal

assegurar els recursos mínims necessaris i suficients, les dotacions dels parcs i de les columnes mòbils per millorar les condicions de treball dels bombers i de tot el personal implicat en la lluita contra incendis.

Esperem que els propers pressupostos de la Generalitat, quan es converteixin en una realitat, doncs, mantinguin una partida suficient que en els darrers exercicis potser ha estat al voltant dels 24 milions d'euros, aproximadament, en el que és la despesa directa amb l'extinció d'incendis forestals, que és del que estem parlant.

El Grup Parlamentari de Ciutadans ha presentat dues esmenes, una al punt 2, més aviat d'estil. Hi ha hagut una transacció acceptada pel partit proposant amb Convergència i Unió i amb Esquerra. Es manté, doncs, aquest estil que no ens acaba d'agradar, però en el fons hi estem d'acord, i, per tant, no ens hi oposarem.

I n'hem presentada una altra, al punt 4, perquè és molt difícil que el Govern de l'Estat pugui tirar enrere un real decret llei que fa més o menys un any que ha aprovat, i, per tant, el que proposem és que en el seu desenvolupament reglamentari, doncs, es permeti, s'hi incloguin ajuts econòmics que potenciïn l'ús de la biomassa per a la producció elèctrica.

La resta d'esmenes presentades per gairebé tots els grups parlamentaris, fins i tot penso que les que no han estat acceptades, milloraven també aquesta moció; però, en tot cas, és voluntat del grup proposant acceptar les que ha acceptat i nosaltres hi donarem suport.

Moltes gràcies, presidenta, consellers, senyores i senyors diputats.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'il·lustríssim senyor Dionís Guiteras.

Dionís Guiteras i Rubio

Gràcies, presidenta. Consellers, diputades, diputats, també voldria començar la meua intervenció agraint l'esforç que fan els cossos dels bombers, els agents forestals, les ADF i també un col·lectiu del qual no s'acaba de parlar mai, i permeteu-me que faci una menció especial al Quim, de cal Pastor, que és de Castellcir, d'un poble del Moianès, que en els darrers grans incendis de finals dels 90 –al Moianès vam rebre molt, també– i me'n recordo que marxàvem tots dos de Castellcir quan van avisar a totes les ADF que ens mobilitzéssim, i, quan anàvem cap a Sant Quirze, en veure l'incendi, es va posar a plorar com un nen petit. A mi em va afectar moltíssim, i no plorava perquè li feia pena que es cremés la seva finca, es cremava la finca d'un altre. I d'aquesta gent mai en parlem. Valgui aquí el meu record. No és mort, gràcies a Déu, i encara donarà molta guerra apagant focs, si és que tenim la desgràcia que ens toqui això, no?

Per què dic això? Perquè, al final, una gran iniciativa, que era la moció presentada pel diputat Sabaté, amb aportacions de tots els grups, i on ens hem posat tots d'acord, no podem acabat de plasmar aquest acord

perquè ho hem fet –i valgui..., jo em poso, el primer, culpable– bastant malament. Per què?

Ara parlaré com a alcalde. Com a alcalde, quan em prometen diners i no me'ls garanteixen, em fan una jugada de les grans, i fins i tot a vostès, si els prometen un crèdit o una pòlissa de crèdit i després no es compleix, els fan una gran jugada. I, algunes de les esmenes que es presentaven, van lligades a això. I quan, per exemple, parlem d'urbanitzacions i de franges de seguretat, que hi estem absolutament tots d'acord, és que..., és un tema de tant de consens que fa ràbia... –perdonin que els ho digui d'aquesta manera, però–, fa ràbia que no ens posem d'acord perquè ho fem de maneres que, a vegades... Jo no he vingut aquí a fer esgrima parlamentària. Hem de solucionar problemes i hem de ser conscients de quina és la realitat que ens envolta. I, clar, si a mi com a alcalde em diuen que a les urbanitzacions que tinc allà jo m'he de gastar uns diners que algú em pagarà un dia i no hi són, doncs..., no anem bé. Per tant, em sap molt de greu que no puguem posar-nos cent per cent d'acord en tot, tot i que en el fons sí que hi estem, però perquè ho hem fet... –ho hem fet, reconeguim-ho–, ho hem fet molt malament –ho hem fet molt malament.

Agraeixo al Partit Socialista que accepti aquelles esmenes que hem presentat. S'han fet amb la voluntat de buscar el màxim consens possible, i de la bateria d'esmenes que ha presentat la diputada Font, d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa... (*remor de veus*) –perdó–, doncs, aquesta bateria d'esmenes que heu presentat, doncs, que hauríem pogut treballar-les junts i desenvolupar-les bé. Com que no hem pogut travar si van o no acompanyades de partida pressupostària, si són o no són realistes –en el compliment, eh?, no en el fet que siguin de llarg recorregut–, doncs, no hi podem votar a favor.

I quin missatge enviem a la societat? Espero –ho espero i ho desitjo– que el missatge que enviem al col·lectiu de bombers, ADF, propietaris forestals, ajuntaments i a la societat en general, i fins i tot al Quim, de cal Pastor, que no es pensin que som uns incendiàries en comptes d'apagar foc.

I aquesta és la sensació que tinc. Em sento un veritable..., veritable «tonto», no arribant a un acord de coses que haurien de ser d'*abc*, que no haurien de ser esgrima parlamentària, que s'haurien de preparar amb temps, que s'haurien de discutir perquè és que són de sentit comú, i si les esmenes que ha presentat Ciutadans són de sentit comú –clar que sí!–, i les del Partit Popular, les d'Iniciativa... Bé. No ho sé, expresso la meva frustració perquè coses que tenen sentit comú no es puguin votar i desenvolupar.

No esgotaré més el temps. Jo volia exposar aquesta situació. Endavant amb la votació, i que Déu hi faci més que nosaltres.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments.*)

La presidenta

En nom del Grup Mixt, el senyor David Fernández.

David Fernández i Ramos

Gràcies, presidenta. Els que som ateus només ens podem encomanar als bombers, afortunadament. Sobre la posició de la CUP - Alternativa d'Esquerrers hi votarem a favor. Abans, que no me n'oblidi, una salutació, doncs, càlida als treballadors de Hewlett Packard que estan avui a les portes del Parlament, en una vaga indefinida perquè no s'apliqui l'article 41, injustament i brutalment, de la reforma laboral.

Però, dit això, la proposta presentada pel Grup Socialista té tres àmbits de proposició: la gestió forestal, l'ús de la biomassa com a recurs energètic i les polítiques de prevenció i extinció d'incendis. I els abordarem per separat.

Pel que fa a la gestió forestal, no cal dir que som un país de boscos, de boscos absolutament degradats, absolutament abandonats per la deixadesa acumulada durant dècades i per institucions públiques, també per privats. I la proposta aconsella, doncs, una actualització del pla d'usos forestals i insta també el Govern per una llei de gestió dels boscos.

La CUP defensa totes dues mesures, i òbviament amb les reflexions crítiques pertinents, no? El 60 per cent de la superfície d'una part del nostre país, de Catalunya, és forestal. Els boscos tenen una capacitat productiva enorme, no utilitzada. S'importa la meitat de la fusta que es consumeix. S'exporten dos terços de biomassa. El sector forestal pesa poc en el PIB, ocupa poca gent, en podria ocupar molta més. La mitjana d'inversió per als boscos catalans és proporcionalment escandalosa respecte a l'Estat espanyol: 15 euros per hectàrees, 3 euros per habitant, respecte a 51 euros per hectàrea i 20 euros per habitant; i la gestió silvícola és, a parer de la CUP, l'única garantia de conservació dels boscos.

Nosaltres som del parer que els incendis... –ja ho vam traslladar així a la comissió pertinent–, que els incendis sobretot s'apaguen a l'hivern. Però, en tot cas, pensem que la inversió pública ha de centrar-se també en la gestió forestal.

Pel que fa a l'ús de la biomassa, no tindrem temps. És obvi que és una alternativa viable, de futur, que Catalunya en produeix, gairebé 200.000 tones, de les quals només se'n consumeixen 60.000 –135.000 tones van anar a parar a Sardenya. Ens preocupa també que és una font energètica específica i que, si té origen forestal, és eficient i eficaç, però que si és un cultiu energètic especulatiu, doncs, perd la seva vàlua.

La biomassa és important com a mecanisme per obtenir calor i electricitat, però sobretot, en requerir molta –molta– calor, és primer una font de calor i pot tenir com a subproducte l'electricitat. No hi entrarem, és un llarg debat. Per nosaltres, hi ha el risc que es desenvolupi sota criteris d'especulació energètica i de viabilitat tècnica dubtosa i no cap a un canvi de model que implicaria –en el cas de casa nostra, si es fes correctament, doncs– una font de produir calor, que deixaria de cremar, deixarien de cremar 200 milions de litres de gasoil, que disminuiríem la dependència energètica, que milloraríem la gestió dels recursos naturals, que dina-

mitzaríem, econòmicament i culturalment, els sectors culturals i de muntanya, i que apagaríem els incendis a l'hivern.

Respecte a l'últim punt, i el que més consideracions mereixeria, doncs, és obvi que és el de les polítiques forestals. Aquest grup està obertament en contra de com s'ha bastit la campanya. És obvi que som un país que crema, que som un país mediterrani i que, per tant, l'últim que podem fer és fer-ho el millor possible, minorar l'impacte, disminuir les conseqüències i limitar els efectes sobre la vida humana i sobre el territori.

Però ens preocupa, òbviament, el tancament de les torres de guaita sense estudi econòmic. Tanquem els ulls del departament. Ens preocupa la retallada acumulada, no només per aquest Govern, també, des del 2009, en un 60 per cent en la capacitat extintora d'aquest país. Això és un drama, literalment, de mig milió d'hores a 215.000; ens preocupa com s'orienta la campanya de Sant Joan; ens preocupa el tancament acumulat de vint-i-quatre parcs d'estiu o casetes en mal estat –no anem a discutir pel llenguatge–; ens preocupa no tenir clar el pressupost de la campanya, si s'orienten..., no sabem on van 24 milions d'euros. Tenim clar que som intensius en mitjans aeris. En hores extres, 3 o 4 milions. Que som intensius en bona voluntat ciutadana, però la tecnologia digital no ho solucionarà tot.

I, finalment, també, hi ha un incompliment manifest del que es va dir en aquesta mateixa casa, el Grup de Convergència, a les conclusions de l'incendi d'Horta de Sant Joan, que deia, no?, que s'havien de posar a disposició dels bombers tots els mitjans necessaris; tot el contrari del que s'ha fet.

Hi ha altres qüestions pressupostàries. No sabem per què el programa de la Generalitat, que ha comprat a Indra per 9 milions, Bombers de Barcelona el va comprar per 1,6.

I, per acabar, i sense cap cortina de fum, nosaltres confiem en els bombers, que són els que finalment apaguen els incendis, i la política a vegades són els que l'encenen, l'atien i que el provoquen.

I un últim argument, que no és jurídic, ni polític ni tècnic ni ambiental, que és efectiu, és que aquest grup, òbviament, torna a manifestar la seva...

(Per raons tècniques, no han quedat enregistrats els darrers mots de la intervenció de l'orador.)

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula l'il·lustre senyor Xavier Sabaté.

Xavier Sabaté i Ibarz

Moltes gràcies, presidenta. I, primer, als dos partits que donen suport al Govern els diré que no entenc què és el que els ha passat, eh? Perquè, a mi que em digui el Grup d'Iniciativa que..., es pot queixar, perquè sempre presenta uns missals molt llargs... *(Remor de veus.)* Sí, home..., avui han presentat 10 esmenes i 14 subpunts, 24 punts. Era una esmena, no una esmena...,

tres mocions noves! I, clar..., li'n accepto cinc, que ja és molt, que és el que més, i encara es queixa –i té una mica de raó.

Però, Convergència i Unió presenta dues esmenes. Senyor Recasens, on és?, no el veig. *(Veus de fons.)* Ah, sí, és allà..., perdoni. Hi ha hagut un tracte cordial, i li he acceptat les dues. I ara es queixa, i diu: «Hauria pogut ser més àmplia.» Haguessin pogut presentar més esmenes, li ho asseguro –li ho asseguro, li ho prometo, li ho juro– que les hi hauria considerades. Dues esmenes? Sap quantes paraules són? Sis paraules han presentat. Sap què passa? Ara li ho diré, amb tota cordialitat.

Miri, jo he estat partit de Govern. I quan passa una cosa d'aquestes, el primer que fa un diputat és trucar –que suposo que ho haurà fet– als departaments corresponents del seu Govern. I aquests són els que li indiquen més o menys per on ha d'anar la cosa. Vostè ho ha fet i no li han contestat, perquè estan distrets amb altres coses! Això de les independències i coses d'aquestes, i de les dependències i de les interdependències... *(Veus de fons.)* I clar, i com que li passa això, presenta sis paraules. Ja li ho dic: les hi accepto totes –totes. I si en presenta més segurament més. I ve aquí i es queixa, i diu que això és una cosa de una macedònia..., que li admeto que una mica ho és, perquè anem així, aquest país en el tema dels incendis, per aquest Govern i per als anteriors, perquè ho tenim descoordinat; ho tenen descoordinat, vostès, i les coses els van com els van. Però no treballen, el Govern; no és que no hagi treballat vostè, no treballen, el Govern. Això és el que els passa. I Esquerra Republicana, el mateix. En fi, donen suport al Govern. I em diu: «També haurien pogut fer millor les coses.» N'han presentades tres, li accepto les tres; tres de tres, el cent per cent, per bé que una l'hem transaccionada, senyor Dionís Guiteras. És veritat o no? N'han presentades tres, li accepto les tres. Bé, doncs, en fi...

Penso que les coses..., ara els ho dic amb tota cordialitat, jo pensava que vostès vindrien aquí i posarien en valor almenys les esmenes que han presentat, que són molt importants, que per això les hi he acceptat, que, si no, no les hi hauria acceptat, i que, en fi, suposen un enriquiment, que jo ho crec i per això les valoro molt positivament.

En fi, les de Convergència i Unió: apostar per un pla d'usos forestals perquè estigui fet el 2013, i que la llei de boscos..., en fi, ja me la remeten abans del 31 de desembre del 2014, però ja els ho accepto. Penso que és molt important.

Que Esquerra Republicana aposti per negociar amb els bombers és molt important, senyor Guiteras, perquè el conseller no ho fa i a més ha dit que no està disposat a fer-ho, i llavors passa el que passa. Per tant, és molt important; jo li ho poso en valor ja que vostè no ho ha fet.

I que vol treballar per un model de prevenció adaptat a les característiques del nostre país. I ha posat en qüestió la meua redacció, la redacció del Grup Socialista, que deia «un estàndard europeu». Doncs, ho trobo molt millor, perquè segurament treballarem millor

si és amb un estàndard adaptat a les característiques mediterrànies dels nostres boscos.

En fi, la dels Ciutadans penso que és molt important també. I a més els ho dic de veritat, eh?, perquè a mi m'agradava més la redacció d'Iniciativa per Catalunya, perquè nosaltres voldríem que es revocés aquest decret, però pensem que la seva és més possibilista.

I la del PP, que ens hauria agradat acceptar més esmenes encara, penso que també...

La presidenta

Senyor diputat...

Xavier Sabaté i Ibarz

...és molt important. I ja he acabat amb aquesta intervenció. Que els déus ens agafin confessats, aquest estiu. I que els professionals tindran el suport de tots nosaltres.

Moltes gràcies, presidenta.

(Pausa llarga. Joan Recasens i Guinot demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Recasens...

Joan Recasens i Guinot

Senyor Sabaté...

La presidenta

Trenta segons té, eh?

Joan Recasens i Guinot

Gràcies, presidenta. Senyor Sabaté, em temo..., no..., no m'ho temo, estic convençut que no m'ha escoltat. Jo no m'he queixat que no m'acceptés les nostres esmenes, que ho ha fet. Del que m'he queixat és que el que vostè ha anomenat «missal llarg» d'Iniciativa per Catalunya no l'hem pogut mirar amb temps perquè vostè ho ha acceptat a darrera hora –perquè vostè ho ha acceptat a darrera hora.

I deixi'm dir-li una altra cosa. Els departaments de la Generalitat contesten. Qui no contesta és vostè, perquè li hem anat al darrere dia rere dia i qui no contestava era vostè. Per part dels departaments de la Generalitat, ho lamento, però ens han contestat molt, molt, molt ràpidament. I, escolti, ja n'hi ha prou, ja n'hi ha prou de fer demagògia. I vostè sap que això que he dit és veritat.

I, escolti, no torni a dir –no ho torni a dir, perquè també és falsar a la veritat– que el conseller no està disposat a negociar quan sap que ho ha fet...

La presidenta

Senyor Recasens...

Joan Recasens i Guinot

...i sap que ho continuarà fent.

Gràcies, presidenta.

(Xavier Sabaté i Ibarz demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Sabaté?

Xavier Sabaté i Ibarz

Per al·lusions. En fi, em sap greu, eh?

La presidenta

Segons...

Xavier Sabaté i Ibarz

Em sap greu... Sí, és que ho dic de seguida. Diu que no li he contestat. Sap en què consisteixen les seves esmenes? En dues paraules, la primera que diu «ja redactat» i la segona «durant la present legislatura». Si pensa que això... *(Remor de veus.)* Això són les esmenes de Convergència i Unió avui. No les volia desmerèixer, perquè al final hem arribat a un acord, senyor Recasens, però no em digui que és que ha estat esperant, que no li he contestat fins aquest matí. És veritat, aquest matí, però per contestar sis paraules no cal tant.

La presidenta

Tinc petició de votació separada... *(Hortènsia Grau Juan demana per parlar i la presidenta li dona la paraula.)*

Hortènsia Grau Juan

És per un tema de rigor. Al punt 1 continuo dient que del que es parla és del pla d'usos forestals. Ara m'ha aclarit el conseller –gràcies– que no és el pla d'usos forestals, és el Pla general d'ordenació de política forestal.

Per tant, pregaria que almenys en el redactat quedi bé, perquè aquesta figura del pla d'usos forestals no existeix a cap lloc de la legislatura, i ja que ha de quedar per escrit, almenys que el que aprofitem tingui un mínim de rigor.

Moltes gràcies.

La presidenta

Tenim petició de votació separada dels punts 7 i 9 conjuntament. Alguna votació separada més, senyora Rovira?

Marta Rovira i Vergés

Del punt número 3, sol·licitaríem...

La presidenta

Tres?

Marta Rovira i Vergés

Sí. I dels punts 9, 10, 11 i 12, que són nous, entenc, aquests punts.

La presidenta

Sí. *(Jordi Turull i Negre demana per parlar.)* Senyor Turull...

Jordi Turull i Negre

Sí. Nosaltres demanem votació separada, per si algun no s'ha dit, del 3, del 6, i després també 9, 10, 11 i 12, eh? El 3 i el 6.

(Santi Rodríguez i Serra demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Rodríguez...

Santi Rodríguez i Serra

En demanaríem del punt 2, del punt 7 separatament del 9, perquè havia sentit que s'havien demanat també, i, del nou punt 11, els apartats 11.1 i 11.5.

(Pausa llarga.)

La presidenta

Bé. Passarem a la votació.

I començarem pel punt 2.

Comença la votació.

Senyor Millo? *(Pausa.)*

Ha estat aprovat per 111 vots a favor i 18 abstencions.

Votarem ara el punt 3.

Comença la votació.

Senyor Millo? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjat per 60 vots a favor, 68 en contra.

Votem ara el punt 6.

Comença la votació.

Senyor Millo? *(Pausa.)*

Ha estat aprovat per 79 vots a favor, 49 en contra.

Votem ara el punt 9.

Comença la votació.

Senyor Millo? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjat per 47 vots a favor, 70 en contra i 12 abstencions.

Votem el punt 10.

Comença la votació.

Senyor Millo? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjat per 60 vots a favor, 69 en contra.

Votem ara el punt 12; 12, eh?

Comença la votació.

Senyor Millo? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjat per 60 vots a favor, 69 en contra.

Ara votarem del punt 11 l'apartat 1 –del punt 11 l'apartat 1.

Comença la votació.

Senyor Millo? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjat per 42 vots a favor, 69 en contra i 18 abstencions.

Ara votem de l'apartat 11 el punt 5.

Comença la votació.

Senyor Millo? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjat per 42 vots a favor, 69 en contra i 18 abstencions.

I ara votem la resta de la moció.

Comença la votació.

Senyor Millo? *(Pausa.)*

Ha estat aprovada per 129 vots a favor.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política d'immigració (tram. 302-00047/10)

I passem al darrer punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques de... –ai, perdó, perdó, perdó–, sobre les polítiques d'immigració, presentada pel Grup Popular.

Té la paraula l'il·lustre senyor Rafael López.

(Pausa.)

La vicepresidenta primera

Té la paraula, per exposar la moció, l'il·lustre senyor Rafa López per un temps màxim de cinc minuts.

Rafael López i Rueda

Gràcies, senyora presidenta. Senyors diputats, senyores diputades, senyora consellera –benvinguda a la cambra–, presentem la moció subsegüent a la interpellació que vam fer l'altre dia, al debat que vam tenir l'altre dia, senyora consellera, sobre temes d'immigració, per tres motius fonamentalment. Primer, perquè el Govern no treballa, no fa res, i en l'àmbit d'immigració no és una excepció, no està fent absolutament res en aquest àmbit. Segon, perquè és una demanda de la ciutadania; ja li vaig ensenyar l'altre dia les dades del CEO del que pensen els catalans. I tercer, i després ho explicaré més a bastament, perquè és una demanda també de grups polítics com Convergència i Unió, com els Socialistes o com Esquerra Republicana, i explicaré per què.

Primer, és bàsic: perquè el Govern no treballa. I això, que en altres àmbits, doncs, és un tema menor, en aquest àmbit és un tema important. Miri, l'altre dia llegia una notícia que va sortir a un diari digital que deia:

«Què ha fet el Govern de Convergència i Unió en matèria d'immigració?» I diu: «La consellera de Benestar Social, Neus Munté, no ha esmentat cap iniciativa.»

Doncs, com la senyora consellera no pot esmentar cap iniciativa, cap ni una de les iniciatives, nosaltres li posem sobre la base una sèrie d'iniciatives per millorar la gestió de la immigració a casa nostra, en un tema tan sensible. Per això demanem que escoltin, que vostès baixin de les cimeres, baixin de les estelades, baixin del cotxe oficial i es posin a parlar de temes tan importants com immigració, que és dels temes que interessen. I fins i tot un periodista em deia: «I per què heu presentat una moció tan llarga?» Doncs, clar, com el Govern no fa el que ha de fer, nosaltres li hem de dir el que ha de fer.

I, miri, gairebé és un treball d'assessorament polític, que no li costarà un duro, no com l'estudi aquest de conceptualització de l'Onze de Setembre que els ha costat 1,2 milions; per cert, més que la convocatòria d'aquest any de les ajudes a la discapacitat, més. Imagini's quines són les prioritats d'aquest Govern.

I ho hem fet amb uns principis molt bàsics, molt lògics, compartits per la majoria de la ciutadania, dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya. Primer principi: hem de diferenciar clarament la immigració legal i la immigració il·legal. Principi bàsic. Oi que la majoria de ciutadans i ciutadanes de Catalunya hi estan d'acord? Doncs, ho hem de portar a aquest Parlament.

Segon principi: en un moment de crisi, no podem ser ni la sanitat ni la seguretat social del món, no ho podem ser, i, per tant, hem de revisar els conceptes d'ajuda. Oi que això ho comparteix la majoria de ciutadans i ciutadanes d'aquest país? Doncs, portem-ho al Parlament.

Tercer principi: hem d'integrar en drets però també en deures. I aquí no hi cap la gent que no vol integrar-se en uns aspectes fonamentals, i no podem donar cap pas enrere, sobretot pel que fa als drets de les dones que hem assolit durant tants decennis, durant tantes generacions.

I quart: hem de recolzar els nostres municipis, que és on es viuen de veritat els problemes. I veig aquí el nostre alcalde de Castelldefels. I ho sap molt bé, que és on viuen realment els problemes, i, per tant, els hem de recolzar.

Segon punt que els deia –els deia–: «És que portem la veu dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya.» Jo ja sé que vostès van fer un pacte, aquest Pacte «nacional», entre cometes, per la immigració, que va ser un pacte de silenci, una mordassa: no podem parlar de temes d'immigració. Doncs, escolti què diu la gent. Fixi's: l'àmbit de la immigració comporta més consens a casa nostra que la independència que vostès dia rere dia estan posant sobre la taula. La independència desuneix, fer una política d'immigració legal, una política d'immigració responsable, uneix els ciutadans i ciutadanes de Catalunya. I què ens diuen els ciutadans de Catalunya? Amb dades molt preocupants realment, perquè un 40,7 per cent fa una valoració negativa de la immigració, i d'això en són responsables les polítiques que s'han fet fins ara; per tant, hem de començar a fer

polítiques responsables. Ens diuen que el 87,6 per cent creuen que la presència d'immigració a casa nostra és excessiva, i un 77,7 per cent, que les lleis en l'àmbit d'immigració són massa toves. Per tant, hem de portar aquesta veu al Parlament de Catalunya; no hem de fer ni lleis mordassa, ni pactes mordassa.

Però els deia també un altre punt que em sembla important, perquè és una demanda de grups polítics importants, com Convergència i Unió, com els Socialistes o com Esquerra Republicana. O no és una demanda del PSC –i ara veig que després intervindrà el senyor Corbacho– quan va dir que advocava per perseguir qui estigués de forma il·legal a Espanya? O no és una demanda del PSC quan ens deia aquí al Parlament de Catalunya el senyor Ros –que li desitgem una prompta recuperació– que l'ordenança en contra del burca ha tingut un efecte dissuasori? O no és una demanda de Convergència i Unió o d'Esquerra Republicana o del Partit dels Socialistes quan a Vic, per exemple, van proposar posar el padró al servei de la policia? O no és una demanda de Convergència i Unió quan a Tortosa van posar també i van demanar més rigor en l'àmbit dels empadronaments? O no és una demanda de Convergència i Unió i dels Socialistes i d'Esquerra Republicana quan van votar a Barcelona o a Manresa, per exemple, a favor de la prohibició del burca? És que una cosa és el que vostès diuen als municipis i una altra cosa és el que vénen a defensar al Parlament de Catalunya.

Doncs, nosaltres el que diem és que *basta ya* d'hipocresies...

La vicepresidenta primera

Vagi acabant, senyor diputat, si us plau.

Rafael López i Rueda

...–acabo ja, senyora presidenta–, *basta ya* d'hipocresies, portem la veu dels ciutadans, de les ciutadanes i d'aquells que dia rere dia pateixen les conseqüències d'una política d'immigració fins ara equivocada.

Gràcies, senyora presidenta, senyores diputades, senyors diputats, senyora consellera.

La vicepresidenta primera

Moltes gràcies. Han presentat esmenes el Grup Parlamentari de Ciutadans i el Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula, per defensar-les, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, l'il·lustre senyor José María Espejo-Saavedra.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Gracias, señora presidenta. Señoras y señores diputados, *consellera* Munté, miren, un debate tan serio y tan delicado como el asunto de la inmigración, que trae hoy aquí el Partido Popular a debatir, puede afrontarse desde tres posturas: desde la frivolidad, el buenismo, el mirar hacia otro lado, no emprendiendo acciones para resolver o afrontar los retos que después

se acaban convirtiendo en problemas; desde el oportunismo y la demagogia, la falta de rigor y las actitudes muchas veces prejuiciosas por razón de la procedencia de las personas o por razón de la lengua que hablan –véanse los espacios, las aulas de *benvinguda* que ustedes proponen traer–, que esta falta de rigor y este oportunismo y demagogia es de lo que entendemos que adolece su moción, o desde la seriedad, la responsabilidad, el sentido común y algo tan simple –tan simple– como el cumplimiento de la ley.

Miren, para mi grupo parlamentario la idea fundamental de la igualdad de derechos y deberes no hace distinción entre ciudadanos extranjeros y españoles, siempre que los extranjeros cumplan la ley. Lo básico, lo que integra, lo que hace innecesarias muchas de sus propuestas demagógicas es algo tan simple como el mero cumplimiento de la ley. Y lo que ustedes hacen, lo que destila su moción es una criminalización de los inmigrantes como personas por el mero hecho de serlo y más allá de su situación de residencia legal o ilegal.

Además, ustedes aparecen aquí hoy como el bombero pirómano, porque ustedes en la década pasada, cuando estaban en el Gobierno de España, propiciaron la llegada masiva de flujos de inmigración irregular, porque les venía muy bien para emplear a todas estas personas en un sector, el de la construcción, que les facilitaba unas cifras macroeconómicas estupendas y que además provocó que muchas de estas personas acabasen desempeñando trabajos con total ausencia de derechos y consecuente también ausencia de obligaciones. Y ahora, de manera irresponsable y muy poco seria, quieren aparecer aquí como los que tienen la solución al problema de la inmigración, mezclando, aunque ustedes aquí digan expresamente lo contrario, el fenómeno de la inmigración regular con el de la inmigración irregular. Y lo hacen con una moción que no es más que un *totum revolutum* de propuestas inconexas, que inciden en ámbitos además muy diversos y que está planteada, permítame que se lo diga, con un tufo de rechazo a los inmigrantes, vuelvo a repetir, por el mero hecho de serlo. Eso demuestra que a ustedes el asunto de la inmigración les interesa más bien poco, salvo para practicar la demagogia y el oportunismo político.

Miren, yo les pregunto: ¿creen ustedes que es ser irrespetuoso cuando hablan de personas y, más allá de su situación legal, referirse al amontonamiento de las mismas? ¿Ustedes piensan que las personas se amontonan? Yo les agradezco, le agradezco a usted personalmente que en este sentido haya aceptado nuestra enmienda. ¿Les parece normal relacionar sin más la presencia de inmigrantes con la conflictividad social, con la inseguridad ciudadana o con la competencia desleal comercial? Yo le pregunto: ¿a qué inmigrantes se refiere?, ¿a los estadounidenses, a los franceses, a los finlandeses? Y luego está la fantástica idea del contrato de integración, que es un contrato por el que un ciudadano se compromete a cumplir la ley y la Administración se compromete a cumplir la ley; pero ¿para esto hace falta un contrato? De verdad me lo pregunto, porque yo he estudiado derecho y, la verdad, me sorprende mucho.

Mire, respecto a los ciudadanos, inmigrantes o no, no hace falta ningún contrato de integración: la ley

les obliga y nos obliga a todos. Y cumplir la ley y la Constitución es la mayor garantía de integración, porque de la Constitución y de las leyes se proyecta a la sociedad un sistema de valores democráticos, nacidos de ese consenso legal. La simple asunción de esos valores es integración.

Y respecto de los inmigrantes en situación irregular, como pasa en todos los países del mundo –en Francia, en el Reino Unido, en Alemania y en cualquier país serio que podamos mencionar aquí–, lo único que hay que hacer es cumplir la ley; por supuesto, sin perjuicio del necesario respeto a sus derechos fundamentales, a su dignidad como personas y sin dejar de tener en cuenta la dura realidad personal que en ocasiones ese cumplimiento de la ley les puede suponer. Pero lo cierto es que ningún país serio deja de aplicar sus leyes.

Y el cumplimiento de esas leyes está en sus manos, señores del Partido Popular. Así que les sugiero que presenten menos mociones oportunistas y actúen en el Gobierno central, que es lo que tienen que hacer.

Por tanto, entre su falta de rigor, su demagogia, su actitud de bombero pirómano –permítame que se lo diga así–, el buenismo y mirar hacia otro lado que han practicado los gobiernos del tripartito y los actuales gobiernos de *Convergència i Unió* i *Esquerra*, nosotros apostamos por la seriedad, la responsabilidad –acabo ya, presidenta–, por el sentido común, por el cumplimiento de la ley, el respeto a los valores democráticos y constitucionales y por el principio básico de que, a igualdad de derechos de los ciudadanos inmigrantes que cumplan la ley, igualdad de... (*La presidenta retira l'ús del micròfon a l'orador i aquest continua parlant durant uns moments.*)

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'excel·lentíssim senyor Celestino Corbacho.

Celestino Corbacho i Chaves

Bé, gràcies, senyora presidenta. La veritat és que veient aquesta moció, que és un *revoltijo*, això jo crec que no és una altra cosa que, en definitiva, agafar el programa del Partit Popular, col·locar-lo en una moció per posar de nou el debat de la immigració com a problema i, en definitiva, intentar treure'n profit i, sobretot, combatre la política que des de Plataforma per Catalunya fan sobre aquest particular.

Però, a més, els diria, al Partit Popular, que fossin una mica més rigorosos. Vostès plantegen, per exemple, en aquesta moció el tema de la repatriació. Jo li aconsello una cosa aquest cap de setmana. Suposo que el senyor Jorge Fernández Díaz vindrà a passar el cap de setmana aquí a Barcelona. Vostè li pot preguntar quants immigrants irregulars, dels que estan en el CETI a Ceuta o Melilla..., o quants immigrants irregulars han tornat als seus països d'origen. Li podria preguntar també al senyor Margallo si els convenis de cooperació i col·laboració amb la resta de països extracomunitaris continuen vigents, als efectes que un immigrant en situació irregular i en situació il·legal pugui ser tornat al

seu país. I, en tot cas, això és el que vostès han de fer; això no ho han de col·locar en una moció: això és la tasca que vostès han de fer.

I, miri, per fer-la tenen una oportunitat i una gran possibilitat: tenen el conveni entre Espanya, França i Alemanya que es va signar l'any 2010 i que posteriorment es va aprovar al JAI i que va donar com a resultat que Europa avui tingui un programa sobre el tema de la immigració.

Nosaltres estem també a favor que la immigració s'ha de governar en origen i en destí. En origen s'ha de governar amb polítiques de cooperació, amb polítiques de col·laboració, amb polítiques a nivell global, a nivell de la Unió Europea. I finalment, també, la immigració s'ha de governar en destí; vol dir això que la immigració en destí s'ha de governar des d'una immigració legal, una immigració regular, però sobretot amb polítiques que no solament són d'ordre: polítiques de mediació. En l'escala no serveix l'ordre, en l'escala no serveix el decret de l'alcalde, en l'escala serveix la mediació. I això vol dir recursos, i això vol dir donar suport a les administracions locals. En les escoles s'ha de reforçar, perquè no és el mateix una escola amb un 80 per cent d'immigració que una escola amb un 7 per cent d'immigració; i d'això li'n puc parlar amb coneixement de causa. L'escola que té un 80 per cent d'immigració necessita un reforçament a la comunitat educativa. I, quan en aquest país estem parlant del capital de futur, no solament el capital de futur vindrà de la mà de la recuperació del dèficit fiscal; el capital de futur vindrà del coneixement i de la inversió que fem avui en les escoles, perquè aquests nois i aquestes noies que avui estan a l'escola seran les ciutadanes i els ciutadans del futur. Aquest és el major capital que tenim.

I li diré una altra cosa. Miri, a Espanya hi ha 900.000 romanesos. Un dia em preguntava el president de Romania: «Nosaltres ara serem receptors del que són els fons de cohesió europeus, i esperem i desitgem que molts romanesos dels que han emigrat del nostre país tornin.» I jo li deia: «President, no t'equivoquis, molts es quedaran a Espanya i a Catalunya.» Catalunya avui ja és la primera comunitat, i molts es quedaran aquí.

Per tant, senyor Rafael López, li diria que de cara al futur, si vostè vol parlar seriosament de la immigració, ens trobarà; si vostè vol parlar seriosament d'instar el Govern perquè faci allò que ha de fer, que és fer polítiques d'immigració –i en la seva primera part sí que estic absolutament d'acord, perquè he intentat trobar alguna declaració, alguna política concreta del Govern respecte a la immigració, i no he trobat absolutament res–, si vostè vol que treballem en aquesta direcció, aquí ens trobarà. Però si vostè el que vol és fer una utilització de la immigració des del punt de vista partidista per treure'n profit, llavors, a partir d'aquí no compti amb nosaltres.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per fixar la seva posició, en primer lloc, en nom del Grup Mixt, té la paraula el senyor Quim Arrufat.

Quim Arrufat Ibáñez

Bon dia, una altra vegada. Bé. Senyor López, crec que vostè ho ha deixat molt clar, al principi, quan ha dit: «Vull que deixin de parlar d'independència i de les coses que parlen, doncs, en aquest cas el Govern i això, i vull que parlin del meu, del que a mi estratègicament em va millor, perquè ara hem calculat que en aquest sector de vots, si parlem molt d'aquest tema i tal...» Bé. Això, a més a més, coincideix..., normalment això ho defensen tots els partits, eh?, que «el meu tema coincideix amb el que la majoria de la població parla», això no li ho retrec; en tot cas, cadascú té aquesta idea.

En tot cas, nosaltres pensem que, afortunadament –afortunadament–, la societat civil d'aquest país ha pogut redreçar la situació, que semblava que s'apuntava fa ben pocs anys, d'augment del racisme al carrer, i ha pogut racionalitzar el debat sobre la immigració, sobre la crisi, i no buscar culpables allà on no n'hi han, perquè, bàsicament, aquesta moció parla dels treballadors i les treballadores, només que parla d'un col·lectiu, doncs, que, per raons d'origen i per raons de procedència, té unes característiques especials, però, en definitiva, parla de treballadors i treballadores.

I, precisament, com que parla de treballadors i treballadores i ho proposa un grup que, bàsicament, defensa interessos i grups econòmics de la part alta, diguem-ne, de la societat, i interessos de bancs i de grans empreses, doncs, tenim algunes coses a retreure-li a la política efectuada pel seu grup, quan els anys de bonança econòmica es va produir, diguem-ne, la incorporació de grans quantitats d'immigrants en el nostre país. Perquè llavors es necessitava mà d'obra, se'n necessitava molta, perquè la bombolla immobiliària i el creixement econòmic exponencial necessitaven que algú treballés, i si podia ser que algú treballés per menys salari, i vostès van fer aquella política d'immigració que no regularitzava ningú, però que necessitava mà d'obra i, per tant, els feien entrar com fos. Algú va resumir aquesta política amb «se'ls tanca la porta perquè entrin per la finestra», i llavors vam tenir una situació que amb les xifres a la mà va passar, el 2001, de 257.000 immigrants –parlo de Catalunya–, al 2011, a 1.185.000, però que va arribar als límits, diguem-ne, el 2005, al seu punt àlgid, d'un 29,7 per cent d'aquesta població de treballadors immigrants –immigrants, diguem-ne, de fora de la Unió Europea–, va arribar al 30 per cent d'immigrants en situació irregular, cosa que ara es troba una mica per sobre del 6 per cent del conjunt dels treballadors i les treballadores immigrants de fora de la Unió Europea, es troba només en el 6 per cent. Per tant, tanta preocupació i tan central no deu ser la situació irregular dels treballadors immigrants.

Voldríem, també, fer-li esment que coincidim plenament, és clar, en tot, no? Iguals drets, iguals deures. El que passa és que el prisma, no?, el mirall, el color del vidre o del mirall pel qual es mira aquesta igualtat de drets i deures, doncs, varia segons qui en parla. En aquest mateix moment, viuen en el nostre país al voltant d'un milió de persones que viuen en un apartheid polític –en un apartheid polític– perquè molts d'ells fa anys i panys que treballen aquí, la pràctica totalitat o, en tot cas, amb el mateix grau de pagament o im-

pagament que la població autòctona, paguen els seus impostos, van als serveis públics, però no tenen dret a opinar mitjançant el vot com volen que siguin gestionats aquests serveis públics, o, en tot cas, on van a pagar els diners que paguen a través dels impostos. A això se li diu «apartheid polític», i és una greu qüestió, aquesta sí, per procurar la igualtat de drets i deures. Si es demanen els mateixos deures, s'hauran d'exigir també els mateixos drets per a tothom. I això és el que nosaltres vam intentar denunciar –ho vam intentar denunciar– en la campanya electoral i intentem denunciar sempre que podem.

Max Frisch va dir després, en una frase típica amb què descrivia la situació de la postguerra, després de la Segona Guerra Mundial, als anys cinquanta i seixanta, i ho feia definint la situació a Alemanya, però és perfectament equiparable, que Alemanya creixia i va demanar mà d'obra, i diu: «Vam demanar mà d'obra, però el que va venir, per contra, van ser persones.» I persones és el que s'ha quedat a viure a Alemanya, i el que s'ha quedat a viure aquí, i ara són els nostres veïns, veïnes, els companys d'escola dels nostres nens i nenes, i són catalans de ple dret, o haurien de ser, en tot cas, catalans de ple dret.

En algunes de les mesures podríem fins i tot entendre'ns. El que passa és que, és clar, vint-i-cinc mesures en una moció permeten molt poca entesa, i, evidentment, la intenció seva no és que s'aprovi cap d'elles, sinó que és allò de «parlar del meu tema, que em va perfecte per al meu nínxol de vots»; però, en tot cas, estaríem plenament d'acord amb el fet de controlar els pisos pastera i amb posar-hi solució. Amb tres milions de pisos buits en mans dels bancs, protegits pel seu Govern, fariem molta feina per acabar amb els pisos pastera i posar a disposició de les necessitats socials d'aquest poble i dels treballadors i treballadores d'aquest poble, aquest immens capital que paguem entre tots i que ara està en mans només de la banca usurera.

La presidenta

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida, la il·lustre senyora Laura Massana.

Laura Massana Mas

Gràcies, presidenta. Consellera, senyores diputades, senyors diputats, suposo que ja ens ho podrà dir el grup que dona suport al Govern, però, en aquests moments a Catalunya marxen més persones de les que arriben, però també persones que són autòctones. Ho dic perquè el discurs de la immigració ja va començar temps enrere, amb el mateix senyor López, l'any 2010 –l'any 2010–, i en aquelles dates era perquè no entrés ningú més; ara és per als que hi són. Perquè sempre és un discurs recurrent –sempre és un discurs recurrent. Estem en un moment en què no necessitaríem ni plans d'acollida, perquè no ve ningú; tothom marxa, i una de les primeres coses que hauríem de fer és plantejar-nos polítiques perquè ningú marxi, ni els que van venir fa poc, ni els que hi són de sempre, ni els joves que han de buscar feina. Això seria el primer

que hauríem de fer, i després podríem parlar de les coses que passen de veritat en el país. Necessitem bones polítiques públiques de cohesió. Necessitem bones polítiques de cohesió i d'integració, no d'assimilació, que és el que pivota per tota aquesta moció en tots els sentits. I després m'hi referiré més concretament.

No parlen del concepte d'escola inclusiva que tenim aquí, perquè el seu sistema i la seva tàctica, que és propagandística, sempre és la de crear confrontació. Crear confrontació aquest cop amb persones migrades per distreure dels problemes reals que té la ciutadania, de la política que fan vostès al capdavant del Govern espanyol. El seu programa propaganda té diversos punts. N'hi han alguns que fan riure, com inventar-se llengües. En aquest cas és molt terrible, perquè cerca la confrontació de persones i de col·lectius davant d'altres comunitats. Sí, senyor diputat, plantegen, com sempre, el boc expiatori. Així no parlen de crisi ni del que estan suposant les retallades i les polítiques de destrucció massiva d'ocupació, de la pèrdua de drets per a tothom, perquè la pèrdua de drets sí que és per a tothom; els papers, no, però la pèrdua de drets sí que són per a tothom.

Més? Ja entrant en aspectes de la moció, desconec completament la legislació vigent. Aquí s'ha dit que era un *totum revolutum*, i s'ha dit que era un *revoltillo*. Jo comparteixo les dues accepcions, i li diria una que comença per *ema* i acaba per *a*, eh?, del que és aquesta moció. Perquè, a més a més, és un desconeixement de la legalitat vigent flagrant. Amb la Llei de centres de culte, ja no està escrit així, el que va votar aquest Parlament no diu que s'hagi de reservar sòl per a usos religiosos, diu una altra cosa, diu que ho decidiran els senyors alcaldes, els ajuntaments, els consistoris. Per tant, miri el que escriu. I ja no vull parlar del decret de salut i les qüestions que aquest Parlament, per sort, ha posat un cordó ben clar, i que aquest Parlament no entra en aquestes polítiques d'exclusió, sense tenir en compte els drets humans.

S'ha parlat d'habitatge. A mi em fa molta gràcia. Vostès el que practiquen és el racisme econòmic, perquè volen normalitzar amb aquesta moció que l'origen és una cosa òbvia perquè uns ciutadans tinguin més drets i menys que uns altres. Per això han de tenir menys accés a prestacions socials, que, per cert, no paguen només a través del treball les persones, sinó també a través dels impostos indirectes i del consum. Això vostès no ho contemplen mai. Però el cinisme ja és màxim; és a dir, una persona que té diners, sigui d'on sigui i vingui d'on vingui, sí que pot tenir una «vivenda», i, a més a més, quan tingui la «vivenda», tindrà la nacionalitat. Això no és racisme econòmic? Això no és classisme? Comparteixo la qüestió dels pisos buits, n'hi ha molts per omplir, de pisos buits; però, és clar, el que ens està passant en aquest país és que estem aplicant unes polítiques amb un pressupost que era seu, precisament, del PP i de Convergència i Unió, on es va retallar el dret a l'habitatge, on totes aquestes coses que es podien treballar s'han retallat, igual que la mediació o els mateixos plans d'acollida que han retallat vostès a Madrid. És a dir, vostès es queixen d'una cosa que tenen la potestat a Madrid i tenen les parti-

des econòmiques pactades amb el Govern de Convergència.

I tot el seu discurs és de rumors de carrer, perquè vostè parlava del CEO, però quines xifres ha aportat avui?, quins estudis ha portat avui aquí? On posa que l'augment de demandants d'ajudes socials es deu a la immigració? No es deu a la precarització del treball? No es deu al fet que un 15 per cent de les persones que treballen són en la pobresa? No es deu al munt d'aturats? On és la competència deslleial en els negocis, en el darrer punt de la seva moció, on sembla que aquí ningú no pagui res? Ha vist l'augment d'autònoms estrangers? Per què no porta aquestes xifres aquí? Miri tan sols la pàgina de l'Ajuntament de Barcelona i ho veurà.

Senyor diputat, si el país ha entrat en recessió, si està en fallida, no té res a veure amb les persones treballadores, vinguin d'on vinguin, té a veure amb un procés sistèmic d'espoli i d'enriquiment molt particular que el Partit Popular ha fonamentat. Quan parla de drets i oportunitats..., això és un principi bàsic en un estat de dret, i aquesta afirmació és per a tothom. Ja hi han lleis que controlen això i que diuen quins són els drets i obligacions. El problema és que aquí vostès, a les lleis, no atenen mai els drets de les persones migrades, no els tracten igual. Tenen els mateixos drets però no tenen la plena ciutadania; fantàstic. Només per a això, només bocs expiatoris. Canviïn la Llei d'estrangeria i facin el que han de fer amb la Llei d'estrangeria perquè els treballadors siguin considerats treballadors i no mà d'obra de reserva que es pot treure i portar, o llençar com un mocador.

Catalunya som tots, i les polítiques per solucionar problemes...

La presidenta

Senyora diputada...

Laura Massana Mas

...són les que hem de construir entre tots. I la preocupació, faci-s'ho mirar bé, senyor diputat, perquè no és la immigració, és l'atur, la corrupció, problemes que en l'origen, si ho mirem, estan en l'epicentre del seu partit.

Gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'ihustríssim senyor Pere Bosch.

Pere Bosch Cuenca

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, el diputat que defensava la moció, en algun moment ha fet l'afirmació de dir: Ja n'hi ha prou d'hipocresies.» Per tant, intentaré, al fil d'aquesta afirmació, resseguir allò que proposa el grup proponent, el Grup del Partit Popular, en matèria d'immigració, i allò que fa realment el Partit Popular.

El Partit Popular ens diu: «Escolti, la gran preocupació de la ciutadania és el tema de la immigració.» Està molt bé. Analitzem els dos últims acords de pressupostos del Partit Popular amb Convergència i Unió, i a veure si apareix alguna frase, alguna expressió que tingui a veure amb la immigració. Zero.

Vostès han tingut dues oportunitats; tenim un pressupost vigent en aquests moments que té el recolzament, l'aval del Partit Popular, i, en cap moment –en cap moment–, vostès van treure aquesta gran preocupació de la ciutadania, que també resulta que és una gran preocupació del Partit Popular. Per tant, primera conclusió: ja n'hi ha prou d'hipocresies; la gran preocupació de la ciutadania no és, en tot cas, la gran preocupació del Partit Popular.

Segona qüestió. Vostès ens diuen: «Home, hem de lluitar a favor de la immigració regular i en contra de la immigració il·legal.» Això és el que diu el Pacte nacional per la immigració; el que passa és que no deixa de resultar un xic surrealista que aquell grup que té responsabilitats de govern a nivell de l'Estat espanyol ens vingui aquí, a Catalunya, a demanar que intercedim en un tema del qual entenc que la competència és del Partit Popular. Estaria més bé, seria més efectiu, segurament, que vostè això ho plantegés al senyor Fernández Díaz. Però, en tot cas, analitzem també quins són els precedents. Dades de l'Institut Nacional d'Estadística, per tant, dades del Govern espanyol: la gran bossa d'immigració il·legal, tant a nivell de Catalunya com a nivell de l'Estat espanyol, es crea l'any 2004, no es crea fins a l'any 2004. Cent vuitanta-nou mil il·legals en aquells moments, i a nivell de l'Estat espanyol, 839.000. Qui governava a l'Estat espanyol en aquells moments? Doncs, el Partit Popular; el senyor José María Aznar i el Partit Popular varen ser la gran fàbrica d'immigració il·legal. Per tant, què tenim en aquests moments? Doncs, que aquell que en el seu moment era el piròman, ara es vol atorgar la capacitat de fer de bomber. Per tant, és certament increïble; és com si ara vingués el senyor Bárcenas i es dediqués a fer arreu del país cursets sobre finançament dels partits polítics. Veritat que seria poc creïble? Doncs, això és el que vostès ens plantegen en la seva moció.

Tercera qüestió. Vostès ens diuen: «Oh, la gran preocupació també és una preocupació del conjunt d'ajuntaments.» Vostès tenen algunes alcaldies i voldria saber també quina gràcia els fa a aquestes alcaldies –a l'alcaldia de Castelldefels, l'alcaldia de Badalona– conèixer que el responsable de deixar a zero la partida que, en el seu moment, el Govern del Partit Socialista Obrer Espanyol va pactar amb Esquerra Republicana, del Fons d'acollida i integració, que preveia, en el cas de Catalunya, 22 milions d'euros, vostès l'han deixat a zero. Què vol dir això? Vol dir recursos per als ajuntaments, vol dir recursos per als centres educatius, vol dir que tot allò que en teoria servia per a la integració, per a la cohesió social d'aquest país, vostès ho han deixat a zero.

I un pot dir: «Home, és que no hi han recursos.» Doncs, és clar, resulta que en l'última modificació de crèdit que vostès han plantejat a nivell de l'Estat espanyol, resulta que trobem que sí que tenen recursos per

a altres qüestions. Tenen recursos, per exemple, 2.800 milions d'euros, per a una modificació de crèdit en Defensa. Per tant, hi han recursos en Defensa, però, en canvi, no hi han recursos per a cohesió, i no hi han recursos per a la ciutadania. Per tant, tercera afirmació: si us plau, deixem-nos, ja n'hi ha prou d'hipocresia.

Tercera qüestió. Vostès ens diuen: «És que hem de seguir la llei.» Però, és clar, vostès el que fan en aquesta proposta de resolució, en aquesta moció, és falsificar dues lleis que ha aprovat aquesta cambra parlamentària, i, per tant, estem parlant d'un tema molt seriós. Primera qüestió, vostès ens diuen: «La Llei de centres de culte el que diu és que hi hagi una cessió als ajuntaments de centres d'espais dedicats a tema religiós.» Això no és veritat, això no ho diu la llei. I també falsifiquen una altra llei aprovada per aquesta cambra parlamentària –ja no ve d'aquí, en el seu cas. Ens diuen que la Llei d'acollida de les persones immigrades i retornades a Catalunya, diu que només hi ha una llengua, i, per tant, el que hem de propiciar és un coneixement de les dues llengües. I per això no hi ha major mecanisme que conèixer allò que vostès en el seu moment varen demanar, l'any 2010. Vostès mateixos varen demanar un informe, un dictamen al Consell de Garanties Estatutàries. Què diu aquest dictamen? Doncs diu que la llei preveu perfectament, en el seu article 9, un coneixement del català i del castellà.

I qui va redactar aquest dictamen? Doncs, home, ho podrien dir, qualsevol persona que va ser una persona sospitosa de ser d'esquerres o d'Esquerra Republicana. Doncs, resulta que el redactor va ser el ponent designat pel Partit Popular. O sigui, el ponent designat pel Partit Popular, el senyor Añoberos, va ser el redactor d'un informe del Consell de Garanties Estatutàries que diu exactament el contrari del que vostès ens plantegen en aquesta moció. Francament, em resulta absolutament espèrptic.

L'última qüestió. Al darrere de la seva moció hi ha una qüestió identitària, hi ha una qüestió de limitació de drets de la ciutadania. I no deixa de resultar francament il·lustratiu que el seu partit polític, que s'oposa aferrissadament al que és l'exercici del dret a decidir, sigui també el que tingui una concepció més retrògrada, restrictiva, del que és el dret de la ciutadania; en definitiva, més pròpia de l'edat mitjana i d'una època estamental que no pas d'una societat plenament democràtica.

Moltes gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors...

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'illustre senyor Ferran Falcó.

Ferran Falcó i Isern

Bé, presidenta... Consellera, diputades i diputats, cinc minuts per mirar d'explicar per què votarem contra totes les lletres d'aquesta moció del Partit Popular, amb quatre adjectius: perquè és una moció simple, oportunista, parcial i falsa.

Simple, perquè està plena d'inconcrecions. Què vol dir «limitar les ajudes a qui porti poc temps»? Què vol dir «poc temps»? En un parlament que legisla, es pot proposar en base al «poc temps» subjectiu? No els sembla una frivolitat?

Per cert, vostès, senyor del Partit Popular, no deuen saber que avui, per accedir als ajuts a l'habitatge, cal ser resident legal i tenir domicili a Catalunya els darrers cinc anys. Vostès tampoc deuen saber que la recent instrucció sobre els drets a salut garanteix l'atenció primària a les persones que porten entre tres mesos i un any al país i que no és fins al cap d'un any de ser aquí que tenen accés directe a l'atenció especialitzada.

Vostès ens munten una moció populista parlant, comptat i debatut, del 0,06 per cent de la població de Catalunya, els cinc mil ciutadans que han arribat el darrer any o que no fa un any que són a Catalunya. O és que vostès volen limitar les ajudes als cent mil ciutadans que avui encara són irregulars? I en quin sentit ho volen fer? Volen que, si tenen l'hepatitis, la vagin escampant pel barri? Volen que passi com a les Balears, que va morir una persona en situació irregular perquè no se li va tractar la tuberculosi? Vostès es pensen que els metges catalans se saltaran el seu jurament i el seu codi i deixaran tirada una persona, tingui o no tingui papers? Vostès es pensen que els imposaran això? Vostès no saben que existeix el delictes de denegació d'auxili? Vostès volen atemptar contra la salut pública deixant que algú vagi escampant una malaltia ara per aquí, ara per allà?

El PP ens fa el discursset que sona bé i aplica allò del *a Dios rogando y con el mazo dando*. Ens deia que volien diferenciar entre els legals i els irregulars, i això el PP ho sap fer molt bé –entre els legals i els irregulars. Ho sap fer tan bé, que vostès van passar d'irregulars a legals 480.000 persones. Això sí que ho saben fer bé.

I ens parlen d'ajudar els barris mentre ens treuen tota l'aportació als fons d'acollida. I ens parlen de modificar la Llei d'acollida per incloure-hi el castellà. S'han llegit la llei? S'han llegit l'article 9.1? S'han llegit que diu que la persona titular del dret d'accés al servei de primera acollida, al llarg del procés d'integració a la societat catalana, ha d'assolir competències lingüístiques en català i en castellà? Tenen por que un immigrant equatorià, colombià o peruà no parli castellà? Tenen por que un immigrant marroquí que visqui al barri del Gornal, a l'Hospitalet, no parli castellà? Se'ls veu el llautó.

I arribem al tema del burca. Vostès creuen que ens agrada?, que aplaudim que les dones l'hagin de dur? No, no ens agrada. Però, en lloc de fer populisme de baixa estofa, haurien d'explicar que l'Ajuntament de Lleida o el Parlament de Catalunya no poden regular-ne l'ús. Tant que els agraden les sentències, s'haurien de llegir la del Tribunal Suprem, que diu que és l'Estat qui pot legislar. I qui governa a l'Estat amb majoria absoluta? Vostès. I què han fet? Res.

Llegint les seves propostes de limitació d'accés als serveis públics, he mirat de veure què fan vostès allà on governen, una llista immensa de comunitats autò-

nomes, d'ajuntaments, de diputacions. No fan res enlloc; res del que proposen, han fet. És més, molt del que critiquen ho han provocat. Per exemple, pressiónant el Govern central perquè no tirés endavant la moratòria de dos anys, fins al 2011, per a la lliure circulació i exigència de visat per treballar dels romanesos i dels gitanos romanesos. Amb referència als gitanos romanesos, els llegeixo el que deia el PP, el ministre Caldera, l'any 2007: «Que no prorrogue la moratoria de libre circulación para los rumanos y que en 2009 ya sean ciudadanos de pleno derecho.»

Mirin, acabo. Nosaltres no considerem immigrants els qui volem que siguin i són nous catalans. Nosaltres treballarem perquè aquestes persones puguin dir ben alt i amb orgull que Catalunya és el seu país. I procurarem que sàpiguen qui varen ser els qui sempre els van voler mantenir amb l'etiqueta penjada d'«immigrants» i amb el discurs que identifica la immigració amb el pis pastera, amb el robatori, amb l'abús del sistema i amb el frau. I jo espero que els seus fills, molts nascuts aquí, amb pares que van venir del Pakistan, de l'Amèrica del Sud, del continent africà, i que avui tenen vuit, onze o catorze anys, sàpiguen que nosaltres vàrem voler que no se sentissin sempre ciutadans de segona i que vàrem fer just el contrari que el que fan vostès, que des d'una espanyolitat nacionalista i racial volen evitar... Vostès s'atreixeixen amb ells perquè no poden votar. Nosaltres treballarem perquè els seus fills...

La presidenta

Senyor diputat...

Ferran Falcó i Isern

...catalans nascuts a Catalunya, sàpiguen el que pensen vostès dels seus pares, perquè ells en pocs anys sí que ho podran fer.

(*Alguns aplaudiments.*)

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula l'il·lustre senyor Rafael López.

Rafael López i Rueda

Gràcies, senyora presidenta. Per contestar algunes de les coses que s'han dit. Senyor Falcó, vostè aquest és el discurs que va fer a Badalona, amb indescriptible èxit, suposo –suposo–, aquest discurs que ens ha fet aquí. Per cert, llegeixi's el reial decret, perquè tot això que vostè comenta ja està contemplat al reial decret. I vostè sap que la negligència de l'hospital de les Balears va comportar el cessament del director. És a dir, no ens vingui aquí a fer situacions de criminalització, perquè no li ho admeto. Per tant, escoltin, escolti més la ciutadania, sobretot de la seva ciutat, i ja veurà que anirà tot més bé.

Se'ns acusa de fer un *revoltillo*, deia el senyor Corbacho. Home, senyor Corbacho, que vostè ens ho digui...

Sap quin és el *revoltillo* en l'àmbit d'immigració que vam patir en aquest país? Va ser la mescla entre les regularitzacions massives i els papers per a tothom, que tot l'arc «progre» d'aquest Parlament i tot l'arc «progre» del Congrés dels Diputats va aprovar. Això és el que va comportar els problemes.

I, per cert, ja que ens dóna tantes lliçons, sobretot Iniciativa per Catalunya Verds, algun dia haurien de demanar perdó, perquè la situació que vivim aquí a casa nostra, actualment, és per culpa dels 34.000 milions de deute que vostès ens van deixar, que ens van deixar la caixa buida i els calaixos plens de factures. Algun dia haurien de demanar perdó, perquè la situació que tenim ara és aquesta (*remor de veus*)..., és aquesta la que tenim. I aquesta és una realitat –i aquesta és una realitat. Nosaltres vam deixar el país amb oportunitats per a tothom, i vosaltres ens ho heu donat amb atur per a tothom.

Però, miri, amb relació a les esmenes, nosaltres acceptarem les esmenes 1, 8, 9 i 11 de Ciutadans, del Grup de Ciutadans, i, escolti, no podem acceptar cap ni una de les esmenes del Partit Socialista.

Miri, senyor Corbacho, hi ha una esmena que l'he de comentar, que fa referència a l'esmena on ens diu que el Parlament..., fixi's en el que vostè ens diu. Diu: «El Parlament constata que des del punt de vista dels drets de les dones i de la igualtat tant el burca com altres vels integrals són un signe clar de discriminació cap a la dona, van en contra de la seva llibertat i dignitat, i esdevenen un fre a la integració social.» Hi estem absolutament d'acord. Però vostès després ens demanen que retirem la nostra proposta d'eliminar el burca a casa nostra.

Per cert, un burca que, si vostès miren... (*l'orador mostra una imatge*), això és una fotografia d'ahir a la *Diagonal*. Aquest problema que deia Iniciativa per Catalunya que no existia a casa nostra existeix. Escoltin, si vostès ens estan dient que va en contra de la dignitat de la dona, que va en contra de la llibertat, avui tindran una quarta oportunitat de votar en contra del burca a casa nostra, i esperem que l'aprofitin.

Perquè, escolti, ja ho vaig dir l'altre dia, però ho torno a repetir, perquè em sembla important: jo em sento absolutament indignat i sento vergonya aliena perquè, la mateixa setmana que el Parlament del Pakistan votava a favor dels drets de les dones, desenes de diputades, desenes de diputades d'aquí, de l'arc «progre», votaven a favor del burca als nostres carrers. I això és una vergonya que com a Parlament no ens podem permetre.

Avui tindran l'oportunitat, senyores diputades, senyors diputats, de dir un altre cop que no –que no– a tirar enrere decennis, centenars d'anys de lluita a favor dels drets de les dones.

Gràcies, senyores diputades, senyors diputats, senyora presidenta.

(*Laura Massana Mas demana per parlar.*)

La presidenta

Senyora Massana...

Laura Massana Mas

Presidenta, per al·lusions i per confirmar que, efectivament, Diagonal. Li repeteixo el que li vaig dir el 2010: quan el Govern del Partit Popular tallarà relacions amb l'Àrab Saudita, Qatar i altres països on (*remor de veus*)..., i altres països on aquesta prohibició no existeix? Perquè qui passeja per la Diagonal, qui passeja pel passeig de Gràcia, qui passeja per Puerto Banús, no són les dones treballadores que viuen amb nosaltres als nostres barris.

(*Celestino Corbacho i Chaves demana per parlar.*)

La presidenta

Senyor Corbacho..., per al·lusions?

Celestino Corbacho i Chaves

Per al·lusions –per al·lusions–, sí. Escolti, si vostè vol seriosament tractar el tema del burca, ho tenen molt fàcil: legislin a nivell del Congrés dels Diputats sobre aquesta matèria. Però no vingui aquí a portar una matèria en què, en tot cas, vostès fan *dejación* de responsabilitat i tal. I nosaltres el que vam fer el 2004 és gestionar el caos que vostès van deixar amb la immigració irregular, que va ser, com deia, un *coladero*; fins i tot un bitllet d'autobús va servir per regularitzar molts immigrants irregulars.

(*Jordi Cañas Pérez demana per parlar.*)

La presidenta

Senyor Cañas...

Jordi Cañas Pérez

Para pedir votación separada...

La presidenta

No cal que me les repeteixi; ho tinc aquí.

Jordi Cañas Pérez

Vale –vale. No, era por si acaso. Como sabe que tengo...

La presidenta

Si no, acabaríem molt tard.

Jordi Cañas Pérez

Vale –vale–, perfecto.

La presidenta

No, li ho agraeixo, que m'ho han portat, eh? Si no hi ha cap altra petició de votació separada, en tinc moltes demanades pel Grup de Ciutadans, i anirem fent punt per punt les que ells m'han sol·licitat i després farem la resta de la moció.

Per tant, comença la votació amb el punt 1.b.

Senyor Millo? (*Pausa.*)

Ha estat rebutjat per 19 vots a favor, 100 en contra i 9 abstencions.

Votem ara el punt 1.c.

Comença la votació.

Senyor Millo? (*Pausa.*)

Ha estat rebutjat per 18 vots a favor, 110 en contra.

Votem ara el punt 2.a.

Comença la votació.

Senyor Millo, sí? (*Pausa.*)

Ha estat rebutjat per 18 vots a favor, 110 en contra.

Votem ara el punt 2.c.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 18 vots a favor, 110 en contra.

Votem ara, del punt 2 i de l'apartat e, l'apartat 1.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 18 vots a favor, 110 en contra.

Votem ara el punt 2, apartat f.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 18 vots a favor, 110 en contra.

Votarem ara, si és possible, de l'apartat f, l'a, el b i el d.

Es poden fer junts, senyor Cañas? (*Pausa.*) No.

O sigui, 2.f.a. (*Pausa.*) D'acord: 2.f.a.

Comença la votació.

Senyor Millo? (*Pausa.*)

Ha estat rebutjat per 27 vots a favor, 101 en contra.

Votem ara el 2.f.b.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 27 vots a favor, 101 en contra.

I ara el 2.f.d.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 18 vots a favor, 101 en contra i 9 abstencions.

Votem ara, del punt 2, l'apartat i.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 18 vots a favor, 101 en contra, 9 abstencions.

Votem, de l'apartat 2, la j.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 18 vots a favor, 101 en contra, 9 abstencions.

Votem del punt 2.k, l'apartat a.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 27 vots a favor, 101 en contra.

Votem de l'apartat 2.k, l'apartat b.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 17 vots a favor, 101 en contra, 9 abstencions.

Passem a l'apartat 3; el punt 3, apartat a.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 26 vots a favor, 101 en contra.

Votem el punt 3, apartat c.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 18 vots a favor, 101 en contra i 9 abstencions.

Votem ara la resta de la moció.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 27 vots a favor, 100 en contra.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a les tres de la tarda i quatre minuts.